Finnish
The Unveiling of God
64-0614M

William Marrion Branham

"… päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu …" Ilm. 10:7

Jumalan paljastaminen

Jeffersonville, IN, USA
14.6.1964, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Tässä saarnassa käytetyt Raamatun lainaukset on käännetty William Branhamin käyttämän Kuningas Jaakon käännöksen mukaisesti.

Jumalan paljastaminen

1 Jääkäämme seisomaan hetkeksi kumartaessamme päämme rukoukseen.

2 Armollinen Herramme, me olemme todella kiitolliset tänä päivänä tästä etuoikeudesta kokoontua yhteen maan päällä ennen Herran tulemusta. Voikaamme me tutkia sydämemme tänä päivänä, Sinun Sanallasi, ja nähdä olemmeko uskossa, niin että voisimme olla valmiit, tuona, Hänen ilmestymisensä hetkenä. Niin, että olisimme niin kuin Kirjoitus on sanonut: “Temmatut yhdessä noiden kanssa, jotka nukkuvat, ja kohtaisimme Herran ilmassa, ja ollaksemme iäti Hänen kanssaan.”

3 Me kiitämme Sinua todellisesta kristityn Hengestä, joka yhä on maailmassa, ihmisten keskuudessa, että he yhä uskovat Sinua ja Sinun Sanaasi. Niin me pyydämme Sinun siunauksiasi yllemme tänä päivänä, että annat sataa meille kullekin sen mistä meillä on tarve, että voisimme olla Sanan kastelemat ja, että voisimme kasvaa käyttökelpoisiksi työkaluiksi Sinun käsissäsi tätä viimeistä päivää varten. Sillä me pyydämme tätä Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä, suuren Paimenemme jota odotamme ilmestyväksi. Aamen.

Voitte istuutua.

4 Ja haluan sanoa, että pidän tätä suurena etuoikeutena tänä aamuna olla täällä jälleen ja olen pahoillani, ettei meillä ole riittävästi istumatilaa. Ja tänä iltana me nyt yritämme rukoilla sairaiden puolesta; tänä aamuna se olisi vähän vaikeata.

5 Ja tulin äänittämään tätä sanomaa tänään. Minä... Herra näytti toimivan kanssani koskien sitä, oi, kuukausi tai kaksi sitten, ja se on pitkä. Eikä minulla ole aikaa ulkopuolisissa kokouksissa, koska me käytämme sitä varten vain kolmekymmentä, neljäkymmentä minuuttia. Ja sitten me... Ihmisten tähden, joiden täytyy mennä töihin ja muuta sellaista, olen nähnyt sen paremmaksi, jos pidän sanomani lyhyinä. Ja heillä ei ollut aikaa siellä ulkopuolella äänittää sitä, joten ajattelin odottaa kunnes tulisin tänne Tabernaakkeliin ja sitten äänittäisin sen täällä. Ja se on vähän pitkähkö, ja tiedän teidän seisovan, ja minä tulen kiirehtimään niin nopeasti kuin voin. Ja nyt, te että häiritse minua, jos vaihdatte istuinpaikkoja, tai mitä muuta, se kyllä sopii koska tämä on erikoispäivä jona me vain teemme näitä äänityksiä.

6 Ja meillä on ilmoitettavana suuria asioita, mitä Herra on tehnyt ulkona kentällä, mutta luultavasti kerromme siitä lisää tänä iltana, kun meillä on enemmän aikaa tehdä se.

7 Ja nyt me luotamme, että Herra tulee siunaamaan kutakin teistä. Ja tiedän sydäntenne olevan täynnä iloa, odottaen Herran tulemusta. Ja myös minun sydämeni pulppuaa ylitse, nähdessäni asioiden tapahtuvan niin kuin ne tapahtuvat. Kansallinen epäsopu, ja seurakunta siinä tilassa missä se on, ja nähdä Hänen Tulemuksensa merkit, sekä fyysiset, että hengelliset, ja tietää, että Hänen Ilmestymisensä aika on niin lähellä - se yksinkertaisesti täyttää sydämemme ilolla, kun tiedämme, että tulemme muutetuiksi yhtenä näistä päivistä. Me tulemme muutetuiksi näistä luomuksista, joita nyt olemme.

8 No niin, uskon, jos olen ymmärtänyt oikein, että heillä on puhelinyhteydet jonnekin, että tämä sanoma on menevä Phoenixiin ja eri osiin maata puhelimitse. Ja luotamme nyt siihen, että jos se on niin... en tiedä; minulle vain kerrottiin se ennen sisääntuloani. Ja kaikki ihmiset siellä ulkopuolella nauttivat todella hyvästä terveydestä ja olkoon Herran Kirkkaus heidän yllään.

9 Ja nyt me tulemme avaamaan Herran Sanan. Ja mitä varten me kaikki täällä olemme, on nauttiaksemme ja ottaaksemme vaarin siitä mitä olemme... Me emme tule tänne... Kaikki, jotka ovat läsnä, tietävät, ettei kukaan istuisi tämän kaltaisessa helteessä... vain ollakseen täällä. Me olemme täällä yhtä tarkoitusta varten, ja se on “läheisempää vaellusta Jumalan kanssa”. Ja

kaikki mitä voimme tehdä on uskoa, että Herra Jeesus on kanssamme. Ja me olemme täällä vaeltaaksemme läheisemmin Hänen kanssaan.

[10] Nyt, tämä kuumuus on vähän vaikeata minulle. Olen tottunut tuohon kuivaan kuumuuteen siellä Tucsonissa, joka on... Ilman kosteus täällä... No niin, meillä on siellä paljon kuumempaa kuin tämä, mutta se on kuivaa. Meillä on siellä ilman kosteus joskus vain kahdeskymmenes osa yhdestä prosentista, ehkä jotakin sen kaltaista, melkein kuin eläisi happiteltassa. Mutta täällä ilma on kosteata ja se saa teistä tuntumaan aivan kuin "rievulta" niin kuin meillä oli tapana kutsua sitä. Niinpä tiedän, että se on teille vaikeata, teille äideille pienten lasten kanssa ja teille, jotka seisotte, vanhat ja nuoret, niin tiukasti yhdessä kuin olette. Ja nyt - me toivomme, että Jumala tulee palkitsemaan teidät runsaasti uhrautumisestanne.

[11] Ymmärrän, että veli Roy Borders on täällä jossakin. Kuulin hänestä ilmoitettavan, mutta arvaan, ettei hän voinut päästä sisälle. Hyvä on. Hän on kokousten järjestäjä.

[12] Niin me myös nyt haluamme ilmoittaa, että eräs jolla oli tapana olla kanssamme, meni pois tänä aamuna ollakseen Herran kanssa, eräs mies, veli Jackson, Sturgisista, Michiganista. Kukaan ei tiedä kuinka hän meni tai mitään siitä. Hän oli aivan hienossa kunnossa ja se vain... uskon, että he löysivät hänet kuolleena, tai jotakin sellaista.

En saanut kaikkia yksityiskohtia siitä. Ja olemme hyvin kiitolliset Jumalalle, että veli Jackson oli kristitty. En ollut nähnyt häntä useihin vuosiin, mutta hän istui keskuudessamme ja oli yksi meistä. Jumala antakoon levon hänen urhoolliselle sielulleen. Mennä sillä tavalla, me uskomme, että ehkä se oli jotakin - että oli aika hänen mennä. Herra ei varoittanut meitä tai häntä siitä, hän vain meni. Sillä tavalla se oli. Ja haluan soittaa hänen vaimolleen niin pian kuin voin, ja esittää hänelle osanottomme suruun. Ja me kaikki haluamme kiittää Jumalaa hänen urhoollisesta kristillisestä elämästään ja siitä mitä hän merkitsi meille täällä maan päällä ja varsinkin meille täällä paikallisessa seurakunnassa.

[13] Nyt, tänä iltana, olen ilmoittanut, että tullaan rukoilemaan sairaiden puolesta, ja tulen puhumaan enemmän sairaille tänä iltana.

[14] Mutta tällä kerralla, menkäämme nyt suoraan Sanaan, koska on ahdasta ja kuumaa. Me tulemme menemään suoraan Sanaan. Haluan lukea kaksi Kirjoituksen osaa tänä aamuna, pitkästi, niin että se antaa meille pienen taustan sille mitä haluan sanoa.

[15] Ja nyt, haluan, että he pitävät tämän ääninauhan, veli Sothmann ja he, ennen kuin myyvät sitä, jos mahdollista, ja haluan kuunnella sitä ennen kuin me... ennen kuin se menee ulos yleisölle.

[16] Nyt... haluan lukea Filippiläiskirjeestä, toinen luku, jakeet 1-8; ja 2. Kor. 3, alkaen kuudennesta jakeesta ja luemme 4. lukuun, vain saadaksemme taustan. Tulen nyt lukemaan ensin Filippiläiskirjeen 2. luvusta.

Ennen lukemista, rukoilkaamme:

[17] Herra Jeesus, Sinun Sanasi on Totuus. Ja tässä vaikeassa hetkessä, jossa elämme, kun kansa on kansaa vastaan, on ruttoa ja maanjäristyksiä monin paikoin, miesten sydämet pysähtyvät pelosta, me näemme kirjoituksen seinällä. Se on nyt luonnollisella alueella, niin että koko maailman pitäisi nähdä se. Mutta on myös hengellinen alue, ja me näemme suuria tapahtumia ja me haluamme puhua niistä tänään.

[18] Siunaa Sanasi sydämillemme. Me tiedämme, ettei ole yhtään miestä Taivaassa tai maassa, joka olisi arvollinen ottamaan tämän kirjan, irrottaakseen sinetit, tai edes katsoakseen sitä. Mutta siellä ilmestyi Yksi, Teurastettu Karitsa, verinen, joka tuli ja otti Kirjan, ja oli arvollinen ja kykenevä avaamaan Sen. Oi Jumalan Karitsa, avaa Sanasi sydämillemme tänä päivänä,

lohdutukseksi. Me olemme Sinun palvelijoitasi. Anna anteeksi syntimme, Herra. Ja mikä tahansa estää Sanaa tulemasta esiin suurella voimalla ja vaikutuksella elämäämme tänä päivänä, ota se pois, Herra, jokainen este, niin että meillä voisi olla täysi pääsy kaikkiin lupauksiin mitä meille on luvattu Sinun Sanasi kautta. Me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

[19] Filippiläiskirje 2:

Jos on sen vuoksi jotakin lohdutusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellistä laupeutta,

Täyttäkää te minun iloni, että olette samanmieliset, että teillä on sama rakkaus, ollen yksimielisesti, yhtä mieltä.

Älköön mitään tehtäkö epäsovussa tai ylpeydestä [turhan kunnian pyynnöstä] vaan mielen nöyryydessä pitäköön jokainen toista parempana kuin itseään.

Älköön jokainen katsoko omiin asioihinsa, vaan jokainen myös toisten asioita.

Olkoon tämä mieli teissä, joka oli myös Kristuksessa Jeesuksessa:

Joka, ollen Jumalan muodossa, ei ajatellut sitä ryöstöksi olla tasavertainen Jumalan kanssa:

Mutta teki itsensä maineettomaksi, ja otti ylleen palvelijan muodon, ja oli tehty ihmisten kaltaisuudessa:

Ja ollen miehen kaltaisuudessa, hän nöyryytti itsensä, ja tuli tottelevaiseksi kuolemaan asti, aina ristin kuolemaan asti.

[20] Jos me nyt käännämme esiin 2. Kor. 3 luvun ja aloitamme 6. jakeesta, ja luemme sen 10. jakeeseen, ja edelleen osan 4:ttä lukua:

Joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi uuden testamentin palvelijoiksi; ei kirjaimen, vaan hengen: sillä kirjain tappaa, mutta henki antaa elämän.

Mutta, jos kuoleman palveleminen, kirjoitettuna ja kaiverrettuna kivissä, oli kirkkautta, niin että Israelin lapset eivät voineet järkkymättä katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa loiston vuoksi; jonka loiston tuli hävitä pois;

Kuinka ei hengen palveleminen olisi kernaammin kirkkautta?

Sillä, jos tuomion palveleminen on kirkkaus, paljon enemmän vanhurskauden palveleminen ylittää sen loistossa.

Sillä, sillä mikä oli tehty loistavaksi ei ollut loistoa tässä suhteessa, kirkkauden tähden, joka on suurempi.

Sillä, jos se mikä on poistettu oli kirkkaus, paljon enemmän se mikä pysyy on kirkkaus.

Koska sitten meillä on sellainen toivo, me käytämme suurta puheen suorasanaisuutta.

Ja emme tee niin kuin Mooses, joka pani verhon kasvojensa ylitse, että Israelin lapset eivät voisi katsoa sen loppua, joka on poistettu:

Mutta heidän mielensä olivat sokaistut: sillä tähän päivään asti pysyy sama verho pois ottamatta vanhaa testamenttia luettaessa; joka verho on poistettu Kristuksessa.

Mutta aina tähän päivään asti, kun Moosesta luetaan, on verho heidän sydämensä päällä.

Siitä huolimatta, kun se kääntyy Herran tykö, otetaan verho pois.

Nyt Herra on tuo Henki: ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus.

Mutta me kaikki, avoimin kasvoin katsellessamme kuin kuvastimesta Herran kirkkautta, muutumme samaksi kuvaksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin Herran Hengellä.

Sen vuoksi koska meillä on tämä palvelustehtävä, niin kuin olemme saaneet laupeuden, me emme heikkene;

Vaan olemme hylänneet epärehellisyyden kätketyt asiat, emme vaeltaen viekkaudessa, emmekä käsitellen Jumalan sanaa petollisesti; vaan julkituomalla totuuden suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan silmissä.

Mutta, jos meidän evankeliumimme on kätketty, se on kätketty niille, jotka ovat kadotetut:

21 Voikoon Herra lisätä siunauksensa Sanansa lukemiselle.

22 Nyt, aiheeseeni tänä aamuna, luotan, että Jumala tulee paljastamaan tämän. Ja joka kerta, jos te, jotka otatte ääninauhoja ja kuuntelette ja toivon ja luotan, että teillä on ollut hengellinen ymmärrys siitä, mitä Jumala on yrittänyt sanoa seurakunnalle, sanomatta sitä suoraan. Näettehän? Se sanoo joskus... Meidän täytyy sanoa asioita sellaisella tavalla, että se harventaa, se voi saada jonkun menemään pois, jonkun lähtemään, ja jonkun harkitsemaan. Mutta se on tehty tarkoituksella. Se täytyy tehdä sillä tavalla.

23 Sitten voi olla, että joku tulee sanomaan: “Tarkoitatko, että Jumala tarkoituksella tekisi jotakin senkaltaista?” Varmasti Hän teki! Hän tekee niin yhä.

24 Eräänä päivänä, kun Hänellä oli tuhansia ympärillään, Hän sanoi: “Ellette te syö Ihmisen Pojan Lihaa, ja juo Hänen Vertaan, teillä ei ole Elämää itsessänne.”

25 Mitä te luulette, että joku lääkäri, sairaanhoitaja, tai joku hieno älykäs henkilö olisi ajatellut sen kaltaisesta lausunnosta, Mieheltä jolla oli sellainen palvelustehtävä kuin Hänellä oli? Hänhän olisi sanonut: “Syödä hänen lihaansa? Sehän on olla ihmissyöjä! Juodako ihmisverta? Sehän on olla vampyyri! Toisin sanoen, Hän haluaa meidän olevan ihmissyöjiä ja vampyyreitä.” Ja koko kuulijakunta meni pois Hänen luotaan.

26 Ja siellä oli Hänen kanssaan seitsemänkymmenen miehen saarnaajayhdistys, jotka olivat valittuja. Ja Hän kääntyi heihin päin ja sanoi: “Mitä te ajattelette, kun näette Ihmisen Pojan nousevan sinne ylös mistä Hän tuli?” No niin, Hän ei selittänyt sitä. Hän ei koskaan selittänyt kuinka; Paavali teki sen myöhemmin. Hän vain sanoi sen. Näettekö? Ja sitten, kun Hän sanoi näille saarnaajille: “Mitä te sanotte, kun näette Ihmisen Pojan nousevan ylös mistä Hän on tullut?”

27 Epäilemättä he sanoivat: “Hetkinen nyt. Ohoh, mehän olemme syöneet Hänen kanssaan. Me kalastimme Hänen kanssaan. Me nukuimme Hänen kanssaan. Me tiedämme missä Hän syntyi. Me olemme nähneet kehdon, jossa Häntä keinutettiin. Ja kuinka sitten tämä Mies. Tämä on kovaa puhetta.”

28 Ja Raamattu sanoo: “He eivät enää vaeltaneet Hänen kanssaan.” He jättivät Hänet.

29 Sitten Hänellä oli jäljellä kaksitoista. Hän valitsi kaksitoista ja yksi heistä oli perkele, Hän sanoi. Niin Hän kääntyi heihin. Ja kukaan heistä ei osannut selittää sitä mitä Hän oli juuri sanonut: “Kuinka he söisivät Hänen Lihansa ja joisivat Hänen Verensä? Ja kuinka Hän tuli alas, kun Hän oli syntynyt täällä maan päällä? Näettekö?

He eivät voineet ymmärtää sitä. Ja sitten Hän kääntyi apostoleihin ja sanoi: “Tahdotteko te myös mennä pois?”

30 Ja se on milloin apostoli Pietari antoi tuon suuren lausunnon: “Herra, kenen tykö me menisimme?” Näettekö? “Sillä me olemme tyydytetyt. Me tiedämme varmasti, että Sinulla ja yksin Sinulla on Elämän Sana tällä hetkellä.” Näettekö? “Ja me olemme vakuuttuneet siitä.” Katsokaahan, he eivät osanneet selittää sitä. He... Te ette osaa selittää uskoa. Se on jotakin mitä te uskotte ja se on niin luja, ettei mikään muu voi ottaa sen paikkaa. Sen vuoksi, he tiesivät, että Sana, joka oli kirjoitettu tuota aikaa varten, jossa he elivät, Messiaanista ajanjaksoa varten, he

tiesivät Hänen täyttävän tuon paikan täsmälleen. Ja miten he olisivat voineet mennä takaisin noihin kylmiin, muodollisiin kirkkoihin joista he olivat tulleet ulos? He sanoivat: “Minne me menisimme?” Näettekö? “Me olemme täysin vakuuttuneet siitä, että Sinulla on Elämän Sana.” Ymmärrättekö? He eivät osanneet selittää Sitä, mutta he uskoivat Sen.

31 Ja Jeesus sanoi sen puhdistaakseen rikkaruohot pois seuraajiensa joukosta, näettehän, saadakseen tuon joukon yhteen. Ja kaikista noista ihmisistä, vain yksitoista itse asiassa ymmärsi kuka Hän oli. He tiesivät, että Hän oli Jumala, ja yksin Jumala.

32 Nyt, aiheeni tänä aamuna on paljastaa tuo Jumala.

33 Jumala on aina, jokaisessa ajanjaksossa, ollut kätkeytyneenä verhon takana, kaikissa ajanjaksoissa, mutta Hän on ollut Jumala koko ajan. Näettehän? Mutta Hän on pitänyt itsensä kätkettynä maailmalta, ja paljastaa itsensä Valituillensa, kuten apostoleille tuona päivänä. No niin, se oli Jumala puhumassa Kristuksessa.

34 Nyt, ihminen on aina, se on ollut ihmisen luonne, hän on halunnut fyysisesti nähdä tuon Jumalan. Hän on aina halunnut nähdä Sen. Ihminen on valmistanut luomuksia, joiden hän ajattelee olevan Hänen näköisiään... Intiaanit palvovat aurinkoa. Ja me löydämme Afrikasta erilaisten eläinten muotoja ja niin edelleen. Ja ylhäällä Alaskassa on toteemipaaluja - ja on erilaisia muotoja, joissa he ajattelevat tämän Jumalan oleva. Niin kuin Paavalin puhuessa siellä Ateenassa tuolla kerralla, Mars-kukkulalla, ja kertoessaan heille, että he olivat taikauskoisia koskien tätä tuntematonta Jumalaa, ja, että he tiesivät Hänen olevan olemassa, mutta kuitenkaan he eivät tunteneet Häntä.

35 Ja niin me näemme sen olevan jopa niinkin kauan aikaa taaksepäin kuin Jobin ajassa. Job tiesi, että oli olemassa Jumala. Hän tiesi sen. Ja ei ole yhtään oikeassa mielentilassa olevaa inhimillistä olentoa, joka ei tietäisi, että täytyy olla Jotakin jossakin. Ja nyt Job halusi puhua Hänelle. Ja haluan teidän huomaavan sen muodon, jossa Jumala valitsi puhua Jobille. Jumala oli verhottuna, kun Hän puhui Jobille. Hän oli verhottuna pyörretuulessa, tullen alas pyörretuulessa. Uskotteko, että Jumala yhä tulee pyörretuulessa paljastaakseen itsensä?

36 Täällä istuu useita niistä, jotka olivat kanssamme eräänä päivänä, kun Hän tuli pyörretuulessa. Kertoen meille päivää aikaisemmin, veli Banks Woodille ja heille, kun Hän sanoi: “Nosta ylös tämä kivi, heitä se ilmaan ja sano, ‘NÄIN SANOO HERRA! Te olette näkevä sen aivan kohta.” Ja nostin ylös tuon kiven siellä ylhäällä vuorella, heitin sen ilmaan ja... alas tullessaan, sen aiheuttama imu aloitti pyörretuulen.

37 Teidän täytyy tehdä jotakin aiheuttaaksenne jonkin seuraamaan sitä. Jeesus otti palan leipää, mursi sen, sitten lisäten sen tuosta leivänpalasta. Hän otti vettä ja kaatoi sen astiaan. Elia otti suolaa, pani sen ruukkuun; katkaisi kepin ja heitti veteen. Se on jotakin symbolisoimaan. Ja tämän kiven nostaminen ja heittäminen ilmaan, sai alas tullessaan alulle pyörretuulen.

38 Seuraavana päivänä, miksi, siellä oli eräs sananpalvelija kanssamme metsästysmatkalla. Seistessään lähelläni hän sanoi minulle: “Antaako Herra näkyjä ollessasi ulkona tällä tavalla, veli Branham?”

39 Minä sanoin: “Kyllä, mutta tavallisesti tulen tänne levätäkseni.” Ja juuri, sillä hetkellä näky tuli.

40 Ja veli Borders, uskon hänen nyt olevan ulkopuolella, hän oli mukana; veli Banks Wood, uskoisin, ja heitä oli siellä useita, kahdeksan tai kymmenen miestä. Ja veli Banks Wood odotti tätä vuorella, se oli aivan vastapäätä siitä, täsmälleen noin puolen mailin päässä siitä paikasta missä nuo seitsemän Enkeliä ilmestyivät, jota varten lähdin täältä mennäkseni sinne - ja tulin takaisin ja kerroin noista seitsemästä sinetistä. Se oli vain noin puoli mailia siitä paikasta.

41 Ja sitten seuraavana päivänä, Sillä aikaa kun... Sanoin tälle veljelle: “Mikä sinua vaivaa, sinulla on allergia silmässäsi. Lääkärit ovat yrittäneet pari vuotta pysäyttää sitä, eivätkä voi tehdä sitä. He sanovat, että se tulee syömään silmäsi pois.”

Ja sanoin: “Mutta älä ole huolissasi, Herra Jeesus on kunnioittanut uskoasi.” Ja hän yksinkertaisesti pudotti kiväärinsä. Ja minä sanoin: “Sinun äitisi”, kerroin minkälainen hän oli ja mikä hänellä oli vikana. Ja hän sanoi: “Se on totuus.”

42 Veli Roy Roberson täältä seurakunnasta, oli läsnä, arvelen teidän kaikkien tuntevan hänet. Tietäen, että hän oli sotaveteraani, ja tietäen mitä tulisi tapahtumaan, laskin käteni hänen olalleen ja sanoin: “Veli Roberson, ole varovainen, tarkkaa, jotakin on aikeissa tapahtua.”

43 Kävelin takaisin sinne missä minun oletettiin seisovan, ja ylhäältä ilmasta tuli pyörretuuli, alas kanjonia pitkin, ollen niin voimakas, että se repi kiviä, jotka olivat kahdeksan tai kymmenen tuumaa halkaisijaltaan, irti vuoren huipusta, ja heitti ne noin kahdensadan metrin päähän. Ja paukahti kolme kertaa sillä tavalla, ja Ääni tuli siitä.

44 Ja kaikki heistä seisoivat siellä. Veli Banks, joka nyt on täällä läsnä, tuli luokseni ja sanoi: “Oliko tämä se mistä kerroit minulle eilen?”

Minä sanoin: “Kyllä vaan, se oli se.” Hän sanoi: “No niin, mitä se sanoi?”

45 Minä sanoin: “Se on vain minua varten tietää, veli Banks, koska se oli... Se saattaisi ihmiset levottomiksi.”

46 Mutta Se meni eteenpäin, se tapahtui vain vähän... kulkien pohjoista kohden. Vähän... muutamaa päivää myöhemmin se osui valtamereen, ja te näette mitä tapahtui Fairbanksin tienoilla. Se oli tuomion merkki. Mutta me näemme, että Jumala yhä... Katsokaahan, se saisi ihmiset paniikin valtaan. Ja niinpä sitten sen täytyi tapahtua, näettehän. Sen yksinkertaisesti täytyy tapahtua. Asioiden joiden täytyy tapahtua, on tapahduttava joka tapauksessa. Näettehän, se tulee tapahtumaan joka tapauksessa.

47 Mooses erään kerran halusi nähdä Jumalan, ja Jumala käski häntä seisomaan kalliolla. Ja Mooses seisoi kalliolla ja näki Jumalan kulkevan ohitse, ja Hänen selkänsä näytti kuin miehen selältä. Jumala oli pyörretuulessa ja Jumala... Mooseksen seistessä tuolla kalliolla.

48 Arvelen teidän kaikkien nähneen tuon valokuvan siellä, kun me eräänä päivänä seisoimme tuon saman kallion vieressä. Ja tässä oli tuo Valo, Herran Enkeli, juuri siellä missä Se pamahti. Seisoin... Se on siellä ilmoitustaululla nyt uudestaan.

49 Huomatkaa, Vanhan Testamentin Jehova on Uuden Testamentin Jeesus. Näettekö? Hän on sama Jumala, vain muuttaen muotoaan.

50 Nyt, joku sanoi eräänä päivänä... eräs baptistisaarnaaja Tucsonissa: “Kuinka voit sanoa, että Jeesus ja Jumala olisivat sama Persoona?”

51 Minä sanoin: “Mutta sehän on kovasti helppoa, jos vain annat oman ajattelusi mennä pois ja ajattelet sitä Raamatun termeillä. Ne ovat aivan sama Olento. Jumala on Henki; Jeesus on tuo ruumis, jossa Hän oli verhottuna. Näethän?” Minä sanoin: “Aivan kuin kodissani. Vaimolleni, minä olen hänen aviomiehensä. Ja minulla on nuori tytär, Rebekka, minä olen hänen isänsä. Ja minulla on lapsenlapsi, hänen nimensä on Paul, minä olen hänen isoisänsä. Minä olen aviomies, isä ja isoisä. Ja vaimollani ei ole mitään vaatimuksia minuun isänä tai isoisänä, hänellä on vaatimus minuun ainoastaan aviomiehellä. Ja tyttärelläni ei ole mitään vaatimuksia minuun aviomiehenä tai isoisänä, hän on lapseni. Ymmärrätkö? Mutta kuitenkin kaikki nämä kolme henkilöä ovat sama henkilö. Niin on Jumala: Isä, Poika, ja Pyhä Henki, täyttäen eri aikojen vaatimukset. Jumala on sama, sama Jumala. Jumala muutti itsensä, muuttaen muotonsa. “

[52] Jos huomaatte täällä Filippiläiskirjeessä, Hän sanoi: “Ei ajatellen sitä ryöstöksi, mutta otti miehen muodon.”

[53] Nyt kreikkalainen sana siellä tuolle muoto sanalle, etsin sitä koko päivän eilen, yrittäen ajatella mitä se oli, ja totesin, että se oli tämä sana “en morphe”. Se tavataan e-n m-o-r-p-h-e. Katsoin kreikankieltä nähdäkseni mitä en morphe oli... voin lausua sen väärin mutta... Se on syy miksi tavaan sen, koska, kun tämä ääninauha on julkistettu, tulevat ihmiset, oppineet, tietämään, mitä tarkoitan sillä. Tuo sana en morphe... Se merkitsee, että Hän muutti itsensä. Hän tuli alas. Nyt, tuo kreikankielinen sana siellä merkitsee, että “jotakin mitä ei voida nähdä, kuitenkin se on siellä, ja sitten se on muutettu ja silmä voi tavoittaa sen.” Näettekö?

[54] Kuten Elian kanssa oli, Dootanissa. Katsokaahan, tuo palvelija ei voinut nähdä kaikkia noita enkeleitä siellä ympärillä, ja Jumala vain muutti; Hän ei tuonut noita enkeleitä alas; mutta Hän muutti palvelijan näkemisen. Ja siellä olivat vuoret täynnä enkeleitä, ja tulta, ja tulisia hevosia ja tulisia vaunuja. kaikkialla Hänen profeettansa ympärillä. Näettekö? Hän muutti näköaistin. Tuo asia on jo siellä.

[55] Niinpä, se on mitä yritän sanoa, että Jumala, joka aina oli, on täällä. Ainoa asia mitä Hän teki, kun Hän tuli mieheksi, oli, että Hän muutti naamionsa. Ymmärrättekö? Hän... tämä en morphe - Hän muutti itsensä siitä mitä Hän oli siksi mitä Hän on, tai Hän muutti naamionsa, näytelläkseen toista osaa.

[56] Aivan kuin jossakin suuressa näytelmässä. Aivan niin kuin puhuessani tänä aamuna, yrittäen verestää muistiani koskien tätä Shakespearea. Siitä on pitkä aika. Mutta, kun Shakespeare kirjoitti näytelmän Englannin Kuningas Jaakolle, kun hän... tuon Macbethin henkilöhahmon. Katsokaahan, Shakespeare ei uskonut noitiin, mutta koska tuo kuningas uskoi noitiin, sisällytti hän tähän näytelmään noitia. Näettekö? Ja nyt, tehdäkseen tämän, he vaihtoivat näytelmän henkilöitä.

[57] Becky täällä, Carmenissa, he näyttelivät sen koulussa, josta hän juuri sai päästötodistuksen muutama viikko sitten. No niin, ehkä yksi henkilö näytteli siinä kolmea tai neljää osaa. Voidakseen tehdä sen, hän muutti naamiotaan. Joskus hän tuli esiin tässä hahmossa, ja seuraavalla kerralla hän tulee toisessa hahmossa. Mutta koko ajan se on sama henkilö.

[58] Ja niin on Jumala. Hän muutti itsensä Tulipatsaasta, tullen Mieheksi. Sitten Hän muutti itsensä siitä jälleen takaisin Hengeksi, voidakseen asua ihmisissä. Jumala näytellen ihmisessä mitä Hän todella oli. Jeesus Kristus oli Jumala näytellen Miehessä, Miehessä, ihmisessä. Se oli mikä Hän oli. Hän muutti Tulipatsaasta, ja tuli sisälle siellä erämaassa verhon taakse, joka kätki Jumalan Israelilta. Mooses näki Hänen ruumiinsa muodon, mutta todellisuudessa Hän oli kätkettynä koko ajan tämän Tulipatsaan takana, joka oli Logos, joka lähti Jumalasta.

[59] Nyt me näemme kuinka Helluntaista alkaen, Jumala ei nyt toimi miehessä... Hän toimii nyt miehen kautta. Silloin Hän toimi miehessä, Jeesuksessa. Nyt Hän toimii miehen kautta, jonka Hän on valinnut tätä tarkoitusta varten. Jumala miehen muodossa. Hän muutti itsensä Jumalan muodosta miehen muotoon.

[60] Hän tuli kolmessa Pojan nimessä. Hän tuli Ihmisen Pojan nimessä, Daavidin Pojan nimessä, Jumalan Pojan nimessä; kolmessa Pojan nimessä.

[61] No niin, Hän tuli ensin Ihmisen Pojan nimessä, koska Hän oli Profeetta. Nyt Jehova itse kutsui Hesekieliä ja profeettoja - “ihmisen poika, mitä sinä näet?” Jeesus ei koskaan viitannut itseensä Jumalan Poikana; Hän viittasi itseensä Ihmisen Poikana, koska Kirjoituksia ei voi rikkoa. Mitään Kirjoituksissa ei voida rikkoa. Jokaisen Sanan täytyy olla niin. Sillä tavalla minä uskon sen. Sillä tavalla sen täytyy olla; ei koska minä uskon sen, vaan koska se on Jumalan Sana.

62 Nyt, jos huomaatte alussa - yksi Sana - Raamatun ensimmäisillä lehdillä, l. Mooseksen kirjassa me näemme, että koko... Kaikki sairaus, kaikki murhe, kaikki sydänkivut, kaikki mitä koskaan on tapahtunut inhimillisille olennoille, tuli koska yksi henkilö epäili yhtä Sanaa, ja se aiheutti kaiken tämän. Se oli Raamatun alussa. Raamatun lopussa, Ilmestyskirja 22, tuo sama Jumala sanoo: "Kuka tahansa ottaa yhden Sanan pois Tästä, tai lisää yhden sanan Siihen." Katsokaahan, sen täytyy olla sanasta sanaa juuri sillä tavalla kuin Se on.

63 Sen vuoksi ottakaa vain eräs pieni asia, josta joku aina käy päälleni, koskien sitä kuinka naiset leikkaavat hiuksiaan. Nyt, minulle, niin kauan kuin hän tekee sen, en välitä kuinka pyhästi hän elää ja kuinka paljon hän tietää, hän on yhä väärässä! Jos hän käyttää shortseja ja näitä sen kaltaisia vaatteita, en välitä mitä hän tekee, kuinka paljon hän osaa laulaa, ja kuinka hyvin hän osaa saarnata, mitä tahansa hän osaakin tehdä, minkä kaltaista elämää hän elääkin, se on yhä tuo yksi Sana rikottu. Ymmärrättekö? Katsokaahan, sen täytyy olla jokainen Sana. Ei lause; Sana, yksi sana! Niinpä Raamattu ei ole yksityinen tulkinta. Sen täytyy olla Sanasta Sanaan sillä tavalla kuinka se on kirjoitettu. Meidän täytyy uskoa Se.

64 Ja ei vain uskoa Se, vaan elää Se. Jos me emme elä Sitä, silloin me emme usko Sitä; me vain sanomme uskovamme. Kuten, mennäksemme takaisin siihen mitä sanoin, nuo opetuslapset eivät osanneet selittää sitä, mutta he uskoivat Sen joka tapauksessa, ja he tekivät tunnustuksensa ja elivät sen. Kun kaikki muut heistä kävelivät pois Sen luota, he pysyivät Sen kanssa! He uskoivat Sen! Sillä tavalla me teemme. Sillä tavalla teidän täytyy tehdä se. Ei väliä, mitä kuka tahansa muu tekee, me uskomme Sen ja sitten me toimimme Sen mukaan. Jos ette tee sitä, silloin te että usko Sitä.

65 Huomatkaa nyt, kun Hän tuli, Hänen täytyi tulla Ihmisen Poikana, koska Pyhä Kirjoitus sanoi, että Hän tulisi, Jumala herättäisi heille Profeetan. Niinpä Hän ei voinut tulla kutsuen itseään Jumalan Pojaksi, koska se ei ollut sen aika. Hän oli Ihmisen Poika, profetoiden, täyttääkseen ja paljastaakseen heille kaikki ne asiat joita oli tehty, ja, jotka olivat olleet esikuvia siitä mitä Hän oli. Silloin Hän oli maan päällä Ihmisen Poikana.

66 Katsokaa tuota syyrofoinikialaista naista, joka juoksi Hänen luokseen ja sanoi: "Sinä Daavidin Poika, ole minulle armollinen!" Hän ei edes kohottanut päätään. Hänellä ei ollut mitään vaatimuksia Häneen Daavidin Poikana, hän oli pakana. Ei sen enempää kuin tyttärelläni on vaatimuksia minuun aviomiehen, tai vaimollani tyttärenä. Kuitenkin, hän on tyttäreni ja vaimoni, hän on tyttäreni Evankeliumissa. Mutta maallisesti, vaimollani ei ole oikeutta kutsua minua isäksi. Näettekö? Huomatkaa nyt, tällä pakana naisella ei ollut vaatimuksia Häneen Daavidin Poikana. Mutta sokealla Bartimeuksella oli, näettekö, hän oli juutalainen. No niin, Hän tuli Ihmisen Poikana.

67 Teidän täytyy tietää nämä sanat ja nämä asiat. Katsokaa Hattie Wrightiä tuolla kerralla, kun tuo Kolmas Nykäisy... Te muistatte sen. Kaikista asioista tuo nainen sanoi oikean asian. Teidän täytyy sanoa oikea sana, oikea asia Jumalalle.

68 Huomatkaa nyt, Hän tuli ensin Profeettana, ja he ristiinnaulitsivat Hänet. Hänen omansa ristiinnaulitsivat Hänet. Hän tuli Ihmisen Poikana.

69 Sitten sen jälkeen, kun Pyhä Henki tuli, silloin Hän oli Jumalan Poika. Jumala on Henki. Hän oli Pyhä Henki, Jumalan Poika. Hän eli seurakunta ajanjaksojen lävitse Jumalan Poikana.

70 Nyt, Tuhatvuotisvaltakunnassa, Hän tulee olemaan Daavidin Poika, istuen Isänsä, Daavidin Valtaistuimella. Hän on Daavidin Poika.

71 Nyt, muistakaa, siinä välillä, Jumalan Pojan ja... Laodikean seurakunnan ajanjaksossa he panivat Hänet ulos. Ja Luukkaassa, Hän sanoi, että Hän tulisi paljastetuksi uudestaan Ihmisen Poikana, profeettana, täyttäen loput siitä. Näettekö? Kirjoitukset sitovat sen täydellisesti yhteen.

Ihmisen Poika, Jumalan Poika, Daavidin Poika. Mitä se on? Se on sama Jumala koko ajan, vain muuttaen muotoaan, en morphe. Hän vain muutti muotoaan. Se on suuri näytelmä Hänelle, Hän näyttelee sen.

[72] Hän tuli Ihmisen Poikana, Profeettana. Tehden tarkalleen... Jopa tuo pieni nainen, kaikkine synteineen siellä kaivolla, hän tunsi Hänet. Hän sanoi: “Me tiedämme Messiaan tulevan, jota kutsutaan Kristukseksi. Se on mitä Hän tulee tekemään.” Näettekö, hän tunnisti sen, koska hän oli ennalta määrätty siemen. Kun taas loput heistä eivät tunnistaneet Sitä, heillä ei ollut mitään millä tunnistaa. He olivat alusta alkaen synnissä.

[73] Näyttelemiään osia varten Hän muuttaa muotoaan. Sitten Hän tuli Ihmisen Pojan muotoon, uskonpuhdistajien ajanjaksoa varten, Wesley, Luther ja kaikki muut koko matkan... ja sitten näemme, että he ovat saaneet sen kaiken niin niputettua, aivan niin kuin israelilaisetkin tekivät, että kun Hän ilmestyi viimeisissä päivissä helluntaiajanjaksossa, Pyhänä Henkenä, he hylkäsivät Sen. He tekivät saman asian minkä Israel teki. Ja mitä Hän tekee nyt? Palaa takaisin Ihmisen Poikana. Ja sitten, siitä edelleen, Daavidin Poikana. Näettekö kuinka lähellä me olemme? Ihmisen Poika, Daavidin Poika, Jumalan Poika. Hän on paljastettu viimeisissä päivissä Ihmisen Poikana, Malakia 4. mukaan ja kaikkien muiden profetioiden mukaan, jotka kuuluvat tälle ajalle. Hänellä ei enää ole mitään tekemistä seurakunnan kanssa, sen jälkeen, kun he panivat Hänet ulkopuolelle; Hän on ulkopuolella, kolkuttaen ovella. Siellä sisällä on vielä joku ennalta määrätty Siemen, Hänen täytyy päästä heidän luokseen.

[74] Ja Jumala, ihmisissä, Hän on tyhjentänyt itsensä. Joel 2:28, me näemme Hänen sanoneen: “Minä tulen vuodattamaan, viimeisissä päivissä, Henkeni.” Nyt, jos huomaatte tuon sanan siellä, tuo kreikkalainen sana... voi olla, että tämä on minulla väärin, mutta se oli ainoa, jonka voin löytää... Teidän täytyy tarkata tuota sanaa.

[75] Englannissa sanoilla on joskus kaksinainen merkitys. Aivan niin kuin me sanomme “jumala”. Jumala loi taivaat ja maan, l. Moos. 1. Mutta nyt, Raamatussa, se sanoo: “Alussa, Elohim.” Nyt tuo Elohim... Englanninkielessä sanotaan “jumala”, mutta itse asiassa se ei ollut *Elohim*. Mikä tahansa voi olla jumala, kun on kysymys sanasta *jumala*; te voitte tehdä epäjumalasta jumalan; te voitte tehdä pianosta jumalan; te voitte tehdä mistä tahansa jumalan.

[76] Mutta niin ei ole tuon sanan Elohim kanssa, Se merkitsee “itsestään olemassa oleva”. Näettekö? Tuo piano ei voi olla itsestään olemassa, mikään muu ei voi olla itsestään olemassa. Niinpä tuo sana Elohim merkitsee: “Hän, joka aina on ollut olemassa.” Sana jumala voi merkitä mitä tahansa. Näettekö eron noissa sanoissa?

[77] No niin, kun Se sanoi täällä, että Hän tyhjensi itsensä, tai vuodatti ulos, nyt me ajattelemme, että Hän “oksensi”, tuo englantilainen sana tyhjentää ja vuodattaa ulos itsestään, merkitsee, että jotakin meni ulos Hänestä, joka oli jotakin erilaista kuin Hän. Mutta tuo sana *kenos*, kreikankielessä, ei merkitse, että Hän “oksensi ylös” tai jotakin... Se ei merkitse, että Häneltä olisi mennyt pois käsivarsi tai silmä, tai toinen persoona.

[78] Ja se merkitsee, että Hän muutti itsensä, Hän “vuodatti itsensä sisälle,” (Aamen!), sisälle toiseen naamioon, toiseen muotoon. Ei niin, että Hänestä olisi lähtenyt joku toinen persoona, jota kutsutaan Pyhäksi Hengeksi, vaan se oli Hän itse. Käsitättekö sen? Hän itse vuodatti itsensä sisälle ihmisiin. Kristus teissä! Kuinka kaunista, kuinka ihmeellistä, ajatella Jumalan vuodattavan itsensä inhimilliseen olentoon, uskovaiseen. Hän vuodatti Hengestänsä! Se oli osa Hänen näytelmästään tehdä niin. Jumala, koko täyteys, koko Jumaluus ruumiillisesti oli tässä henkilössä, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän oli Jumala, ja yksin Jumala. Ei mikään kolmas persoona tai toinen persoona tai ensimmäinen persoona; vaan tuo Persoona, Jumala verhottuna ihmislihassa.

[79] 1. Timoteus 3:16: “Ilman kiistaa suuri on jumalisuuden salaisuus; sillä J-u-m-a-1-a, Elohim”, isoilla kirjaimilla J-u-m-a-1-a, Raamatussa, kuka hyvänsä voi katsoa alkuperäisestä, siellä sanotaan “Elohim”. “Alussa Elohim...” Näettekö? “Ja Elohim... Ilman kiistaa suuri on Elohimin salaisuus; sillä Elohim oli tehty lihaksi, ja me kosketimme Häntä..” Elohim verhottuna inhimillisessä lihassa! Suuri Jehova, joka peittää kaiken avaruuden, ajan ja on kaikkialla, oli tehty mieheksi. Me koskettelimme Häntä, Elohimia. “Alussa oli Elohim. Ja Elohim oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme.”

[80] Mitä se on? Se on Hänen tiensä, osina näytelmää. Sillä tavalla Hän näyttelee sen, se on Hänen tapansa paljastaa itsensä meille aivan kuin jonakin eri persoonana. Me olemme kuolevaisia ja Hän tietää sen. Ja me voimme ymmärtää vain niin kuin kuolevainen. Me tunnemme vain niin kuin kuolevaiset. Me tiedämme vain sen mitä aistimme antavat meidän tietää, ja loput siitä meidän täytyy uskoa uskolla. Meidän täytyy sanoa, että on olemassa Jumala, näemme sitten Häntä, tai emme, me uskomme sen joka tapauksessa. Näettekö? Josko on tai ei, me yhä uskomme sen koska Jumala sanoi niin.

[81] Kuten Abraham, hän ei voinut nähdä tuota poikaa, ei mitään merkkiä Saaran raskaudesta, ei edes mitään kuukautiskiertoja tai mitään, mutta kuitenkin Jumala oli sanonut niin. Kaikki toivo oli mennyttä, jopa Saaran kohtu oli kuollut, ja hänen oma elämänsä hänessä itsessään, hänen elämänvirtansa oli kuivunut, ja Saaran elämä oli kuivunut hänessä. Ja kuitenkaan Abraham ei horjunut tuossa Jumalan lupauksessa epäuskon kautta, vaan oli vahva, antaen ylistyksen Jumalalle, tietäen, että Jumala oli kykenevä suorittamaan mitä tahansa Hän oli sanonut tekevänsä. Sillä tavalla meidän täytyy uskoa tuo Sana tänään. Kuinka se tulee olemaan? Minä en tiedä. Jumala sanoi sen tulevan olemaan sillä tavalla, ja, sillä selvä.

[82] Kuka on tämä suuri näkymätön Persoona? Kuka on tämä, jonka Abraham näki näyissä? Vaikkakin aivan lopuksi, Hän oli julkituotu lihassa, ennen kuin poika tuli, Jumala itse tuli Abrahamin tykö miehen muodossa, lopun ajalla. Julki tuotuna! Hän näki Hänet pienenä Valona erään kerran, hän näki Hänet näyissä, hän kuuli Hänen äänensä, hänellä oli monia ilmestyksiä; mutta juuri ennen luvattua poikaa, hän näki Hänet miehen muodossa, ja puhui Hänelle ja syötti Hänelle ruokaa ja juomaa. Näettekö? Huomatkaa, se oli Jumala itse verhottuna inhimillisessä lihassa.

[83] Se oli osa Hänen tiestään. Tällä tavalla Hän julkituo itsensä meille, julkituo Iankaikkisen Sanan - Jumala, Jehova lihaksi tehtynä. Kuten Joh. 1: “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja... Alussa oli Elohim, ja Elohim tuli Sanaksi, ja Sana oli Elohim. Ja Sana oli tehty Elohimiksi.” Näettekö? Se on sama asia, vain avautuen.

[84] Kuten ominaisuus, näettehän, se on Jumalassa. Ominaisuus on ajatuksenne. Jumala alussa oli Iankaikkinen, Hän ei ollut edes Jumala. Hän oli Iankaikkinen. Hän ei ollut edes Jumala, sillä Jumala merkitsee palvonnan kohdetta, tai jotakin. Näettehän? Niinpä Hän ei ollut edes sitä. Hän oli Elohim, Iankaikkinen. Mutta Hänessä oli ajatuksia, Hän halusi aineellistua. Ja mitä Hän teki? Hän puhui Sanan, ja Sana aineellistui. Se on koko kuva 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan. Siellä ei ole mitään vikaa. Se on Elohim aineellistuneena, niin että Häntä voidaan koskettaa, tunnustella. Ja Tuhatvuotisvaltakunnassa on Elohim istuva Valtaistuimella, niin se on, ympärillään kaikki alamaisensa, jotka Hän ennalta määräsi emien maailman perustamista.

[85] Niin kuin kellonvalajan valmistaessa kelloja. Kunkin kellon täytyy soida toisistaan eroavasti. Materiaalit ovat samat, mutta hän käyttää niin paljon rautaa ja niin paljon terästä ja niin paljon messinkiä, antamaan sille sen “helähdyksen”.

[86] Se on tapa miten Jumala teki. Hän yhdisti tämän tuohon, ja tämän tuohon ja tämän tuohon, kunnes Hän sai tarkalleen sen mitä halusi. Se on kuinka Hän tuli alas. Jumala paljasti itsensä Tulipatsaassa koko matkan profeettojen kautta, sitten mennen Jumalan Poikaan, joka oli Jumala.

Näettekö, sama Jumala tuoden itsensä esiin tarkalleen heijastuksesta heijastukseen, kirkkaudesta kirkkauteen. Sillä tavalla seurakunta kulkee.

87 Huomatkaa, kautta ajanjaksojen Hän on samalla tavalla paljastanut itsensä profeettojensa kautta. He eivät olleet aivan tarkalleen profeettoja, he olivat Jumala. Hän sanoi niin. Sillä se mitä he puhuivat, oli Jumalan Sana. He olivat liha, jossa Jumala oli verhottuna. He olivat jumalia. Jeesus itse sanoi: "Kuinka te voitte tuomita Minut, kun sanon Minä olen Jumalan Poika, ja teidän oma lakinne sanoo, että ne, joille Herran Sana tuli, olivat jumalia?" Näettekö?

88 Niinpä se oli Jumala miehen muodossa jota kutsuttiin profeetaksi. Näettekö? Ja Herran Sana tuli tälle miehelle, ja niin se ei ollut tuo profeetta, tuo profeetta oli verho, mutta Sana oli Jumala. Miehen sana ei toimi sillä tavalla. Näettekö mitä tarkoitan? Se ei voi toimia sillä tavalla. Mutta potentiaalisesti se oli Jumala. Katsokaahan, Hän oli Jumalan Sana miehen muodossa, Häntä kutsuttiin "mieheksi." Huomatkaa, Hän ei koskaan muuttanut luonnettansa, vain muotonsa. Hebr. 13:8, sanoo: "Hän on sama eilen, tänään ja iäti." Niinpä Hän ei muuttanut luonnettansa, kun Hän tuli. Hän on aina tuo Profeetta, koko matkan kautta ajan, sama asia, Sana, Sana, Sana, Sana. Näettekö? Hän ei voi muuttaa luonnettansa, mutta Hän muutti muotonsa. Hebr. 13:8 sanotaan: "Hän on sama eilen, tänään ja iäti." Hän vain muutti naamionsa.

89 Niin kuin minä olen lapseni synnyttyä muuttunut aviomiehestä isäksi. Kun lapsen lapseni on syntynyt, olen isoisä. Näettekö? Mutta minä en muutu. Se olen yhä minä. Näettekö? (Ja niin on Jumala.) Minä vain muutan... Katsokaahan, vain teidän muotonne muuttuu. Luonto muuttaa sen nuoresta miehestä, keski-ikäiseksi ja vanhaksi mieheksi. Ja siinä se on teille, näettehän, te vain muutatte muotoanne.

90 No niin, te että voisi sanoa jostakin kuusitoistavuotiaasta pikkumiehestä, joka seisoo täällä, että hän on isoisä. Hän ei voisi olla, hänen muotonsa täytyy vielä muuttua. Muutamat vuodet muuttavat sen, ja silloin hänestä tulee isoisä. Näettekö mitä tarkoitan?

91 Mutta se on sama Persoona koko ajan, sama Persoona. Jumala koko ajan. Tällä tavalla Hän paljastaa itsensä omilleen, tehden tämän. Huomatkaa, Tulipatsaan ajanjakson aikana Hän paljasti itsensä kansalleen, omillensa. Jeesuksen ajanjaksossa Hän paljasti itsensä omillensa. Pyhän Hengen ajanjaksossa, Jumalan Poikana. Daavidin Poikana... Ja Hän aina paljastaa itsensä sillä tavalla omillensa, saaden ihmiset tuntemaan Hänet. Hän on verhottuna jonkin takana, huomatkaa, samalla tavalla tai saman luontoisena joka kerta.

92 Jumala oli verhottuna Jeesuksessa, tekemään lunastuksen työn Ristillä. Jumala ei voinut kuolla Henkenä, Hän on Iankaikkinen. Mutta Hänen täytyi pukea ylleen naamio ja näytellä kuoleman osa. Hän kuoli, mutta Hän ei voinut tehdä sitä Jumala-muodossansa. Hänen täytyi tehdä se Pojan muodossa, Ihmisen Poikana, maan päällä. Näettekö? Hänen täytyi olla Pojan muodossa. Sitten palatessaan takaisin Helluntaina, Hän oli jälleen Jumalan Poika. Näettekö mitä tarkoitan? Ymmärrättekö ajatuksen? Hän oli...

93 Hänen täytyi tulla inhimillisessä lihassa... ja ilman kenenkään sukupuolista halua. Ja se todistaa jälleen oikeaksi lausuntomme käärmeen siemenestä, näettekö, että se oli "sukupuolista", ehdottomasti "seksiä". Ei omenia; seksiä! Oikein. Sen täytyi olla. Huomatkaa tässä, katsokaahan, ei kukaan hyvä mies... Katsokaa noita profeettoja siellä aikaisemmin, mutta Hänen täytyi olla enemmän kuin profeetta. Ymmärrättekö? Voidakseen tehdä sen, Hänen täytyi tulla neitseellisellä syntymällä, joka todistaa... Hänen täytyi syntyä neitseellisellä syntymällä, Vastamyrkyksi, ottaakseen pois kirouksen. Näettekö mitä tarkoitan? Niinpä sen täytyi olla seksiä; Hän todisti sen omassa tulemisessaan, Hän ei tullut sukupuolisella halulla, vaan neitseellisen syntymän kautta. Ja Hän muutti naamionsa Jehovasta Jeesukseksi, voidakseen suorittaa lunastustyön siinä näytelmässä jota Hän oli näyttelemässä - Jumalana ristillä.

[94] Nuo kreikkalaiset halusivat nähdä Häntä. Johannes 12:20, monet teistä kuulitte minun saarnaavan tuosta sanonnasta: “Herrat, me haluamme nähdä Jeesuksen.” Huomasitteko sitä?

[95] Nyt, nuo kreikkalaiset olivat oppineita, he olivat suuria miehiä. Ja heillä oli suuri halu löytää Jumala, niin kuin Paavali saarnasi heille Mars-kukkulalla. Ja he johtivat maailmaa tieteessä ja koulutuksessa, ja he olivat suuri kansa. Mutta he palvoivat ja uskoivat jumalaistarustoon ja heillä oli kirjoja ja kummallisia taiteita ja niin edespäin.

[96] Mutta tämä Mies, joka voi parantaa sairaita ja kertoa ennalta asioita, jotka tapahtuivat pilkulleen, sai heidät kiihottumaan. Ja kiihottuneina he tulivat katsomaan Häntä. Tarkatkaa nyt, älkää nyt kadottako tätä. Ymmärrättekö? Ja he tulivat ja sanoivat Filippukselle, joka oli Betsaidasta: “Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen.” Ja Filippus ja eräs toinen opetuslapsi toivat heidät Jeesuksen luo, näkemään Jeesusta.

[97] Huomatkaa nyt, ne sanat, joilla Jeesus vastasi heille, sillä he olivat tulleet katsomaan Kuka Hän oli, eivätkä voineet nähdä Häntä. He näkivät Hänen muotonsa, mutta Hän oli Temppelissänsä. Jumala oli Temppelissänsä, verhottuna ihmislihassa. Huomatkaa ne Sanat, jotka Hän sanoi: “Ellei vehnänjyvä putoa maahan, ja kuole, se pysyy yksin.” Näettekö? “Hetki on tullut, se on pian oleva, että Ihmisen Poika kirkastetaan ja Hänen täytyy mennä pois tästä maasta. Ja ellei tätä hetkeä tule, te että ole koskaan kykenevät näkemään sitä.” Näettekö?

[98] Kuulkaa! Miksi he eivät voineet nähdä Jeesusta? Hän oli naamioitu. Jumala oli naamioitu. Nuo kreikkalaiset halusivat nähdä Jumalan, ja tässä Hän oli, mutta verhon tähden he eivät voineet nähdä Häntä. Ja niin on tänäkin päivänä! He eivät voi nähdä Häntä verhon tähden. Se on heidän kasvojensa yllä. Jeesus oli naamioitu näille kreikkalaisille.

[99] Huomatkaa, Hän sanoi heille: “Ellei tämä vehnänjyvä putoa maahan, se pysyy yksin.”

[100] He eivät voineet ymmärtää kuinka ja miksi he eivät voineet nähdä Häntä. Siellä seisoi mies. He tulivat nähdäkseen Jumalan, ja he näkivät miehen. Näettekö? He eivät voineet nähdä Jumalaa, koska Jumala oli verhottu heille. Pitäkää se nyt mielessänne: Jumala oli verhottuna miehessä. He saattoivat sanoa: “Kukaan mies ei voisi tehdä näitä tekoja, ellei se ole Jumala. Kukaan mies ei voisi tehdä sitä. Ja tässä seisoo nyt mies, ja kuitenkin Jumalan teot tulevat julki Hänen kauttaan!” Näettekö, he eivät voineet ymmärtää, että Jumala oli verhottuna.

[101] Hän oli verhottuna miehessä, niin kuin Hän aina oli verhottuna. Mutta Hän oli verhottu heille - Hän oli inhimillisessä Temppelissänsä. Jumala oli inhimillisessä temppelissä. Olkaa hyvät ja olkaa todella varovaisia nyt, sillä Hän on sama eilen, tänään ja iäti. Katsokaahan, Jumala verhosi, kätki itsensä maailmalta, ollen verhottuna inhimillisessä olennossa. Ymmärrättekö? Tässä oli Jumala! Nuo kreikkalaiset sanoivat: “Me haluamme nähdä Hänet.”

[102] Ja Jeesus sanoi: “Vehnänjyvän täytyy pudota ja kuolla!” Teidän täytyy kuolla kaikille omille ajatuksillenne. Teidän täytyy päästä eroon omista ajatuksistanne. Niin kuin nuo opetuslapset olivat, he eivät osanneet selittää Hänen ruumiinsa syömistä ja Verensä juomista, mutta katsokaahan, he olivat kuolleet noille asioille. He olivat kuolleita periaatteelle, he olivat kuolleita Kristukselle. Ei väliä, mitä Hän teki, tai kuinka paljon Hän näytti jäävän tappiolle, he yhä uskoivat sen joka tapauksessa. Näettekö? Tuo Mies, joka söi, joi, kalasti, nukkui ja teki kaikkea muuta, oli syntynyt täällä maan päällä ja vaelsi heidän kanssaan ja käytti vaatteita niin kuin muutkin heistä, he voivat nähdä tuossa Miehessä, että se oli. Jumala.

[103] Niinpä nuo kreikkalaiset eivät voineet nähdä Häntä, koska Hän oli kätkettynä heiltä, inhimillisessä olennossa. Huomatkaa Hänen Sanansa heille: “Ellei tämä vehnänjyvä putoa maahan!”

[104] Jumala oli verhottuna miehen muodossa, kätkien itsensä heidän näkyvistään, niin että he voivat nähdä ainoastaan miehen. Mutta nuo ennalta määrätyt olivat nähneet Jumalan. Yksi näki

miehen, toinen näki Jumalan. Näettekö? Ja se oli Jumala verhottuna ihmisolennossa, niin että molemmat olivat oikeassa, mutta teidän uskonne on siinä mitä te että näe. Te uskotte sen joka tapauksessa. Jumala verhottuna ihmisolennossa. Hän oli tuossa lihassa, ja tuo liha oli Hänen verhonsa. Tuo verho reväistiin, näettekö, että Jumala voisi olla julkituotu.

[105] Vanhassa Testamentissa, Jumala oli kätkettynä, kun Hän oli armoistuimellansa. Armoistuimella, verhottuna! Vanhassa Testamentissa, Jumala oli Temppelissänsä. Ihmiset tulivat sisälle ja palvoivat tällä tavalla, mutta muistakaa, siellä oli verho (aamen) joka kätki Jumalan. He tiesivät Jumalan olevan siellä. He eivät voineet nähdä Häntä. Tuo Tulipatsas ei enää koskaan ilmestynyt näkyviin uudestaan. Oletteko huomanneet sitä? Siitä ajasta alkaen, kun tuo Tulipatsas meni tuon verhon taakse, ei Kirjoituksessa ole yhtään kertaa, jolloin Hän olisi näyttänyt Sitä uudestaan, ennen kuin se tuli Jeesuksesta Kristuksesta? Jumala oli verhottuna!

[106] Kun Hän seisoi maan päällä, Hän sanoi: “Minä tulen Jumalasta ja minä menen Jumalaan.”

[107] Sitten (Hänen kuolemansa, hautaamisensa ja ylösnousemuksensa jälkeen), kun Paavali oli matkallaan Damaskoon, siellä oli tuo Tulipatsas jälleen. Mitä Se oli? Ulkona verhon takaa! Kunnia Jumalalle!

[108] Hän oli verhon takana. Minkä takana Hän oli? Nahkaverhon takana. Näettekö, “mäyrän nahan”, verhon takana. Ja, kun tuo verho oli reväisty ristiinnaulitsemisen päivänä, kun tuo verho, johon Hän oli kietoutunut oli reväisty ristiinnaulitsemisen päivänä, koko armoistuin tuli näkyviin.

[109] No niin, juutalaiset eivät voi ymmärtää kuinka Jumala voisi olla laupias meidän kaltaisillemme syntisille ja likaisille ihmisille. Mutta he eivät voineet nähdä tätä Yhtä, joka antoi laupeuden, koska Hän oli kätkettynä. Hän oli armoistuimella siellä sisäpuolella, mäyrännahoista valmistetun verhon peittäessä Hänet näkyvistä.

[110] Aikaisemmin, jos kuka tahansa meni tuon verhon taakse, merkitsi se äkkikuolemaa. Aamen. Oi, tässä me tulemme saamaan opetuksen, jos te vain voitte vastaanottaa Sen. Mennä noiden nahkojen taakse - eräs papin poika yritti tehdä niin erään kerran ja kuoli. Älkää menkö tuon verhon taakse. Miksi? Siinä ei silloin vielä ollut lunastusta. Niin oli kylläkin potentiaalisesti, se oli vain potentiaalinen; ja mikään potentiaalinen ei vielä ole todellinen asia, näettehän, se on vain potentiaalisesti. Se oli lunastus… Synti oli peitetty, ei anteeksi annettu.. Antaa anteeksi on “erottaa ja panna pois.” Ja niinpä lampaiden ja vuohien veri ei voinut tehdä sitä, joten Jehova oli kätkettynä verhon takana. Nyt, jos joku olisi yrittänyt mennä sinne sisälle verhon taakse, jossa Hän oli kätkettynä, olisi hän tipahtanut kuolleena maahan, yrittäessään mennä sisälle Siihen.

[111] Mutta Helluntaista alkaen, ristiinnaulitsemisesta alkaen, kun tuo verho reväistiin ylhäältä alas, tuota sukupolvea varten... Jeesus oli tuo Jumala verhottuna. Ja, kun Niin kuoli Golgatalla, lähetti Jumala tulen ja salaman ja repäisi tuon verhon halki ylhäältä alas asti, niin että koko armoistuin oli selvästi näkyvissä. Mutta he olivat liian sokeita näkemään sitä. Niin kuin Paavali sanoi täällä Moosesta luettaessa.

“Kun Moosesta luetaan, on tuo verho yhä heidän sydäntensä päällä.” Oi, veli, sisar, se on mitä juutalaiset tekivät, kun tuo verho oli reväisty ja Jumala oli tuotu selvästi näkyviin, riippumassa ristillä. Hän oli selvästi näkyvissä, mutta he eivät voineet nähdä Sitä.

[112] Voisiko olla mahdollista, että pakanat ovat tehneet saman asian? Oi Jumala! Kun heillä on ollut Jumalan Pojan seurakunta ajanjaksot, niin nyt, kun tämä kirkkokuntien ja asioiden verho, tämä perinteiden verho, joka meillä on ollut Helluntaista alkaen, kun seurakunnan perinne on reväisty ja ne asiat joita ihmiset sanovat: “Ihmeiden päivät ovat ohitse, ja kaikki nämä asiat,” ja Jumala on ottanut sen päältä verhon pois ja tuonut Sen selvästi näkyviin, ja nyt he ovat valmiit ristiinnaulitsemaan Sen uudestaan. Aivan tarkalleen oikein!

[113] Paljastettu Jumala, selvästi näkyvissä, heidän olisi pitänyt nähdä Hänet seisomassa siellä. Kuitenkin Hän oli liian tavallinen, Hän oli vain tavallinen mies. He eivät voineet nähdä Sitä. Näettekö, siellä seisoi vain joku mies. “Hyvä on”, he sanoivat, “tämä kaveri, mistä koulusta Hän on tullut?” Mutta muistakaa, kun tuo keihäs osui Hänen ruumiiseensa, niin Henki jätti hänet, temppelissä... uhriarkku kääntyi ympäri, salama leimahti temppelin lävitse ja repäisi verhon. Mitä se oli? Siellä oli heidän Jumalansa riippumassa Golgatalla, ja he olivat liian sokeita näkemään sitä.

[114] Hänet on tuotu avoimesti näkyviin, ja yhä he eivät näe Sitä! He ovat sokeita. Jumala verhottuna ihmisolennossa.

[115] Te muistatte kuinka Hän sitten sen jälkeen palasi Paavalille ja Pietarille siellä vankilassa, Tulipatsaana. Muistatteko sitä?

[116] Mutta viimeisissä päivissä, Hänen pitäisi palata uudestaan, Tulipatsaan pitäisi tulla jälleen takaisin julkituomaan Ihmisen Poika, näettehän, näyttämään Sanan, Valon. Perinteet, joita on ollut, tulevat pyyhkäistyiksi pois. Mikään ei tule estämään Sitä, se tullaan tekemään joka tapauksessa. Jumala vain repii nuo kirkkokunnat ja perinteet alas. Minkä kaltaisella Hengellä Hän tulee tekemään sen? Niin kuin Hän teki ensimmäisellä kerralla. Katsokaa mitä Hän teki Elian päivissä, Johanneksen päivissä. “Älkää ajatelko sanovanne itseksenne, että ‘Abraham on teidän isänne.’” Näettekö? Älkää te luulko, että “koska kuulun tähän, tai kuulun tuohon.” Näettekö? Jumala repii pois verhon, osoittaakseen Kuka Hän on. Näettekö, tarkatkaa nyt tuota verhoa, kun se reväistään tässä nyt, me tulemme näkemään sen nyt.

[117] Erään kerran, jos joku käveli tuon verhon lävitse, merkitsi se äkkikuolemaa. Nyt on kuolemaksi olla menemättä Sen lävitse! Aamen. Jos että voi murtaa tuota perinteen verhoa, murtautua tuon kirkkokunnallisen muurin lävitse, nähdäksenne Jumalan voimassansa, merkitsee se kuolemaa. Kerran oli kuolemaksi mennä sisälle, nyt on kuolemaksi pysyä ulkona. Koko armoistuin on selvästi näkyvissä, kuka tahansa voi nähdä Sen, verho on reväisty. Kunnia Jumalalle! Koko armoistuin tulee selvästi näkyviin.

[118] Kuinka Jumala voi osoittaa laupeutta meidän kaltaisillemme likaisille syntisille, oli salaisuus. Ja nyt se on selvästi näkyvissä, tai täysin nähtävissä, Hänen Sanansa paljastamana. Se on aina jatkuvasti Sana, joka on Jumala. Se on Sana, joka avaa sen. Jos nuo ihmiset olisivat tunteneet Jumalan Sanan tuona päivänä, kun Jeesus kuoli, olisivat he nähneet armoistuimen, he olisivat nähneet Kuka Hän oli.

[119] He olisivat kysyneet: “Kuka oli tuo mies? Miksi esirippu reväistiin halki?” Muistakaa, oli kuolemaksi mennä sisälle siihen, kukaan ei voinut nähdä Sitä. Mooses näki sen eräässä muodossa... Se oli kuin miehen selkä. No niin, tässä Se on, tuon saman Miehen vertavuotava selkä! Mitä se oli? Jumala halusi näyttää heille armoistuimen. Jumala halusi näyttää heille Kuka Hän oli. Niinpä Jumalan käsi ylhäältä repäisi tuon temppelin esiripun halki ylhäältä alas asti, ja osoitti Jumalan selvästi näkyvissä. Se oli Jeesus Kristus riippumassa ristillä, tuo armoistuin. Ja miten oli? Ihmiset olivat liian sokeita näkemään Sitä.

[120] Nyt se on uusiintunut jälleen. Perinteet, kuinka... Sitten Helluntaipäivänä, Sana tuli ja oli “Jumalan Pojan” muodossa. Ja he alkoivat organisoida Sitä Nikeassa, Roomassa. Ja heistä tuli metodisteja, baptisteja, presbyteerejä, helluntailaisia ja niin edelleen. Se on organisoituja ihmisperinteitä, eivätkä he tiedä missä seisovat. Mutta, kunnia Jumalalle, Hän lupasi mitä tulisi tekemään viimeisissä päivissä: että Hän osoittaisi Sanan selvästi nähtävänä, avoinna edessämme, näettehän, Hän avaisi Sen.

[121] Jos he vain olisivat tunteneet Sanan, olisivat he tienneet kuka Jeesus oli. Jos mies vain tuntee Jumalan Sanan, hän tietää hetken, jossa elämme ja mitä on tapahtumassa.

Mutta he vain kieltäytyvät kuuntelemasta tuota Sanaa. Heidän perinteensä... Mikä sai nuo juutalaiset olemaan näkemättä sitä? Mikä? Näytti kuin he itse asiassa olisivat voineet nähdä, koska tuo asia oli revitty auki. Se reväistiin auki tarkoituksella.

[122] Mihin tämä herätys nyt kuuluu? Kuinka se voisi menestyä? Kuinka se voisi olla siunattu? En välitä kuinka monia jäljittelijöitä sillä on, tai mitä tahansa muuta, se on kaikki... Kun Mooses lähti Egyptistä, lähti sekalainen väkijoukko hänen kanssaan. Mutta mitä varten se on tehty? Se on Jehova itse ottamassa verhon pois Jumalalta, osoittaakseen eron oikean ja väärän välillä. Joka on, ovatko metodistit, baptistit, presbyteerit, tai kuka on oikeassa? Jumalan Sana on oikeassa! “Olkoon jokaisen ihmisen sana valhe, ja Minun Sanani Totuus.” Eikä Jumala tarvitse mitään tulkkia, Hän tekee itse oman tulkitsemisensa. Hän julkituo Sen... Hän antaa tulkinnan. Jumala paljastaa itsensä. Oi! Aivan keskellämme, me näemme Hänen suuren kätensä kertovan nämä asiat, tekevän nämä asiat.

[123] Minulla on siitä jotakin täksi illaksi, näettehän, siitä kuinka tarkata Jumalan kättä, mitä Se tekee ja kuinka Se avaa itsensä. Näettekö?

[124] Ja ihmiset sanovat: “Oh, Se on hölynpölyä. Se on fanaattisuutta. Ei Siinä ole mitään. Se on mieletöntä. Se on Belsebub. Se on perkele. Se on ennustamista. Se on sitä tai tätä.” Näettekö, saman asian he sanoivat Hänestä.

[125] Oi seurakunta, ja jos tämä ääninauha lähtee ulos, niin ettekö te Evankeliumin palvelijat voi nähdä missä te elätte? Ettekö voi nähdä hetkeä, jossa olemme? Jumala, osoittaen itsensä, asettaen syrjään... Kuulkaahan, Hän otti temppelin verhon ja repi sen palasiksi, niin että he voisivat nähdä Jumalan selvästi näkyvissä ja he olivat liian sokeita näkemään Sitä. Ja Hän on tehnyt saman asian tänään, pannen Sanansa suoraan eteenne, sen mitä Hän lupasi. Jokainen Sanan lupaus on aivan edessämme, selvästi näkyvissä!

[126] Tiedättekö mitä pakanaseurakunta tekee? Saman asian, jonka juutalaisseurakunta teki, he ovat liian sokeita näkemään Sitä. Siinä kaikki. Se on oleva heidän sydämillään aivan niin kuin se oli tuona päivänä.

[127] Huomatkaa - on kuolemaksi pysyä poissa Siitä nyt! Teidän täytyy joko mennä sisälle siihen tämän verhon lävitse, tai sitten te että tule tekemään sitä. Kuinka Jumala koskaan voi olla laupias heille... Mutta muistakaa mitä se oli, Jumala oli julkituomassa sen, mikä oli tuon verhon takana. Tarkatkaa mikä verhon takana oli: Sana. Mitä se verhosi? Sanan! Missä Se oli? Arkissa. Se oli Sana, jonka tuo verho kätki. Näettekö? Ja Jeesus oli tuo Sana, ja Hän on tuo Sana, ja Hänen lihansa verho kätki Sen.

[128] Ja tänä päivänä perinteiden verho kätkee Sanan uudestaan, sanoen: “Ei Se ole niin.” Mutta se on niin! Jumala todistaa Siitä, tuoden itsensä esiin niin kirkkaana kuin aurinko, kaikkien edessä, eivätkä he näe Sitä. Jumala, ole meille armollinen.

[129] Esikuvassa - Mooses tuli Jumalan Läsnäolosta, Jumalan Sanan kanssa tuolle ajanjaksolle. Tarkatkaa nyt, me olemme nyt 2. Mooseksen kirjan 19. luvussa. Älkää nyt kadottako tätä. 2. Moos.19, Mooses on tulossa Jumalan Läsnäolosta, 2. Moos. 19:20 ja 21. Mooses on tulossa Jumalan Läsnäolosta, hän oli ollut sisällä Sanassa. Sana on kirjoitettu ja hän on Jumalan Läsnäolossa Sanan kanssa, hänellä oli Sana tuota ajanjaksoa varten. On Sana jokaista ajanjaksoa varten. Ja Mooseksen tullessa esiin, hänen kasvonsa loistivat niin! Näettekö? Sana oli hänessä, valmiina julkituotavaksi, annettavaksi ihmisille.

[130] Todellinen Sana, Jumala oli kirjoittanut Sen ja Se oli Mooseksen mukana. Huomatkaa, Se oli Mooseksen kanssa ja oli valmis julkituotavaksi. Hän oli Sana heille, hän oli kätketty, elävä Sana. Hän verhosi itsensä. Mooseksen täytyi panna verho kasvojensa päälle. Miksi? Hän oli tuo

Sana! Aamen. Siihen asti kunnes tuo Sana oli tehty tunnetuksi, Mooseksen täytyi verhota itsensä. Aamen!

Näettekö te Sitä? Missä tahansa Sana on, Se on verhottu!

[131] Mooseksella oli Sana. Muistakaa nyt, sen jälkeen, kun Sana oli julkituotu, Mooses oli jälleen Mooses. Näettekö? Mutta Sanan ollessa hänessä annettavaksi ulos, hän oli Jumala! Sillä hän ei enää ollut Mooses, hänellä oli Herran Sana tuota ajanjaksoa varten. Mikään ei voinut koskea häneen ennen kuin se oli ohitse, hänellä oli tuo Sana mukanaan. Niinpä sen vuoksi, kun hän tuli alas, käänsivät ihmiset päänsä pois, he eivät voineet ymmärtää. Hän oli muuttunut, hän oli eri mies. Hän tuli tuon Sanan kanssa. "Ja hän pani verhon", sanoo Raamattu, "kasvojensa päälle," sillä hänellä oli Sana. Ja hän oli Sana heille.

[132] Katsokaahan nyt, jos Mooses... Oi veli, tämän te otatte loukkaukseksi. Mutta, jos Mooses... Niin kuin Paavali täällä 2. Kor. 3:ssa luvussa sanoo: "Jos Mooseksen täytyi verhota kasvonsa tuollainen Kirkkaus yllään..." Näettekö, se oli luonnollinen kirkkaus, koska se oli luonnollinen laki. Ja, jos Mooses... Tietäen, että tuon lain täytyi kadota pois... Mutta tuo Kirkkaus oli niin suuri, että se sokaisi ihmiset, joten hänen täytyi panna verho kasvojensa päälle. Kuinka paljon enemmän Se on oleva? Hengellisesti sokaistut ihmiset! Uhuh. Tuon kirkkauden tuli häipyä pois, mutta Tämä Kirkkaus ei katoa. Näettehän? Mooseksella oli lihallinen laki, tuomio, ei armoa, ei mitään, se vain tuomitsi teidät. Mutta Tämä, josta me puhumme... Tuolla lailla ei ollut armahdusta, se vain kertoi teille mitä te olitte. Tämä antaa teille pääsyn ulos.

[133] Ja, kun tuo Sana on paljastettu, oi, minkä kaltainen usko Se tulee olemaan? Sen täytyy olla verhottu. Sen on oltava verhottu. Huomatkaa nyt, niin on Henki verhottu inhimillisessä temppelissä, näettehän, Hän vain puhuu luonnollisen sanan luonnollisen verhon kanssa.

[134] No niin, nyt Paavali puhuessaan tässä, ja tässä mielessä - Henki-Sana - "Me olemme palvelijoita, emme kirjaimen, lain, vaan kykeneviä Hengen palvelijoita," niin, että Henki ottaa kirjaimen ja julkituo Sen.

[135] Se oli vain laki, teidän täytyi mennä katsomaan sitä. Se sanoi: "Et saa tehdä aviorikosta, et saa varastaa. Et saa valehdella. Et saa tehdä sitä tai tätä tai jotakin muuta." Näettekö? Teidän täytyi katsoa siihen.

[136] Mutta tämä on Henki, joka tulee tätä ajanjaksoa varten luvatun Sanan ylle, ja tuo esiin ja julkituo, ei kahta kivitaulua, vaan elävän Jumalan Läsnäolon. Ei mitään mystillistä ajatusta, jonka joku on keksinyt, tai jotakin Houdini-temppua, vaan itse Jumalan lupaus on paljastettu ja julkituotu suoraan edessämme. Minkä tyyppisen verhon takana se tulee olemaan? Ja kadottaa se...

[137] Näettekö, se oli niin suurta, että jopa ihmiset sanoivat... he sanoivat, kun he näkivät Jehovan tulevan alas tässä Tulipatsaassa ja alkavan ravistella maata ja näkivät ne asiat joita Hän teki ja vuori oli tulessa. Ja, jos joku edes yritti mennä tuon vuoren luo, hän tuhoutui. Se oli niin suurta, että jopa Mooses pelkäsi ja vapisi. Sitten, jos Hän tuolla kerralla ravisti vain vuorta, niin tällä kerralla Hän tulee ravistelemaan taivaat ja maan.

[138] Miten on Tämän Kirkkauden kanssa? Jos se oli verhottu luonnollisella verholla, on tämä verhottu hengellisellä verholla. Niinpä älkää yrittäkö katsoa luonnollista, murtautukaa Henkeen, ja nähkää missä olette, nähkää missä hetkessä me elämme.

[139] Onko se teistä järkevää? Katsokaahan, se on hengellinen verho, joka on ihmisten yllä. Sanotaan: "Minä olen metodisti. Ja minä olen yhtä hyvä kuin joku muukin. Minä olen baptisti. Ja minä olen helluntailainen." Ettekö te käsitä, että tuo asia on perinteinen verho? Se kätkee teiltä Jumalan. Se on se asia, joka estää teitä nauttimasta kaikista...

“Oh”, te sanotte, “Minä huudan ja hypin ylös ja alas.”

140 Hän sanoi: “Jokainen Sana!” Eeva uskoi jokaisen Sanan paitsi yhtä. Näettekö? Se on koko Jumalan Sana, tämän hetken lupaus julkituotuna.

141 Huomatkaa nyt, kun menemme eteenpäin. Minulla on täällä paljon mistä puhua, noin kaksikymmentä sivua muistiinpanoja, mutta en tule puhumaan siitä kaikesta. Katsokaahan, tulen pitämään kiirettä.

142 Hän on verhottu luonnollisella verholla ennen kuin Hän voi puhua Sanan ihmisille. No niin, Jumalan täytyy verhota itsensä, niin kuin Hän lupasi, inhimilliseen lihaan. Jumala... Käsitättekö te sitä? Jumalan täytyy verhota itsensä inhimilliseen lihaan, voidakseen puhua ihmisille ja panna hengellinen verho heidän ylitseen niin, että he sanovat: “Minä olen sitä ja minä olen tätä.” Kun tuo verho, joka on perinteinen verho, on revitty hajalle, silloin... tuo mitä he sanovat, että “ihmeiden päivät ovat ohitse.”

143 Eräs kaveri sanoi minulle kerran - eräs baptistisaarnaaja siellä ulkona, tuli luokseni, veli Green, ja hän sanoi: “Veli Branham, on yksi asia, joka minulla on sinua vastaan.” Hän sanoi: “Sinä yrität saada ihmiset...” Se oli siellä Ramada Inn Motellissa, jossa meillä oli kokous. Hän sanoi: “Sinä yrität saada ihmiset uskomaan apostoliseen aikaan, elämään tänään niin kuin he olisivat apostolisessa ajassa.” Hän sanoi: “Apostolinen aika lakkasi olemasta apostolien mukana.”

Minä sanoin: “Niinkö?”

“Kyllä.”

Minä sanoin: “Kuka oli puhemies apostolisessa ajassa?” Hän sanoi: “Kaksitoista apostolia ylähuoneessa.”

144 Minä sanoin: “Silloin Paavali oli ulkona.” Minä sanoin: “Puhemies oli Pietari, ja Pietari sanoi helluntaipäivänä, kun he olivat nähneet kaiken sen hälinän, ja Pyhän Hengen toiminnan, hän sanoi: ‘Lupaus on teille, ja teidän lapsillenne, ja niille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme on koskaan kutsuva.’ Jos Hän yhä kutsuu, silloin tuo sama asia on voimassa täällä. Milloin sitten apostolinen aika lakkasi? Apostoliset ajat lakkaavat, kun Jumala lakkaa kutsumasta.” Hän ei sanonut mitään enempää, nosti vain hattunsa ja käveli pois. Näettekö?

145 Tarvitaan Sana tekemään se. Se on Sana. Jeesus sanoi Saatanalle: “On kirjoitettu.” Näettehän. Siinä se on: “On kirjoitettu.”

146 Minä sanoin: “Pietari sanoi, ettei se tulisi koskaan lakkaamaan. Niin monille kuin Herra kutsuu, tämä siunaus oli heitä varten. Nyt sinä sanot, että ‘Hän on lakannut kutsumasta.‘ Milloin?”

“Eihän se haittaa?”

147 Minä sanoin: “Ei, hyvä herra, ei hitustakaan. Jatka vain.” Näettekö te? Pietari sanoi, että se oli jokaista varten, jonka Jumala kutsuisi, he saisivat saman apostolisen siunauksen. Kyllä, se on Herran Sana.

148 Nyt tuo luonnollinen verho. Jumala, Sana, verhottuna inhimillisessä lihassa. Mitä se oli? Jumala oli verhottu Mooseksessa. Jumala oli Mooseksessa, verhottuna, ja Jumalan Läsnäolo oli hänessä. Hän oli niin täydellinen tuon Sanan ollessa hänessä sillä tavalla, että hänen täytyi verhota kasvonsa. Ja se oli vahvistettu profeetta, joka avasi Sanan ja sanoi heille: “Sinun ei tule! Sinun tulee! Sinun ei tule!” Näettekö?

149 Antaakseen Sanansa tuolle sukupolvelle, Hän verhosi itsensä inhimilliseen olentoon, tai muussa tapauksessa Sana olisi sokaissut jopa uloskutsutut. Ymmärrättekö? Jopa nuo ihmiset,

jotka olivat siellä ulkona, he eivät voineet kestää nähdä sitä. Me näemme sen 2. Mooseksen kirjassa, kuinka he sanoivat: “Puhukoon Mooses, eikä Jumala.” Näettekö miksi Tulipatsas ei ilmesty näkyviin liian paljon?

150 Jumala sanoi: “Minä tulen tekemään niin, tulen herättämään heille profeetan.” Aamen! “Minä herätän heille sellaisen.” Ja Hän tuli aivan tarkalleen. Hän... “Ja Hän tulee olemaan Sana.”

151 Hän sanoi: “Jos he haluavat nähdä mitä Sana on.” Hän sanoi: “No niin, Mooses, Minä ilmestyin sinulle siellä palavassa pensaassa.” Hän sanoi: “Minä tulen alas ja sytytän tuon vuoren tuleen.” Hän sanoi: “He tulevat näkemään, että olet kertonut totuuden. Minä tulen ilmestymään täällä samalla palavalla tavalla. Minä tulen ilmestymään täällä ja todistan ihmisille... tulen vahvistamaan sinun palvelustehtäväsi.” Se on mitä Hän sanoi Moosekselle tässä, hieman eri sanoja käyttäen.

152 Huomatkaa, Hän sanoi: “Nyt Minä tulen kirkastamaan sinut ihmisten edessä.” Hän sanoi: “Sinä kerroit heille kohdanneesi Minut siellä ulkona palavassa pensaassa, ja nyt olen tuleva alas, samana Tulena, ja olen antava ihmisten nähdä, ettet sinä valehdellut puhuessasi Siitä.” Ja jopa tieteellisesti todistan Sen, jos haluatte. Ymmärrättekö? “Olen tuleva alas ja annan heidän tietää.”

153 Ja, kun Hän alkoi jyristä, kun Jehova alkoi ukkostaa, ihmiset sanoivat: “Ei! Ei! Ei! Älköön Jehova puhuko, me kuolemme.”

154 Näettekö, Hänen täytyi olla verhottu. Niinpä Jumala verhosi itsensä Moosekseen ja antoi Moosekselle Sanan. Ja Mooses tuli alas ja puhui Herran Sanan verho kasvoillaan. Onko se oikein? Jehova oli verhottuna profeetan muodossa, koska se olisi ehdottomasti... Ja Jumala sanoi, ettei Hän enää puhuisi heille sillä tavalla. Hän puhuisi heille vain profeetalla. Se on ainoa tapa miten Hän enää koskaan tulisi puhumaan siitä eteenpäin. Se on ainoa tapa miten Hän koskaan on puhunut. Kyllä, ei koskaan millään toisella tavalla. Jumala ei valehtele.

155 Huomatkaa, ainoastaan Mooseksella oli Sana. No niin, siellä ei jotakin ryhmää tullut alas, se ei ollut vain fariseukset tai saddukeukset, eikä se ollut jokin tietty lahko tai klaani. Se oli Mooses! Jumalalla oli yksi mies. Hänellä ei voi olla kahta tai kolmea eri mieltä. Hän ottaa yhden miehen. Mooseksella oli Sana, ja yksin Mooseksella. Ei edes Joosualla ollut Sitä. Kenelläkään muulla ei ollut sitä. Aamen! Joosua oli kenraali, Joosua oli armeijan ylipäällikkö. Joosua oli uskovainen, kristitty. Mutta Mooses oli profeetta! Sana ei voi tulla Joosualle, Sen täytyy tulla Moosekselle.

Hän oli tuon hetken suurempi profeetta. Huomatkaa, Sana ei koskaan tullut Joosualle ennen kuin Mooses oli poissa. Näettekö? Ei koskaan. Jumala toimii yhden kanssa kerrallaan. Jumala on yksi. Näettehän? Nyt, vain Mooseksella oli Sana, ei jollakin ryhmällä.

156 Kuulkaahan nyt, Jumala varoitti ketään henkilöä yrittämästä seurata Moosesta sisälle tuohon verhoon - jäljittelijöitä. Ymmärrättekö? Nainen, mies, pappi, kuka tahansa se olikin, kuinka jumalinen, kuinka miehekäs, kuinka kunniallinen, miten paljon he olivatkin, Hän varoitti: “Tulkoon Mooses yksin! Ja, jos joku ihminen, tai, vaikka eläin kosketti sitä, se täytyi tappaa siihen paikkaan.” Älkää milloinkaan murtautuko tuohon verhoon, tuo verho kuuluu yhdelle henkilölle. Tuo Sanoma on yksi. Ymmärrättekö? Temppelissä, vain yksi mies meni sisälle kerran vuodessa, voideltuna ja asianmukaisesti valmistettuna menemään sisälle; ei tuomaan ulos Sanaa, vaan uhraamaan veren. Vain yksi voi edes kävellä sinne sisälle Sen eteen. Kuka tahansa toinen mies kuoli. Näettekö?

157 He kuolevat hengellisesti nyt. Tämä on hengellinen verho. Ymmärrättekö? Se oli luonnollinen verho. Tämä on hengellinen verho. Näettekö? He jatkuvasti vain kävelevät suoraan Sen taakse, ja te voitte sanoa heille siitä. “Oh, minä tiedän! Tiedän kyllä, mutta minä...”

Jatkakaa vain, kyllä se sopii, se vain ilmaisee... Muistakaa, viimeinen vitsaus Egyptissä oli kuolema, ennen maastamuuttoa. Viimeinen vitsaus maassa on hengellinen kuolema, ennen maastamuuttoa. Sitten heidät tullaan polttamaan ja muuttamaan takaisin tomuksi, ja vanhurskaat tulevat kävelemään heidän tuhkiensa päällä. Mutta viimeinen asia on hengellinen kuolema - Sanan hylkääminen.

158 Nyt huomatkaa, Jumala varoitti ketään henkilöä yrittämästä seurata Moosesta sisälle Tulen verhoon. Mooseksen tuli olla verhottu, hänen täytyi tulla ulos sieltä. Ja Mooses meni sisään Mooseksena, hän meni sisälle tähän Tulipatsaaseen; ja, kun hän tuli takaisin ulos, oli hän verhottu, sillä hän meni sisälle Siihen, ulos perinteistänsä, vanhinten perinnäissäännöistä. Hän näki Tulipatsaan, mutta nyt hän menee sisälle Tulipatsaaseen. Ymmärrättekö? Aamen! Ja hän tuli esiin, verhottuna. Jumalan Sana miehessä, verhottuna! Tässä hän tuli kävellen ulos, oh, voin aivan nähdä sen. Hän varoitti ketään muuta yrittämästä sitä, kukaan ei voi jäljitellä Sitä. Teidän on parasta olla yrittämättä. Ymmärrättekö? Ei edes pappi tai joku pyhä mies, kuka tallansa se olikin, kardinaali, piispa, tai mikä muu tahansa, yrittäessään mennä sisälle tuohon verhoon, hän kuoli. Jumala varoitti heitä. Meillä ei tule olemaan mitään jäljittelyä.

159 Hänen Sanansa on paljastettu yhdelle. Se on aina ollut niin, profeetta tuli Herran Sanan kanssa jokaisessa ajanjaksossa joka kerta, koko matkan kautta Kirjoituksen. Näettekö? Sana tulee yhdelle. Jokaisessa ajanjaksossa, sama asia, jopa seurakunta ajanjaksoissakin aivan ensimmäisestä viimeiseen. Muilla on omat paikkansa, se on totta, huomatkaa, mutta pysykää poissa tuosta Tulipatsaasta. Ymmärrättekö? Minkä läksyn me opimmekaan tässä! Näettehän, jokainen haluaa olla Mooses, ja jokainen...

160 Muistatteko mitä Datan ja he sanoivat siellä? He sanoivat: “No niin, Mooses, odotahan hetkinen, sinä otat liian paljon itsellesi.” Näettekö? “Täällä on toisiakin miehiä, jotka Jumala on kutsunut.”

161 Se oli totta. He, itse kukin, seurasivat hienosti, niin kauan kuin he kulkivat mukana, mutta kun yksi yritti astua esiin ja ottaa Jumalan aseman, jonka Hän antoi Moosekselle, joka oli ennalta määrätty ja säädetty tekemään tuo tehtävä - hänen yrittäessään ottaa sitä, tuli alas tuli ja avasi maan ja nielaisi heidät sisäänsä. Näettehän? Olkaa varovaisia! Ymmärrättekö? Olkaa vain hyviä, jumalisia kristittyjä, uskoen Sanan. Pysykää poissa tuosta Tulipatsaasta! Mikä opetus!

162 Jumala oli ensin ilmestynyt Moosekselle palavassa pensaassa, Jumala oli verhottuna Tulipatsaassa. Kuunnelkaa nyt todella tarkasti hetken. Jumalan ensin tullessa Moosekselle, Hän oli verhottu. Jumala oli Tulipatsaassa, kätkössä pensaan sisällä, näettehän, aivan kuin nahan takana, näettehän, takana armoistuimella alttarin ääressä. Hän on verhottu. Hän on aina verhottu. Ja, kun Hän tuli Moosekselle, Hän oli Tulipatsaassa, verhottuna Tulipatsaassa. Mutta tässä ihmisten edessä, Jumala vahvisti hänet samalla Tulipatsaalla. Näettekö? Mooses sanoi...

163 Nyt tarkatkaa! Luetteko te? Annatteko mielenne harhailla pois? Voitteko te...

“Hän jolla on korvat, hän kuulkoon.” Ymmärrättekö?

164 Kun Jumala ilmestyi Moosekselle, se oli Tulipatsaassa, kun Hän kutsui hänet palvelutehtäväänsä. Ja Mooses tuli ja kertoi ihmisille siitä. He eivät voineet uskoa sitä. Kuitenkin hän oli tehnyt ihmeitä ja asioita, mutta tällä kerralla Jumala näkyväisesti, tieteellisesti todistettuna, ilmestyi ja vahvisti Mooseksen palvelustehtävän olevan saman Jumalan, joka puhui hänelle, koska Hän ilmestyi Tulipatsaan muodossa ja sytytti vuoren tuleen. Ja Hän tuli Moosekselle pensaassa, puhui hänelle. Hyvä on.

165 Jumala ensin ilmestyi Moosekselle palavassa pensaassa, joka oli verho. Ihmisten edessä Jumala oli jälleen verhottuna ja vahvisti Mooseksen verholla, verhoamalla itsensä samalla Tulipatsaalla, sama Tulipatsas tuli alas. Sillä he voivat kuulla vain Jumalala Sanan.

Ymmärrättekö sitä? Vain Sanan, he kuulivat Hänen Äänensä. Sillä Mooses oli heille Elävä Sana. Mooses! Katsokaahan, Jumala oli niin todistanut tuon Sanan olevan Mooseksella! Jumala sanoi Moosekselle: “Mene sinne alas ja Minä tulen olemaan kanssasi, mikään ei tule seisomaan edessäsi. MINÄ OLEN SE MINÄ OLEN.”

166 Mooses tuli alas ja sanoi: “Te että ehkä usko tätä, mutta Jumala ilmestyi minulle Tulipatsaassa ja Hän kertoi minulle nämä asiat.”

167 “Oh, meillä on kaikkia sen kaltaisia asioita.” Faarao sanoi: “Mitä!” Pastori faarao sanoi: “Sinulla oh vain halpa taikatemppu. Onhan minullakin täällä taikureita, jotka voivat muuttaa kepin käärmeeksi. Tulkaahan tänne, taikurit.” Ja he tulivat ja tekivät saman asian.

168 Mooses tiesi, eikä mikään vaivannut häntä. Kuinka monia jäljittelijöitä heillä olikin, sillä ei ollut merkitystä, Mooses vain seisoi hiljaa. Ja tiedättekö mitä, ensin ne vain ryömivät ympäri hetken, ja kohta Mooseksen käärme söi kaikki muut niistä. Näettekö? Miksi? Kuten nuo apostolit, he eivät osanneet selittää Sitä. Mooses ei tiennyt kuinka Jumala tulisi tekemään sen, mutta Hän tulisi tekemään sen.

169 Muistakaa, Hän sanoi Janneksen ja Jambreksen tulevan palaamaan viimeisissä päivissä, näettehän - jäljittelyä. “Ja pettäisi jopa Valitutkin, jos mahdollista,” Matteus 24:24. Näettehän? Aivan tarkalleen sama asia, tehden samankaltaisia ihmeitä ja kaikkea. Tarkatkaa tuota Sanaa! Tarkatkaa tuota Sanaa! Jos joku mies sanoo tekevänsä ihmeitä ja yhä haluaa uskoa, että on kolme jumalaa, tällaisia on aina, jättäkää sellaiset. Me tiedämme, että se on väärin. Näettekö? Ei mitään sellaista asiaa! Näettekö? Sana, jokainen Sana, jokainen Sana, joka lähtee Jumalan suusta! 1. Moos. - yksi Sana! Täällä lopussa sanotaan: “Älä lisää tai ota pois yhtään Sanaa.” Näettekö, Sen täytyy olla tuo sama Sana.

170 Huomatkaa, ihmiset olivat nähneet, että jotakin oli tapahtunut. Mooses oli ollut verhottu kun... Hän oli profeetta, ja Jumala oli vahvistanut Sanansa nyt, ja hän meni sinne alas. Ja hän oli nähnyt merkkejä ja ihmeitä. Ja sitten, tämän jälkeen, ihmiset olivat erottautuneet omaksi ryhmäkseen, seurakunnaksi. Katsokaahan, seurakunta merkitsee “uloskutsuttu”. Ymmärrättekö? Sen jälkeen, kun heidät oli kutsuttu ulos maailmasta ja olivat tulleet kansaksi, näettehän, sitten Jumala itse antoi tietää, että Hän oli tuo Tulipatsas. Hän todisti Mooseksen sanoman. Näettekö? Hän oli Tulipatsas. He olisivat voineet ottaa Siitä valokuvan, luulisin, jos heillä olisi ollut kameroita, koska se oli kokonaan Tulessa. Mutta Jumala todisti, että i että Sanoma oli oikein. Tuo Sanoma oli käsillä, kaikki oli, heille tulisi maastamuutto silloin. Hän verhosi profeettansa tälle maastamuuton kansalle.

171 Ihmiset, ajatelkaa, olivat nähneet jotakin tapahtuneen hänelle. Hän oli nyt erilainen kuin muut israelilaiset. Hän oli erilainen... Hänen sanomansa oli erilainen, hän oli erilainen kuin papit, hän oli erilainen kuin kaikki muut. Katsokaahan, hän oli erilainen persoona. Ihmiset näkivät, että jotakin oli tapahtunut. Jumala oli verhonnut itsensä profeettaansa, puhuakseen Sanansa heille. Se on mitä Hän oli tehnyt. Mooses oli tuo elävä Sana ihmisille, verhottuna Tulipatsaalla, puhuen sen mikä myöhemmin tulisi olemaan verhottuna mäyrän nahkojen takana.

172 Sanan täytyi tulla Moosekselta ensin. Näettekö? Mooseksella oli Sana. Ne olivat Jumalan kirjoittamat, kukaan ei osannut tulkita Niitä, Mooseksen täytyi tulkita Ne ensin. Siitä syystä hän verhosi kasvonsa, koska hän... Näettekö te Sitä? Tässä se on. Me voimme nostaa Sen ylös, kuljettaa Sitä ja kaikkea muuta, mutta Se täytyy paljastaa. Voidakseen paljastaa, Mooseksen täytyi tulla Jumalaksi ihmisille.

Te sanotte: “Se on hölynpölyä!”

173 Mutta Hän jopa itse sanoi Moosekselle: “Sinä tulet olemaan Jumala, ja Aaron tulee olemaan sinun profeettasi.” Näettekö te? Niinpä, kun hän tuli, hänen täytyi verhota itsensä, koska Jumala on aina verhon takana. Oi! Näettekö te Sitä? Jumala on kätketty yleisöltä!

174 Jeesus sanoi: “Isä, Minä kiitän Sinua, Sinä olet kätkenyt Sen viisailta ja harkitsevilta, ja paljastanut Sen pienille lapsille, niille, jotka tahtovat oppia.“Näettehän?

175 Jumala oli kätkössä verhon takana. Mooses verhosi kasvonsa. Ihmiset näkivät tuon Tulipatsaan ja sanoivat: “Nyt me olemme tyytyväisiä.” Näettekö? “Antaa Mooseksen puhua.” Näettekö? “Älköön Jumala puhuko, ettemme me kuole.” Mooses käveli suoraan sisälle tuohon Tulipatsaaseen.

176 Ja nyt Jumala sanoi: “Minä en tule puhumaan heille enää tällä tavalla, Minä tulen antamaan heille profeetan.” Näettekö, ja sillä tavalla Hän aina teki sen. Mutta tällä profeetalla täytyy olla Hänen Sanansa. Jos hän on verhottuna jollakin perinnäissäännöllä, ei Jumala koskaan lähettänyt häntä. Jos Hän on verhottuna Sanalla, tulee Jumala vahvistamaan Sen. Jumala tulkitsee oman Sanansa. Mooses puhui sanat, Jumala tulkitsi Ne. Aamen.

177 Mooses sanoi: “Herra sanoi niin!” Ja Herra teki juuri niin kuin oli sanonut. Se teki sen oikeaksi.

178 Nyt Herra sanoi: “No niin, Mooses, sinä ymmärrät, ihmiset ymmärtävät nyt.” Näettekö? “Minä olen osoittanut sinut, Minä olen vahvistanut sinut.” Jumala oli verhonnut itsensä tähän profeettaan puhuakseen Sanansa ihmisille. Mooses oli elävä Jumala heille, Jumalan elävä Sana julkituotuna. Siitä syystä hänen kasvonsa olivat verhotut. Näettekö?

179 Ja tiedättekö, että tuo sama asia aidossa kristityssä on verhottuna tänä päivänä, uskomattomille? He näkevät nuo naiset pitkine hiuksineen ja niin edelleen, ja he sanovat: “Katsokaa tuota vanhaa mallia.” Kun naiset kääntävät hiuksensa nutturalle niskaan, he sanovat: “Hänellä on tyhjä vararengas.” Näettekö, Se on kokonaan verhottu. He ovat sokeita. “Mutta”, he sanovat: “minulla on Ph.D., L...” Minä en välitä mitä teillä on, te olette silti tietämätön Sanasta. Täsmälleen oikein. “Oh, se on vain jotakin vähäistä, minä...” Oppikaa pienet läksyt ensin.

180 Kuinka on ihmisten kohdalla, jotka sanovat olevansa verhotut Jumalan läsnäolossa, ja saarnaavat jonkun kirkon perinnettä? Oh, voi hyvänen aika! Perinnettä, joka lisää tai ottaa pois ja kaikkea muuta ja lisäävät omat aiheensa ja omat ajatuksensa, eivätkä saarnaa Jumalan Sanaa, näettekö minkä kaltainen verho se on? Se on kirkollinen verho. Jumala on repinyt tuon verhon auki!

181 He sanovat: “Ei ole mitään sellaista asiaa kuin profeetat. Näissä viimeisissä päivissä ei ole mitään sen kaltaisia asioita kuin apostolit ja profeetat. Ei ole mitään sen kaltaista asiaa kuin jumalallinen parantaminen. Ei ole enää mitään sen kaltaista asiaa kuin näkijät. Ei ole mitään sen kaltaista asiaa kuin Markuksen 16. luvun täyttyminen. Apostolinen ajanjakso on ohitse.” He ovat verhonneet Sen ihmisiltä, mutta Jumala on astunut esiin ja reväissyt tuon asian halki Pyhän Henkensä ja tulen kanssa, ylhäältä alas asti. Jumala on repinyt verhon!

182 Mooses oli verho, Jumalan elävä Sana verhottuna inhimillisen lihan takana. Tulipatsas oli Mooseksessa, tietenkin, puhuen sen mikä myöhemmin oli verhottuna nahkojen takana, näettehän.

183 No niin, se oli Sana, Sana oli tuotu esiin, sitten Se oli kirjoitettu, sitten Se pantiin verhon taakse, ja on yhä verhottuna, sillä Jumala oli aina tuossa Sanassa. Aamen! Hän on Sana, aina. Hän oli tuossa Sanassa. Se on syy, että Sana täytyi olla verhottu.

184 Oi, veli, sisar, voitteko te käsittää sitä? Kuulkaahan! Ettekö te näe? Se on ollut verhottu kautta näiden ajanjaksojen ja sen mukaisesti mitä Jumala on sanonut, Se avattaisiin viimeisissä päivissä, nuo seitsemän sinettiä murrettaisiin, ja koko tuo asia mitä koko tänä aikana on

tapahtunut, tulisi ihmisten näkyviin. Seitsemännen enkelin Sanoman hetkellä, kaikki Jumalan salaisuudet pitäisi tehdä tunnetuksi tuossa Eliassa, tässä viimeisessä hetkessä: se kuinka Kristus, Jumalan Poika on pantu ulos seurakunnastaan; kuinka Hänet jälleen on paljastettu Ihmisen Poikana; kuinka Seurakunta tulee pantavaksi järjestykseen viimeistä päivää varten, ei mitään uskontunnustuksia, ei mitään kirkkokuntia, vaan vain ehdottomasti Sana eläen yksilössä. "Minä tulen ottamaan yhden ja jättämään yhden. Tulen ottamaan tämän ja jättämään tuon." Näettekö? Ei mitään ehtoja, ei kirkkokuntia, ei siteitä, ei mitään, se on sydän Jumalan kanssa ja yksin Hänen kanssaan. Ymmärrättekö?

185 Huomatkaa, verhottuna inhimillisessä lihassa. Mooses oli tuo Sana, puhuen sen mikä myöhemmin tuli panna mäyrännahkojen taakse. Niin on Kristus meidän Mooseksemme. Kristus on meidän Mooseksemme. Hän oli Jumala verhottuna inhimillisessä lihassa, verhottuna inhimillisyydellä, lihalla. Oikein. Ja Hän on sama eilen, tänään ja iäti. Hän oli verhottuna mäyrännahoilla. Hän oli verhottu. Ja tällä kerralla Hän oli verhottuna miehessä. Näettekö? Huomatkaa nyt - "sama eilen, tänään ja iäti," Hänen luvattu Sanansa tälle ajanjaksolle. Hän on yhä Kristus, luvattu Sana tälle ajanjaksolle, verhottuna inhimillisessä lihassa. Sana on Jumala.

186 Voitelu on persoona. Tuo sana *Kristus* merkitsee "voideltu". Näettekö, "voideltu". Silloin Mooses oli Kristus aikanaan, hän oli voideltu. Jeremia oli Kristus aikanaan, tuota päivää varten olevan Sanan osan kanssa.

187 Mutta, kun Jeesus tuli, Hän tuli Lunastaja Voideltuna. Ja se oli sekä Mooses, että kaikki mitä Mooseksessa oli, ja koko Sana ja koko Jumaluus ruumiillisesti oli Hänessä. Siitä syystä koko temppelin esirippu reväistiin ja armoistuin tuli täydellisesti näkyviin. Hän oli tuo Voideltu.

188 Huomatkaa nyt, verhottuna inhimillisessä lihassa - luvatun Sanan tälle ajanjaksolle täytyy myös olla verhottu. Huomatkaa! Syntiä rakastavat seurakunnan jäsenet ja syntiset eivät voi nähdä Sitä inhimillisen verhon vuoksi.

189 Se on syy miksi he eivät voineet nähdä Häntä. "Mitä, Hänhän on mies. Mistä Hän on tullut? Mikä yhteyskortti Hänellä on? Mihin kirkkoon Hän kuuluu?" Haluan puhua siitä tänä iltana: "Mihin kirkkoon Hän kuuluu? Ja katsokaahan, he sanoivat: "Mihin kirkkoon Hän kuuluu? Mihin ryhmään? Minkälainen koulutus Hänellä on ollut? Mistä Hän sai koulutuksensa? Tämä mieshän syntyi, niin kuin täällä ympäristössä kerrotaan, pyhän avioliiton ulkopuolella. Aivan varmasti Hän on perkeleestä!" Näettekö? "Hän on perkeleestä ja Hän syntyi pyhän avioliiton ulkopuolella. Joosef vain meni naimisiin hänen kanssaan varjellakseen hänet tulemasta kivitetyksi, koska hän oli avionrikkojatar. Ja tuollainenko mies tulisi ja sanoisi meille papeille mitä tehdä?"

190 Ja siellä oli Jumala paljasten tuon Sanan, huutaen: "Jumalani, miksi Sinä hylkäsit Minut?" Sama laulu, jota he lauloivat temppelissä, jonka Daavid oli tehnyt heille vuosia sitten, koskien Kristusta. "...kaikki luuni, he tuijottavat Minua. He lävistivät käteni ja jalkani." Ja heidän seistessään siellä laulamassa sitä, juuri tuo Mies oli kuolemassa ristillä.

191 Kun Hän kuoli, tuli Taivaan Jumala alas, niin kuin Hän teki Siinain vuorella, Pyhän Tulen kanssa, ja poltti tuon temppelin esiripun ylhäältä alas, reväisten sen halki. Ja mitä he voivat tehdä? He voivat katsoa ulos temppelin ikkunasta Golgatalle, ja siellä oli Jumala selvästi näkyvissä, Uhri.

192 Mutta he eivät näe Sitä vielä tänäänkään. Jumala on näissä viimeisissä päivissä repinyt nuo perinnäissäännöt pois ja tuonut Sanan tätä ajanjaksoa varten selvästi näkyviin, ja yhä he eivät tunne Sitä. He vain yksinkertaisesti eivät tunne Sitä on niin yksinkertainen! Näettekö, se on niin yksinkertainen, Se on niin kaukana maailman asioista.

193 Saarnasin eräänä päivänä eräässä tietyssä kokouksessa aiheesta “Olla Hullu [Nut]” [Sana “nut” merkitsee suomeksi “mutteri”, mutta kansankielessä sen merkitys on “hullu.”] Yhtenä näistä päivistä haluan puhua siitä: “Olla hullu.” Me olemme kaikki jonkun hulluja. Niinpä minä haluan olla Kristuksen hullu. Paavali sanoi, että häntä “pidettiin hulluna”. Varmasti, teidän täytyy olla sitä. Katsokaahan, tarvitaan mutteria pitämään asioita yhdessä. Näettekö? Niin on.

194 Niinpä pankaa merkille tuo verho, inhimillinen liha. Tuntekaa... No niin, syntiä rakastavat ihmiset eivät voi nähdä sitä. Nuo perinteellisesti uskonnolliset ihmiset, he eivät voineet nähdä sitä, koska Niin oli vain mies. Mutta kuinka oli? Tuo inhimillinen liha kätki Jumalan.

195 No niin, jos Hän olisi ollut joku suuri Tulipatsas, joka tuli alas, näettekö, jos suuri Tulipatsas olisi tullut alas ja näyttänyt heille mikä Hän oli, että Hän oli tämä suuri Tulipatsas, olisivat he voineet uskoa sen, jos Jehova olisi juossut ympäri. Mutta te näette mitä Hän teki. Niinpä voidakseen kulkea kaikkien noiden älykkäiden, viisaiden ihmisten ohitse, Hän vain paljasti itsensä sillä tavalla niin kuin Hän oli luvannut Moosekselle, näettekö: “Minä tulen puhumaan heille Profeetan kautta.” Ja Hän oli Ihmisen Poika, Profeetta. Ja jotkut heistä tunnistivat Sen, noin yksi sadasosa prosenttia sadasta maailmassa, he uskoivat Sen. Loput heistä eivät uskoneet, mutta Hän oli se joka tapauksessa.

196 Siellä oli Mahtava Jumala täysin näkyvissä, armoistuin. Hän kuoli, Hänen omien lastensa siellä sanoessa: “He emme halua Häntä! Toimittakaa Hänet pois!” Sylkien Hänen päälleen.

197 Esikuvan mukaan, kun Daavid siellä kauan aikaisemmin jätti temppelin hylättynä kuninkaana. Hän kulki katuja pitkin ja eräs pieni rampa mies ryömi mukana, mies, joka ei ollut koskaan pitänyt hänestä ja kutsui häntä “vanhaksi tekopyhäksi” tai jotakin sellaista, sylkien häntä kasvoihin. Ja vartija veti miekkansa, sanoen: “Antaisinko minä tuon koiran pään pysyä hänen harteillaan, joka sylkee minun kuningastani?”

198 Daavid sanoi: “Jätä hänet rauhaan, Jumala käski häntä tekemään sen.” Ja Daavid luultavasti ei edes tiennyt mitä sanoi. Hän kulki ylös vuorta, katsoen taakseen, itkien.

199 Kahdeksansataa vuotta myöhemmin, Daavidin Poika oli nousemassa ylös samaa vuorta, katsoen ja itkien Jerusalemia, hylättynä Kuninkaana. Ja he sylkivät Häntä kasvoihin.

200 Ettekö te näe? Se on sama asia. Näettekö tuon Sanan tulemisen eteenpäin, jatkaen edelleen samoin tänä päivänä? Aina enemmistön hylkäämänä, näettekö, ja vähemmistön uskomana.

201 Katsokaahan, he eivät voineet uskoa Sitä. Nuo kreikkalaiset, he eivät voineet nähdä Häntä, Hän oli inhimillisessä temppelissänsä. “Mitä”, he sanoivat, “tämän miehen nimihän on Jeesus, Hän tulee Nasaretista.”

202 No niin, tuohon aikaan heillä oli vain yksi nimi, kuten “John, tai Jim.” He sanoivat: “John Jeffersonvillestä. Jim New Albanysta,” tai jotakin sen kaltaista, näettekö.

203 He sanoivat: “Tämä on Jeesus Nasaretista. Yleisesti uskotaan, että Hänen äitinsä tuli raskaaksi jostakin sotilaasta.” Näettekö? Ja se oli tarkalleen se mitä he uskoivat. Varmasti! Ja niin he sanoivat: “Tämä on Jeesus Nasaretista.” Näettehän? “Kuka Hän on?” Katsokaahan, he eivät voineet ymmärtää Sitä. Miksi?

204 Se oli tämä Sana tuota päivää varten, Hän saarnasi että, “Tutkikaa Kirjoituksia. Niissä te luulette, että teillä on Iankaikkinen Elämä, ja Ne todistavat kuka Minä olen. Jos että voi uskoa Minua, niin unohtakaa Minut aivan kuin verhona, ja uskokaa Sana, joka tulee esiin. Kaksi on todistajaa.” Hän sanoi: “Minä puhun ja Isä puhuu puolestani.” Aamen. Niin se on.

205 Minä puhun tämän päivän Sanan ja Isä vahvistaa Sen. No niin, onko se teille todistus? Se on, näettehän. Se on kuinka sen tulee täyttyä.

[206] Huomatkaa nyt 2. Korinttolaiskirjeen 3. luku, 6. jae, vanha temppeli majoitti Jumalan, joka oli nahkojen takana, poissa juutalaisten näkyvistä. Kun tuo vanha verho oli revitty, olivat juutalaiset yhä sokaistut sille kuka Hän oli ja kuka Hän on yhä. Ja sitten helluntai paljasti kuka todellinen ja elävä Jumala oli, kun tuo verho Jumalan edestä oli leikattu halki ylhäältä. Miksi tuolle verholle tehtiin se? Miksi se halkesi?

[207] Miksi on tullut senkaltainen Sanoma tänään tekemään mitä Se on tehnyt? Miksi Se tuli? Miksi?

[208] Joku täällä äskettäin halusi väitellä kanssani seurakunnan ajasta, sanoen, että "Jumala oli pyhässä kirkossansa," ja muuta sellaista. Ja sain tietää, että se oli joku naissaarnaaja, joten yksinkertaisesti unohdin sen. Näettehän, jos se olisi ollut joku mies, olisi se sopinut, se olisi ollut eri juttu. Mutta mitä hyötyä olisi mennä johonkin toiseen osaan maata, kun minun täytyisi jättää kokous täällä tehdäkseni sen? Niinpä jätin heidät vain rauhaan. Jos sokea taluttaa sokeaa, he putoavat kaikki ojaan.

[209] Niinpä nyt tässä ajanjaksossa, kun tuo vanha kirkkokunnallinen ja perinteinen verho on reväisty pois Jumalan Sanan edestä, voi Se olla julkituotu! Näettehän mitä tarkoitan? Perinne sanoo: "Kaikki nuo asiat ovat menneisyydessä." Antaa Sen imeytyä hieman! "Nuo asiat ovat menneet." Mutta tässä viimeisessä päivässä, tuo perinteen verho on reväisty halki, ja täällä seisoo Tulipatsas. Näettekö? Täällä Hän on, julkituoden Sanansa tälle päivälle. Verho on reväisty! Nyt maailma, yhä he eivät usko Sitä. Ei väliä mitä... he eivät näe Sitä. He eivät näe Sitä ei oltu lähetetty heille.

[210] Muistakaa, Jumalan Poika ei ollut paljastettu Sodomassa, kaksi sanansaattajaa olivat. Oikein.

[211] Mutta tämä, Jumala itse inhimillisessä lihassa oli paljastettu Abrahamille, Valitulle. Ja tarkatkaa mitä Hän teki paljastaakseen itsensä. Ja nyt Abraham tiesi sen siitä, kun Hän tiesi mitä Saara ajatteli Hänen takanaan, ja hän kutsui Häntä: "Elohim."

[212] Huomatkaa nyt - niin, että se voi olla julkituotu. Sana oli verhottu kaikki nämä vuodet ihmisille: "Sitä ei voida tehdä."

[213] Muistatteko tuon saarnan Daavidista ja Goljatista, jonka saarnasin sinä aamuna, kun ensikertaa lähdin täältä? Minä sanoin: "Katsokaa haasteenantajaa siellä sanomassa, että 'ihmeiden päivät ovat ohitse.'" Tarkatkaa noita ääninauhoja ajan kuluessa, tarkatkaa kutakin niistä, kuinka Se on tullut selvemmäksi ja selvemmäksi; jos teillä on korvat kuulla, näettehän, silmät nähdä. Tarkatkaa! Minä sanoin: "Siellä ulkona on tuo suuri kirkollinen maailma, joka sanoo tässä tieteellisessä ajanjaksossa, että 'Sitä ei voida tehdä.'" Mutta sanoin: "Jumala…" Tuossa Valossa, ennen kuin Sitä oli kertaakaan valokuvattu. Sitä ei oltu valokuvattu silloin, siellä alhaalla virralla he eivät ottaneet Siitä valokuvaa. Näettekö? Minä sanoin: "Hän sanoi minulle, että se tultaisiin tekemään. Hän antaisi kutsun kuulua ja se pyyhkäisisi kansoja."

[214] Ja jopa tohtori Davis sanoi: "Sinäkö seitsemänvuotisen kansakoulun pohjalta tulisit rukoilemaan kuningasten ja monarkkien puolesta ja tulisit aloittamaan herätyksen, joka pyyhkäisisi kansoja?"

Minä sanoin: "Se on mitä Hän sanoi."

[215] Ja se on tehty. Näettekö? Se on tehty. Siitä on kysymys, Hän ei tarvitse mitään tulkintaa, Hän on tehnyt sen. Katsokaahan, Hän on jo tehnyt sen, se tulkitsee itsensä, näettekö; kutsuen Hänen Valittunsa kaikilta elämän aloilta. Se on nyt julkituotu.

[216] Sanoin, että Daavid seisoi siellä, pieni, vähänläntä mies, selkä kumarassa ja linko kädessään. Ja kuinka Saul, tuo saarnaajayhdistyksen pää katsoi häntä ja sanoi: "Mitä, sinuahan

ei ole edes koulutettu!” Hän sanoi: “Katsotaanpa voinko antaa sinulle filosofian kandidaatin arvon, tai jotakin muuta.” Hän puki asepukunsa hänen ylleen ja tuli näkemään, ettei se sopinut Jumalan miehelle.

217 Daavid sanoi: “Riisukaa se pois yltäni.” Hän sanoi: “Minä en tiedä siitä mitään. Antakaa minun mennä tuntemallani tavalla sillä tavalla kuinka taistelin leijonan kanssa ja kuinka taistelin karhun kanssa.” Hän oli jonkinlainen metsien mies. Hän sanoi: “Antakaa minun mennä tällä tavalla.”

218 Ja tämä Goljat sanoi: “Lähetättekö te koiran taistelemaan kanssani?” Hän sanoi: “Minä ripustan sinut keihääni kärkeen ja annan lintujen syödä ruumiisi.”

219 Daavid sanoi: “Sinä tulet minua vastaan filistealaisena haarniskan ja keihään kanssa ja minä tulen kohtaamaan sinua Israelin Herran Jumalan Nimessä.” Tarkatkaa tuota profeettaa, Daavid sanoi: “Tänä päivänä tulen katkaisemaan pääsi olkapäiltäsi.” Aamen. Oi! Hän tiesi kuka hän oli, keneen oli uskonut, ja oli täysin vakuuttunut, että Hän kykenisi pitämään sen mitä oli luvannut. Näettekö? Ja niin se tapahtui joka tapauksessa.

220 Tuo vanha sanonta “Ihmeiden päivät ovat ohitse”, nuo muurit on revitty maahan! Jehova yhä seisoo täysin näkyvissä, julkituoden Sanansa, paljastettuna. Oikein.

221 Huomatkaa, pakanaseurakunta on myös tullut verhon sokaisemaksi, sen jälkeen, kun tuo kirkollinen verho on revitty pois ja Jumala on tuotu näkyviin. Kuinka? Koska Sana on jälleen verhottuna inhimillisessä olennossa. Se oli tarkalleen se mitä Israel ei nähnyt. Jos Se olisi ollut joku enkeli tai jotakin sellaista, olisi Israel uskonut Sen, mutta ollen... Se ei voinut olla mikään enkeli, sen täytyi olla mies! Aamen. Jumala ei voi rikkoa Sanaansa. Viimeisissä päivissä sen täytyy jälleen olla sama asia, Näettekö? Mikä sokaisi Israelin? Tuo Mies. “Sinä, joka olet mies teet itsestäsi Jumalan.” Se on minkä tähden he tappoivat Hänet. Ja tänään, koska Sanoma tulee miehen eikä enkelien kautta! Näettekö? On samoin, koska Jumala ei voi muuttaa tapaansa, Hän ei voi muuttaa Sanaansa. Hän sanoi, että Hän ei muutu. Näettekö? Ja pakanat ovat aivan yhtä sokeita tänään niin kuin Israel oli. Minkä tähden? Verhon tähden. Jumala verhottuna inhimillisessä olennossa, sokaisi Israelin. Huomatkaa, on aina sokaissut... Yhden Se tulee sokaisemaan, toiselle Se tulee paljastamaan Totuuden. Se on sulkeva joidenkin silmät ja avaava toisten silmät.

222 Kuulkaa! Jeesus seisoi ja sanoi: “Sinun nimesi on Simon ja sinun isäsi nimi oli Joonas.” Hän sanoi: “Herra Jumala!” Näettekö?

Natanael... Hän sanoi: “Mistä Sinä tiesit?” Hän sanoi: “Katso israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä!”

Ja hän sanoi: “Rabbi, milloin olet tuntenut minut?”

223 Hän sanoi: “Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit puun alla, Minä näin sinut.”

224 Hän sanoi: “Rabbi, Sinä olet Jumalan Poika. Sinä olet Israelin Kuningas.”

225 Mutta siellä seisoi niitä, jotka sanoivat: “Hän on Belsebub.” Näettekö? Mitä Se teki? Avasi yhden silmät, sokaisi toisen. Mitä nuo papit sanoivat: “Mitä, tuo kaverihan on Belsebub!”

226 Tuo pieni nainen sanoi: “Minä tiedän Messiaan olevan tulossa, jota kutsutaan Voidelluksi.” Näettekö? “Voideltu on tuleva. Meillä ei ole ollut profeettoja... Sinun täytyy olla profeetta. Mutta tuo Voideltu on tuleva ja me odotamme Häntä. Nämä ovat viimeiset päivät pakanoille... tai juutalaisille.” Hän sanoi: “Nämä ovat viimeiset päivät.” Katsokaahan, sekä samarialaiset että juutalaiset odottivat Messiasta. Näettehän? Hän sanoi: “Tämä on aika Hänen ilmestyä. Me tiedämme, että kun Hän tulee, on Hän tekevä näitä asioita, Hän tulee kertomaan meille nämä asiat.”

Hän sanoi: “Minä olen Hän.”

227 Hänen silmänsä avautuivat, noiden pappien olivat sokaistut. Se on mitä Evankeliumi aina tekee. Se avaa silmät joiltakin ja paljastaa Totuuden joillekin, samanaikaisesti sokaisten toiset; sillä on kaksinainen merkitys. Jotkut voivat katsoa suoraan aurinkoon ja sokaistuvat; toiset taas vaeltavat sen mukana. Siinä on ero.

228 Niin kuin se oli tehty jokaisessa ajanjaksossa - Jumaluus verhottuna inhimillisessä lihassa. Huomatkaa, profeetat olivat jumaluus verhottuna. He olivat Jumalan Sana (onko se oikein?) verhottuna inhimillisessä lihassa. Niinpä he eivät huomanneet myöskään meidän Moosestamme, Jeesusta.

229 Huomatkaa, verhottuna vanhojen mäyrännahkojen takana vanhassa temppelissä, oli Sana, Sana julkituotuna kivisillä tauluilla.

230 Yritän nyt, että pääsisimme lähtemään noin kahdenkymmenen minuutin kuluttua, puoli kahdeltatoista. Te näette, että olen kääntänyt joitakin sivuja täällä, ettei se kestäisi liian pitkään. Tiedän, että olette kuumissanne ja väsyneitä.

231 Mikä oli verhon takana vanhassa temppelissä? Mikä oli Jehova? Mikä oli kätkettynä siellä? Mikä oli tuon verhon kätkössä? Oi, halleluja! Mitä tuo verho kätki?

Se kätki Sanan. Nuo verhot, vanhat mäyrännahat, ne kätkivät Sanan heidän silmiltään, luonnollisessa. Siellä takana oli myös näkyleipä. Siellä takana oli myös Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus. Mutta se oli kaikki kätketty heiltä. Se oli kaikki kätkössä. Kaikki Jumalan Kirkkaus oli aivan tuon vanhan mäyrännahan takana, kyllä, kokonaan piilossa luonnolliselta silmältä.

232 Niin se on myös tänään, sitä kutsutaan “joukoksi pyhiä kieriskelijöitä, fanaatikkoja.” Mutta he eivät tiedä mitä siellä takana on kätkettynä. Näettehän? Oikein. He eivät tiedä sitä.

233 Sitten, kun Jumala, laupeudessansa, repäisi tuon verhon antaakseen heidän nähdä, olivat he liian kietoutuneet omiin perinteisiinsä, että se oli yhä piilossa heiltä, aina tähän päivään asti.

234 Samoin nytkin! Kirkkaus, Pyhän Hengen voima, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus, joka tulee uskovaisen ylle nyt, tarkoitan todellista uskovaista, joka saa aikaan Jumalan teot ja uskon tulemisen häneen sisäisesti uskomaan Jumalan Sanan. Se on kaikki kätketty heidän silmiltään, he sanovat: “Nuo asiat ovat ohitse.” Katsokaahan, he elävät yhä verhon takana. Te että enää ole tuon verhon takana, pienokaiset, Jumala on tullut täysin näkyviinne.

235 Eräänä päivänä, veli Fred Sothmann ja veli Tom Simpson… En tiedä pääsivätkö he tulemaan tänne tai eivät. Meitä oli useita siellä eräässä baptistikirkossa. Ja saarnaaja sanoi jotakin mikä kuulosti kovin hyvältä, ja me kaikki sanoimme: “Aamen!” Jokainen tuossa seurakunnassa kurkotti kaulaansa ja katseli ympärilleen. Näettekö? Katsokaahan, me olimme löytäneet jonkun leivänmurun, joka tulee sieltä verhon takaa, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaudesta, tiedättehän, ja me iloitsimme saadessamme sen. Ja toisin sanoen, me sanoimme: “Kiitos Sinulle, Herra!” Ja, kun teimme niin, olivat nämä ihmiset niin verhottuja, että he vain nauroivat meille. He eivät tienneet mitä se kaikki oikein oli. Näettehän? He ovat yhä verhottuja. Niinpä jotkut ovat sisäpuolella ja jotkut ulkopuolella.

236 Mutta Jumala oli täysin näkyvissämme, kätkettynä. Samoin nytkin! Sitten, kun Jumala, laupeudessansa, repäisi verhon halki, oli Hänet tuotu selvästi näkyviin. Mutta he olivat niin kietoutuneet perinteisiinsä, että Hän oli yhä kätkettynä heiltä. Samoin nytkin! Koko tuo Kirkkaus, kätkettynä, on kätkettynä meitä varten Kristuksessa, Sanassa, joka on meidän Temppelimme.

237 Oh, nyt minun täytyy kaivautua tähän hieman. Suokaa anteeksi mielenliikutukseni tänä aamuna, mutta, oi, olen halunnut antaa tämän ulos niin kauan... Se on niin patoutunut sisimmässäni. Näettehän?

238 Huomatkaa, koko Jumalassa oleva kirkkaus on Sanassa. Kaikki siunaukset, jotka ovat Jumalassa ovat Sanassa. Uskomattomalle se on perinteiden kätkemä. Näettekö mitä tarkoitan? Mutta Se on kaikki Kristuksessa. Kaikki mitä Jumala oli, Hän tyhjensi itsensä, "kenos", ja tuli sisälle Kristukseen; ja me tulemme sisälle Kristukseen tai verhon taakse.

239 "Hyvä on", te sanotte, "minä olen Kristuksessa." Ja sitten uskotteko kolmeen jumalaan? Kastatteko "Isän, Pojan, Pyhän Hengen" nimessä? Uskotteko kaikkiin näihin vanhinten perinnäissääntöihin, niin kuin uskotte? Ei, te olette yhä verhon takana. Näettekö? Tulkaa sisälle. verhoon, Häneen, Kristus on Sana. Kuinka on?

240 "Minä en usko Jumalalliseen parantamiseen. Minä en usko näihin ihmeisiin ja sen kaltaisiin asioihin."

241 No niin, näettehän, te että ole sisäpuolella verhon, te että tiedä mitään siitä. Näettekö? Kristus on Sana! Ja, kun me olemme Sanassa, me olemme Kristuksessa. Ja kuinka minä voisin olla Kristuksessa, kieltäen Kristuksen? Se oli Hän, joka sanoi: "Ei yhtään Sanaa tule ottaa pois tai lisätä." Kuinka te silloin voitte ottaa pois ja lisätä? Se vain osoittaa millä verholla teidät on verhottu pois. Ymmärrättekö?

242 Me Hänessä! Sitten, me ollen Hänessä, olemme yhä verhotut maailman uskonnon harrastajille ja tunnustajille. Katsokaahan, Kirkkautemme meillä on ja, josta nautimme - me olemme yhä verhotut noille ulkopuolisille. He ajattelevat jälleen, että olemme "hulluja". Näettehän? Se on totta. Mutta me, jotka olemme täällä sisällä, Kristuksessa, kastetut Häneen (l. Kor. 12), sisälle Häneen, me olemme osalliset tästä Kirkkaudesta. Näettehän? Se ei enää ole vain sana, se on todellisuus! Aamen.!

243 Jumala sanoi: "Olkoon valo!" Se oli sana, mutta nyt on valo. Se ei ole sana, se on valo. Näettekö mitä tarkoitan?

244 Niinpä meidät on kutsuttu Häneen, olemaan osalliset kaikesta mitä Hän on. Me olemme kutsutut sisälle Häneen, joka on kätketty uskomattomille inhimillisen lihan verholla. Näettekö? He tietävät tuosta Kirkkaudesta, he lukevat siitä, Se on täällä Sanassa, Jumalan Kirkkaus ja sen kaltaiset asiat, mutta heille se on vain sana. Meille se on julki tuleminen! Näettekö? Se ei enää ole sana, se on todellisuus! Aamen!

245 No niin, se ei ole vain kirjoitettu sana meille, se on todellisuutta. Me olemme Hänessä. Me nautimme Hänestä, nyt me katselemme Häntä, nyt me näemme Hänen, Sanan, julkituovan itsensä. Se on kätkössä, tuolla ulkona - mistä syystä? Se on verhottu inhimillisessä lihassa. Näettekö?

246 Oh, he sanovat: "Tuo ihmisjoukko, Missä he kävivät koulua? Mikä koulutus heillä on? Mistä he ovat tulleet? Mihin ryhmään he kuuluvat?" Näettekö, he eivät tajua Sitä.

247 Eräs mies kerran sanoi eräälle toiselle miehelle: "Sinun täytyy kuulua johonkin kirkkokuntaan ollaksesi kristitty."

248 Hän sanoi: "Minä olen kristitty, enkä kuulu yhteenkään niistä." Hän sanoi: "Jumala on ottanut tämän syövän pois minusta", hän sanoi, "mitä sinä nyt siitä ajattelet?" Hän sanoi sen eräälle lääkärille. Hän sanoi: "Näytä minulle kirkkokuntien tekevän niin." Näettekö? Hyvä on.

249 Se on yhä verhottu. Me olemme Kristuksen sisäpuolella. Nyt, niin kuin silloinkin, kaikki todelliset uskovaiset näkevät Hänet, tämän päivän lupauksen Sanan, avoimesti julkituotuna. Se on paljon sanottu, jos voitte käsittää sen. Näettehän. Kaikki todelliset uskovaiset, jotka ovat

Sanassa näkevät Jumalan avoimesti, verho on reväisty, ja Jumala seisoo avoimesti edessänne, julkituotuna. Ymmärrättekö? Jumala, julkituotuna avoimesti!

250 Jotta tämä voisi tapahtua, meidän vanhan kirkkokunnallisen perinteemme verhon täytyy olla jälleen reväisty. Voidaksenne todella nähdä mitä Se on, teidän täytyy tulla ulos tuon asian keskuudesta. Näettekö? Muussa tapauksessa että koskaan tule tekemään sitä; he tulevat jatkuvasti vetämään tuon verhon eteenne joka kerta: "Oh, ei siinä ole mitään." Mutta täällä Se on kirjoitettuna, ja täällä Se on julkituotuna, näettehän.

251 No niin, mitä, jos joku mies kieltäytyisi näkemästä aurinkoa, sanoen: "Oh, tiedän kyliä Jumalan sanoneen 'Olkoon valo', mutta ei ole mitään sellaista asiaa. Minä painun kellariin. Minä yksinkertaisesti kieltäydyn näkemästä sitä"? Tuo kaverihan on hullu. Jokin on vialla hänen kohdallaan.

252 Jotakin on vialla miehen tai naisen kohdalla, joka voi nähdä Jumalan lupauksen, ja näkee Sen julkituotuna, ja sitten kieltäytyy uskomasta Sitä, koska jokin tietty kirkkokunta vetää verhon alas. Näettekö, se on verhottu!

253 Jotta tämä voidaan tehdä, meidän kirkkokunnallisten perinnäissääntöjemme verhojen täytyy tulla revityiksi Jumalan Hengen Tulella ja Miekalla, joka on Hänen Sanansa. Hänen Sanansa on aina Hänen Miekkansa. Näettekö? Hän otti Miekkansa tuona päivänä, täynnä Tulta, ja repäisi verhon ylhäältä alas. Hän tekee saman asian saman Miekan kanssa tänä päivänä! Ei "minun uskontunnustuksellani, minun uskontunnustusten kirjallani, minun katkismuksellani." Vaan Herran Miekalla, näettekö, reväisten verhon alas ja te näette Jumalan seisomassa selvästi näkyvissä, julkituotuna Sanassansa. Mikä ihana näky katsoa! Ymmärrättekö? Hyvä on. Jumalan Pyhä Henki ja Tuli, Hänen Miekkansa repii sen - Sana repii kirkkokunnallisen verhon.

254 Mitä, jos te vain sanotte "Sana", eikä Sana toimi? Mitä hyötyä on Mekasta, jos sanotaan: "Se ei voi repiä. Se ei tule repimään"?

255 Mutta, kun te laskette tuon Jumalan Miekan sinne, niin katselkaa kuinka se repii, kun sitä pidetään sitä varten määrätyssä kädessä, joka on lähetetty tekemään niin. Näettekö, Se repii auki ja siinä Hän on. Se tuo Jumalan selvästi näkyviin, suuren Jehovan. Se on Hänen Sanansa julkituotuna, se osa, joka on luvattu tälle päivälle. Käsitättekö te sitä? Näettehän? Kun tuo tämän päivän luvattu Miekka, jonka tulee olla tässä päivässä, kun Jumala ottaa Miekkansa ja repii alas kirkkokunnallisen verhon ja vetää sen syrjään, Hän julkituo itsensä ja osoittaa, että Hän on täällä. Yhä tuo sama Tulipatsas! Huomatkaa, se on Sana julkituotuna tämän päivän lupauksia varten.

256 Me näemme Sen aivan niin kuin Pietarikin, kun hän sanoi: "Herra, kenen tykö me menisimme nähtyämme Tämän?" Minne me voisimme mennä? Mihin kirkkoon me voisimme liittyä, kun olemme syntyneet Yhteen? Näettekö? Mihin kirkkokuntaan te voisitte liittyä tultuanne tuntemaan tämän Totuuden, näettehän, kun jokainen niistä kieltää Sen? Joka ainoa niistä! En tiedä yhtään, joka sanoisi mitään hyvää asiaa Sen puolesta. Niin se on. Se on totta.

257 Lähdin näille matkoille täällä, missä yhdessäkin paikassa neljäkymmentä kaksi seurakuntaa oli rahoittamassa, ja päästyäni sinne ei minulla ollut yhtään niistä. Jokainen sanoi: "Hän uskoo Iankaikkiseen varmuuteen." Se jätti lakiin perustuvat ulkopuolelle. Yksi sanoi: "Hän kastaa Jeesuksen nimessä." Se jätti kaikki loput niistä ulkopuolelle. Yksi niistä sanoi: "Hän uskoo käärmeen siemeneen. Käärmeellä ei ole mitään siementä!" Se jätti...

258 Raamattu sanoo: "Minä panen vihollisuuden naisen Siemenen ja käärmeen siemenen välille."

259 Näettekö sitä, verho on nostettu pois Sanan yltä. Oikein. Se on paljastettu pienille lapsille. Verho on nostettu, he näkevät Sen. Kun tämä verho on poistettu Sanan yltä, kun

perinnäissäännöt on otettu pois Sanasta, niin on käyvä niin kuin Jeesus kerran sanoi: “Kun te näette Minut, te näette Isän.” Näettekö? Jumala ja Hänen Sanansa on yksi. Ymmärrättekö te nyt? Kun Sana on julkituotu, mitä se on? Näettekö?

[260] Jeesus sanoi: “Tutkikaa Kirjoituksia, te luulette, että teillä on. Te uskotte Jumalaan, uskokaa myös Minuun. Jos Minä en tee Isäni tekoja, silloin älkää uskoko Minua. Mutta, jos Minä teen teot, silloin Isä ja Minä olemme yksi. Kun te näette Minut, te olette nähneet Isän.”

[261] Ja, kun te näette Sanan julkituotuna, te näette Isän, Jumalan, koska Sana on Isä, Sana on Jumala. Ja Sana julkituotuna on Jumala itse ottaen Sanan ja julkituoden Sen uskovaisten keskuudessa. Mikään ei saa Sanaa elämään, paitsi uskovaiset, ainoastaan uskovaiset. Eivät ketkään muut.

[262] Te voitte ottaa vehnänjyvän ja istuttaa sen erilaatuiseen multaan, eikä se tule koskaan kasvamaan. Mutta maassa täytyy olla tiettyjä lannoitteita kasvattamaan vehnää. Ja, jos siellä ei ole, jos tuo lannoite maassa ei ole oikea, jos se ei sovellu vehnälle, ei se tule koskaan kasvamaan. Niinpä ei väliä minne Sana putoaa, jos Se ei putoa oikeanlaatuiseen sydämeen...

[263] Jeesus sanoi niin: “Jotkut putosivat tien oheen, kiviseen maahan, ja taivaan linnut tulivat ja söivät ne.”

Ja sitten Hän sanoi: “Jotkut putosivat orjantappuroihin ja ohdakkeisiin, jotka kasvoivat ja tukahduttivat Sen heti”, perinnäissäännöt, kirkkokunnat ja maailman huolet tukahduttivat Sen. Mutta Hän sanoi: “Jotkut menivät hyvään maahan ja tuottivat satakertaisen sadon”, Hän sanoi: “Se on Jumalan Valtakunta.

Se on sama asia, näettehän, jotkut eivät tule ollenkaan uskomaan.

[264] Jotkut uskovat vähän aikaa, aivan kuin opetuslapset. Nuo seitsemänkymmentä seurasivat Häntä vuosia, noin puolitoista, kaksi vuotta, nähdäkseen voisivatko he löytää Hänessä jotakin, jotakin... Kuten jollakin tavalla Hänellä oli voima tehdä näitä asioita tai niin kuin jäniksenkäpälä, jonkin sorttinen taikuri, he halusivat tietää kuinka Hän voi tuottaa näitä asioita, kuinka Hän voi tietää mitä ihmisten sydämissä oli ja mitä he ajattelivat. Ja lopuksi he totesivat Hänen sanovan, että “Hän tuli alas Taivaasta”, ja, että Hän “oli Sana itse.” Ja saatuaan tietää sen, oli se heille liian paljon, he sanoivat: “Kukaan ei voi ymmärtää Tätä.” Ja he menivät pois Hänen luotaan. Ne olivat niitä, jotka putosivat orjantappuroihin.

[265] Se tuo takaisin saman asian, jokaisessa seurakunnassa teillä on tekouskovaisia, uskomattomia ja uskovaisia. Niin on ollut, joka seurakunnassa. Te löydätte heidät koko ajan. Jotkut heistä tekeytyvät uskovaisiksi, se on pahin tyyppi. Ja sitten on niitä, jotka itse asiassa ovat uskomattomia, hän ei tule vaivaamaan teitä, hän vain kävelee pois ja pudistaa päätään. Mutta nuo tekouskovaiset, jotka sanovat olevansa uskovaisia, se on sen kaltainen jota teidän täytyy varoa - noita tekouskovaisia. Ja sitten on myös joitakin aitoja uskovaisia. Näettekö nuo kolme siellä?

[266] Siellä olivat nuo uskomattomat, jotka niin pian kuin Hän sanoi: “Syökää Ihmisen Pojan lihaa,” oi, pojat, se riitti!

[267] Toinen ryhmä oli tekouskovaiset. He pysyivät mukana loppuun asti, juuri niin kuin Juudas teki.

[268] Mutta sitten nuo todelliset uskovaiset, he eivät osanneet selittää Sitä, mutta he uskoivat sen joka tapauksessa. Ja he jatkoivat eteenpäin lävitse.

[269] Kun uskomattomien perinnäissäännöt on otettu pois, te näette Jumalan. Kun perinnäissäännön verho on poistettu, te voitte nähdä, että Jumala on yhä Sanansa Jumala. Hän yhä pitää Sanansa. Hän on Jumala, Sanansa Tekijä, joka on kätkettynä nahkaverhojen takana

muilta. Kyllä, se on totta. Niille, jotka eivät voi mennä verhon taakse, Hän on yhä nahkaverhojen takana.

[270] Huomatkaa, sitten me tulemme osaksi Hänestä, teidän ollessanne tuo verho, joka verhoaa Hänet. Te olette osa Hänestä, niin kauan kuin Kristus on teissä, niin kuin Kristus oli osa Jumalasta. Koska Jumala oli Hänessä, tehden Hänet Jumalaksi. Ja, kun Kristus on teissä, Kirkkauden toivo, te tulette osaksi Kristuksesta. "Hän, joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja joita Minä teen." Näettekö? Te tulette osaksi Kristuksesta, kunhan Kristus vain on kätkettynä teissä. Silloin se on verhottu uskomattomalle, mutta te tiedätte, että Hän on teissä. Te olette temppelinä Kristukselle, joka on verhon, nahan takana. Silloin meistä tulee tämä verho ja jälleen verho, inhimillinen liha, kätkee Jumalan, Sanan, uskomattomalta.

[271] "Niin kuin on kirjoitettu!" Näettekö, kirjoitettu: "Te olette kirjoitettuja kirjeitä", sanoo Raamattu. Nyt, mikä on kirje? Se on "kirjoitettu sana". Ja te olette kirjoitettuja... Toisin sanoen, te voitte lukea sen tällä tavalla, kun hän sanoo: "Te olette kirjoitettuja kirjeitä", tai, "te olette Sana, joka on kirjoitettu, julkituotuna," mitään ei voida lisätä siihen. Te että voi sanoa: "Minä olen kirjoitettu kirje," ja elää jollakin toisella tavalla kuin mitä Tämä on jo kirjoittanut, koska mitään ei voi lisätä tai ottaa pois.

[272] Niin kuin tohtori Lee Vayle on kirjoittamassa tätä kuuluisaa kirjaa, jonka haluan teidän näkevän jonkin ajan kuluttua. Veli Lee Vayle on täällä jossakin. Näin hänet ulkopuolella, en usko hänen päässeen sisälle. Mutta hän on kirjoittamassa erästä kirjaa, ja hyvin ällistyttävää, Laodikean ajanjaksosta. Ja haluan teidän... Se on tuleva painosta melko pian, me olemme lukemassa sitä viimeistä kertaa nyt. Ja kirjoittaessaan, me olimme keskustelemassa Siitä siellä huoneessa, näettehän, koskien...

[273] Jokainen, he aina tulivat luokseni, sanoen: "Veli Branham, nuo seitsemän ukkosen jylinää, jotka ääni jylisi, ja Hän sanoi: 'Älä Sitä kirjoita, vaan lukitse Se'". Ja he sanoivat: "Tuleeko olemaan seitsemän ukkosenjylinää, jotka tullaan paljastamaan viimeisissä päivissä? Seitsemän ukkosenjylinää, jotka tulevat kertomaan meille?" No niin, eikö se kuulostakin todella hyvältä? Näettehän? Mutta tarkatkaa mistä puhutte, kun sanotte sen. Hän sanoi: "Katso ettet kirjoita Sitä." Näettekö? Nämä seitsemän ukkosenjylinää lausuivat äänensä, näettehän, ja Hän sanoi: "Älä kirjoita Sitä, vaan Sen tulee olla sinetöitynä Kirjassa viimeiseen päivään asti."

[274] Nyt jotkut, ja monet ovat sanoneet minulle, jopa teologit ovat sanoneet: "Veli Branham, jos Herra Jumala..." He ovat sanoneet: "Sen kokemuksen kanssa, jonka Herra on antanut sinulle kansaansa varten", sanon tämän nöyryydessä, hän sanoi: "Sinä olisit kelvollinen kirjoittamaan Raamatun itse, sinun Sanasi, jonka Jumala on julkituonut."

[275] Minä sanoin: "Se voisi olla totta." Näettekö, hän yritti saada minut ansaan. Näettehän? Ja minä sanoin: "Mutta, katsohan, minä en voisi tehdä sitä."

Hän sanoi: "Miksi et voisi? Sinulla on kaikki pätevyys mitä siihen tarvitaan?"

[276] Minä sanoin: "Mutta katsohan, yhtään sanaa ei voida lisätä tai ottaa pois."

[277] Ja hän sanoi: "Mutta sitten, nuo seitsemän ukkosenjylinää", näettekö, hän sanoi, "eivätkö nuo seitsemän ukkosenjylinää, jotka räjähtävät esiin, eikö se olisi ilmestys, joka annetaan jollekin miehelle?"

[278] Minä sanoin: "Ei niin, se olisi jonkin lisäämistä Siihen, tai jonkin ottamista pois Siitä." Se on kaikki paljastettu siellä, ja nuo seitsemän sinettiä avasivat Ilmestyksen siitä mitä Se oli.

[279] Hän on yhä Sana! Katsokaahan, te että voi mennä ulkopuolelle Sanan. Se ei tule jättämään Sanaa. Se tulee pysymään tarkasti Sanan kanssa, sokaisten jotkut ja avaten toisten silmät. Se on aina tekevä sen.

280 “Te olette kirjoitettuja kirjeitä, joita kaikki lukevat”, tai “Te olette meidän...” Kääntäkää se vain toisin päin, tällä tavalla, näettehän, “Te olette kirjeitä, jotka on kirjoitettu”, koska te että voi lisätä mitään Siihen, “joita kaikki lukevat.” Toisin sanoen: “Julkituotu Jumalan Sana.” Osoittaaksemme sen - kun Pietari ja Johannes menivät sinne, he tajusivat heidän olevan tietämättömiä ja oppimattomia, heillä ei ollut mitään koulutusta, mutta he panivat merkille, että he olivat olleet Jeesuksen kanssa. Näettekö? He olivat tietämättömiä ja oppimattomia, mutta he olivat kirjoitettuja kirjeitä, joista voitiin lukea, että he olivat olleet Jeesuksen kanssa, koska Jeesus julkitoi itsensä heidän kauttaan - Kristus verhottuna heidän lihassansa. Julki tuotuna, tehtynä eläväksi, aivan niin kuin Hän oli Mooseksessa.

281 Kun Sana oli Mooseksessa, hän oli Jumala lihassa. Kun se oli Jeesuksessa, Se oli Jumala lihassa. Näettekö? Ainoa asia, jonka Hän teki, oli muuttaa naamionsa, ei Sanaansa, eikä luonnettansa. Hän on sama eilen, tänään ja iäti. Hän vain muutti muotonsa. Hän muutti Nooasta Moosekseen; Hän muutti Mooseksesta Daavidiin; Daavidista Joosefiin; ja edelleen kunnes Hän tuli Jumaluuden täyteydeksi ruumiillisesti. Näettekö?

282 Se on yhä sama Jumala! Aamen! Aamen! Toivon, että se tulee ymmärretyksi. Se on sama Jumala, mutta Hän vain ottaa toisen verhon. Katsokaahan, Hän pukee ylleen toisen verhon.

283 Hän teki sen uskonpuhdistajissa, ottaen ylleen verhon ja ottaen ylleen verhon, kunnes lopulta Se tuli Lutherin ajanjakson kautta, edelleen toisen ajanjakson kautta, sitten lopuksi Se tulee ulos täydellisenä. Juuri ennen kuin Se tulee, nousee jälleen esiin profeetta. Kun se tapahtuu, Se on Sanan esimaku, näyttäen taaksepäin, paljastaen mitä on tehty ja mitä on jätetty pois, niin, ettei Seurakunta tule olemaan ilman ymmärrystä. Sitten, kun tämä häipyy pois, silloin, niin kuin Johannes sanoi: “Minun täytyy vähetä, Hänen täytyy enetä”, sitten kaikki kaikissa tulee Häneen. Hän on täysin julkituotu Lutherin, Wesleyn ja helluntailaisten ajanjakson kautta, ja edelleen ja edelleen, Hän on täysin julkituotu, näettehän. Tullen alaspäin vain julkitulemisessa, Jumala avautuen. Ymmärrättekö! Nyt huomatkaa, täytettynä lupauksissansa tätä päivää varten, niin kuin heillä oli.

284 No niin, Mooses oli Sana tuona päivänä, koska Sana oli annettu hänelle, Moosekselle, tuota päivää varten. Joosef oli Sana päivinään, kuvaten Kristusta tarkalleen. Näettekö, kukin heistä oli Sana.

285 Ja, kun Jeesus tuli, oli Hän Sana Sen täyteydessä, koska koko lunastuksen suunnitelma oli Hänessä. Koko lunastuksen suunnitelma ei ollut Mooseksessa, ei Joosefissa, eikä Eliassa. Näettekö, he olivat vain osa Sanasta, osoittaen Siihen. Huomatkaa nyt, pitäkää ajatuksenne koossa, tässä Se tulee, kuten voisin sanoa. Katsokaahan, koko suunnitelma ei ollut heissä. He osoittivat Siihen.

286 Sen vuoksi Hänen jälkeensä, täyteyden jälkeen, me emme voi osoittaa johonkin muuhun, Se osoittaa takaisin Häneen, Sanaan. Tämä on täydellinen ilmestys, mitään ei voida lisätä tai ottaa pois Siitä. Siellä on täydellinen ilmestys. Kaikki se oli varjo Hänestä, joka oli tuleva; mutta, kun Hän tuli, Hän oli täydellinen. Hebrelaiskirje 1: “Jumala eri aikoina puhui isille profeettain kautta”, Jumala puhui verhojen, profeettojen kautta: “Mutta näissä viimeisissä päivissä Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta.” Siinä se on teille. Paljastettuna siellä Golgatalla - Jumalan Poika - paljastettuna.

287 Huomatkaa, “tehtynä eläväksi”, ja tänään, kun Sana on julkituotu inhimillisissä astioissa, verhoissa, se on ehdottomasti Sana täytettynä tuona päivänä, joka tulee takaisin Jumalaan. Ollen kastetut Häneen, 1. Kor. 12 mukaisesti, me tulemme samastetuksi Hänen kanssaan. Aamen!

288 Sanoin puoli tuntia, mutta voisinko saada vain hieman pidempään? [Seurakunta sanoo: “Aamen!”] Katsokaahan, en yksinkertaisesti voi mennä tämän ohitse tässä. Huomatkaa, samastetut Hänen kanssaan!

[289] Pankaa nyt merkille, kuinka monta Amerikan kansalaista on täällä? Kohottakaa kätenne. Hyvä on, te olette Amerikan kansalainen ja silloin olette samastettu tämän kansakunnan kanssa. Mitä tahansa tämä kansakunta on, teidän täytyy olla. Onko se oikein? Te olette kaikki Amerikan kunnia ja kaikki sen häpeä. Te olette samastetut sen kanssa. Te olette amerikkalainen, joten te otatte yllenne Amerikan. Halleluja!

[290] Olin George Washingtonin kanssa, kun hän ylitti Delawaren. Olen samastettu hänen kanssaan. Oikein. Olin Abraham Lincolnin kanssa hänen puhuessaan Gettysburgissa. Seisoin siellä. Olin sotilaiden kanssa Guamissa, teidän poikien kanssa nostaessanne tuon lipun. Minä olin siellä. Olen amerikkalainen? Olen samastettu sen kanssa. Aamen. Nyt olla amerikkalainen, mikä tahansa sen häpeä on vallankumouksessa, minä kannan sen; koska olen amerikkalainen. Se on totta.

[291] Ja kristittynä, olen samastettu Hänen kanssaan. Aamen! Olin Nooan kanssa, kun hän meni arkkiin. Olin Mooseksen kanssa, kun hän tuli ulos Egyptistä. Aamen! Olin Elian kanssa Karmelin vuorella. Kyllä vaan! Kunnia Jumalalle! Olin hänen kanssaan, kun hän teki sen. Olin totisesti Hänen kanssaan, samastin itseni Hänen kanssaan, kun Hän kuoli piellä Golgatalla, kun kuolin maailman asioille, itselleni ja perinnäissäännöille. Olin samastettu Hänen kanssaan. Olin samastettu Hänen kanssaan pääsiäisaamuna, kun Hän nousi kuolleista. Olin samastettu Hänen kanssaan helluntaipäivänä, kun Pyhä Henki tuli alas kuin mahtava kohiseva tuuli. Olin samastettu Hänen kanssaan kaikki mitä Hän oli minä olen, kaikki mitä minä olen Hän oli; aamen, ollen kuolleet Hänessä me olemme samastetut Hänen kanssaan. Mitä Hän on minä olen. Aamen!

[292] Mitä tämä kansakunta on minä olen. Olen ylpeä olla sitä. Olen valmis kantamaan sen häpeän, olen valmis kantamaan häväistyksen olla amerikkalainen. Niin se on. Mutta olen kaksinkertaisesti sitä Jeesukselle Kristukselle! Kaikki mitä Hän koskaan oli, minä olen. Minä haluan olla samastettu Hänen kanssaan.

[293] Sitten nuo apostolit, kun he tulivat takaisin, he ajattelivat... heistä oli tehty pilaa ja heitä oli nimitelty ja kaikkea muuta, mutta he pitivät sitä suurena kunniana kantaa Hänen nimensä häväistystä.

[294] Olen onnellinen tänä päivänä ollessani yksi heistä, ollen samastettu Sanan kanssa, joka on Kristus. Samastettu Hänen kanssaan! Ollen kastettu Häneen, me tulemme samastetuksi, samastetuksi Hänen kaltaisuudessaan, samastetuksi Hänen Sanansa kanssa, joka on Hän. Jos olen Kristuksessa, olen Hänen Sanassansa; sillä Hän on Sana, ja mitä Hän on minä olen. Aamen! Käsitättekö te Sitä? Hyvä on.

[295] Tuo Sana julkituotuna tai paljastettuna tuossa ilmestyksessä siellä Sanassa. Silloin mihin se panee minut? Jos Hän on tuo Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus, olen minä osa Siitä. Aamen! Oi! Aamen! Oikein. Sana itse paljastettuna, paljastaa itsensä. Ajatelkaa! Sama Taivaallinen Sanansaattaja on tehnyt Jumalan salaisuudet tunnetuksi meille tänä päivänä, joka teki ne tunnetuksi heille noina päivinä. Huomatkaa tuo sama Tulipatsas, joka lähetti Mooseksen, sama Tulipatsas, joka oli Mooseksen yllä, joka kirjoitti Raamatun. Sama Tulipatsas, jonka Paavali kohtasi tiellä Damaskoon, ja Paavali kirjoitti Uuden Testamentin.

[296] Muistakaa, Matteus, Markus, Luukas ja Johannes, he kirjoittivat vain mitä olivat nähneet, mutta Paavalilla oli Ilmestys. Hän veti Sen esiin, sillä hän oli itse kohdannut Tulipatsaan. Ja ajatelkaa, tuo sama...

[297] Siellä Joosef ja kaikki muut kirjoittivat silloin noina päivinä mitä tapahtui. Mutta, kun Mooses tuli näyttämölle, oli hänellä Ilmestys. Hän oli kohdannut Tulipatsaan, ja se oli paljastettu Moosekselle kuinka oli alussa 1. Mooseksen kirja. Hän Mooses kirjoitti neljä

ensimmäistä Raamatun Kirjaa. Onko se oikein? Sillä hän kohtasi Jumalan Tulipatsaan muodossa, verhoutuneena Tulipatsaaseen.

298 Kun Paavali kohtasi Hänet tiellä... Opetuslapset vain kirjoittivat mitä olivat nähneet Hänen tekevän, mutta Paavalilla oli Ilmestys. Hän meni alas Egyptiin kolmeksi vuodeksi tutkimaan, ja näki, että Vanhan Testamentin Jumala oli Jeesus Uudessa Testamentissa - tuo Ilmestys: "Minä en ollut tottelematon taivaalliselle näylle." Oikein!

299 Ja ajatelkaa sitä! Tuo sama Tulipatsas, joka tuli noiden miesten ylle, jotka kirjoittivat Raamatun, on sama Tulipatsas täällä tänään tulkiten Raamatun! Aamen! Kuinka me kiitämmekään Häntä siitä! Tuo sama Tulipatsas! Mikä lohdutus, mikä samastus! Olen niin iloinen ollessani samastettu siinä, että en tiedä mitä tehdä. Olen mieluummin samastettu sen kanssa kuin kaikkien baptistien, metodistien, presbyteerien, luterilaisten, ja kaikkien loppujen kanssa heistä. Samastettuna tuon Sanan kanssa, jossa tuo Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus ja ilmestys lepää!

300 Tulipatsas ilmestyy näkyvänä keskuudessamme, tunnistaen, että Sanoma on oikein, niin kuin Hän teki Siinain vuorella. Muistakaa, ennen kuin todellinen sanoma tuli esiin, Mooses saarnasi ja johti heidät ulos Egyptistä, mutta siellä ennen kuin todelliset käskyt annettiin (ennen kuin sinetit oli tuotu sisälle), Jumala tuli alas ihmisten edessä ja todisti, että Mooses oli Hänen lähettämänsä, (onko se oikein?*)* Tulipatsaassa, jonka Mooses sanoi nähneensä pensaassa ja, jonka hän sanoi puhuneen hänelle.

301 Oi, mitä se onkaan nähdä näissä viimeisissä päivissä tuo sama Tulipatsas täällä aivan keskuudessamme, puhuen saman Sanan! Eikä vain sitä, vaan tulkiten Sen tuomalla Sen julki, todistaen, että Se on Totuus. Niinpä ihmisillä ei ole mitään mahdollisuutta olla uskomatta Sitä, elleivät he sitten tahallaan halua tehdä sitä, ja silloin: "Hänelle, joka tahallaan tekee syntiä sen jälkeen, kun hänellä on tieto Totuudesta, ei enää ole uhria synnin puolesta."

302 Huomatkaa, sama Tulipatsas, joka lähetettiin Moosekselle ja Paavalille, jotka kirjoittivat Raamatun, on nyt lähetetty paljastamaan se. Jumalan armo, muuttumaton Jumala täyttäen lupaukset, Matteus 28, "Katso, Minä olen kanssanne aina", täyttäen Johannes 14:12: "Niitä tekoja joita Minä teen te myös teette," täyttäen Luukas 17:50, "Viimeisissä päivissä Ihmisen Poika tulee olemaan paljastettu," näettehän, Malakia 4, "Katso Minä lähetän teille profeetta Elian, joka tulee ennalleen asettamaan ihmisten uskon takaisin alkuperäiseen Sanaan." Näettekö te? Näettekö kuinka tämä... Ymmärrättekö? Oi!

303 Hän kuoli paljastaakseen itsensä meille. Kuolkaamme me nyt itsellemme, paljastaaksemme Hänet muille. Kuolkaamme perinteille ja muille asioille, paljas taaksemme Hänet muille. Kuolkaa kirkkokunnille, paljastaaksenne Hänet muille.

304 Huomatkaa, tuon vanhan temppelin sisällä oli Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus, ja Sen Valo Sanan yllä. Sana on Siemen, Se toi esiin näkyleivän ainoastaan uskovaisille. Veri myös oli liiton yllä; ja veri on vesi, vesi, joka eläväksi tekee jyvän, vehnän, siemenen, joka on Sana.

305 Kuten Jeesus sanoi, "Niin kuin Mooses nosti ylös vaskikäärmeen", ja sitten Hän jälleen sanoi, "Jumala niin rakasti maailmaa, että antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei kukaan, joka Häneen uskoo kuolisi." Mooses löi kalliota erämaassa, pelastaakseen kuole massa olevat ihmiset, tuoden esiin veden. Jumala löi Jeesusta, tuoden esiin Hengen Hänestä, kuolemassa oleville ihmisille. Hänestä tuli Veri, joka on "Sanalla pesun vesi", joka, vesi tuo elämän siemenelle; ja se toi esiin Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkauden, loistaen Sanan ylle, joka tuotti näkyleivän. Ja näkyleipä oli vain valittuja varten. Eikö niin?

306 Nyt murtautua sisälle verhoon, verhon lävitse, Hänen läsnäoloonsa, sinne missä Sana on (ei uskontunnustus), Sana, siellä nähdään Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus, Voima, Pyhä Henki loistamassa Sanan ylle, tuottaen lupauksen - osoittaen, että te olette verhon takana. Aamen!

Olen kulkenut läpi reväistyjen verhojen sinne missä Kirkkaus ei koskaan katoa,
Halleluja, Halleluja; Elän Kuninkaan läsnäolossa.
Olen kulkenut läpi reväistyjen verhojen sinne missä Kirkkaus ei koskaan katoa,
Elän Kuninkaan läsnäolossa.

307 Nuo vanhat mäyrännahat, kirkkokunnat, on revitty alas. Olen murtautunut sen lävitse Jehovan Näkyvän läsnäolon Kirkkauteen, ja näen Sanan. Näen Tulipatsaan liikkuvan. Näen Sanan julkituotuna. Mitä Hän sanoi tekevänsä näissä viimeisissä päivissä, Sen minä näen kasvavan. Näen lasten syövän tuota Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkauden Leipää, Sanan kypsyessä niissä, jotka uskovat Sen. Aamen! Missä ihmeellisessä hetkessä me elämmekään. Näettekö, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus oli Sanan yllä, ja sen alla oli leipä, ja siellä pirskotettiin veri, joka antaa Sille elämän. Henki antaa Elämän Sanalle. Ja... Kuinka monet ovat lukeneet tai kuulleet ääninauhan *Oikeudenkäynti*? Kyllä, monet teistä. Te näette siinä, siihen tarvitaan... Tuon Sanan täytyy kasvaa. Ja voidakseen kasvaa, sen täytyy olla oikeankaltaisessa maaperässä. Näettekö? Ja Jumalan tehdessä lupauksen ja Sen osuessa tuohon sydämeen, se ei voi epäonnistua!

308 Nooa odotti sata kaksikymmentä vuotta. Abraham odotti kaksikymmentäviisi vuotta lasta. Jumala sanoi niin, ja se selvitti sen. Näettekö? Sana oli siellä kasteltuna uskolla - Sen uskominen tuotti tulokset. Se tuotti pojan; se tuotti sateen; se tuotti tulvan; se tuotti neitsyen, joka tuli raskaaksi.

309 Profeetta oli sanonut: “Neitsyt tulee raskaaksi.” Epäilemättä jokainen pieni tyttö alkoi tehdä lapsenvaatteita valmiiksi, sillä tämä profeetta Jesaja oli tunnistettu profeetaksi, hän oli Jumalan vahvistama. Ja Herra sanoi: “Neitsyt tulee raskaaksi. Minä tulen antamaan heille yliluonnollisen merkin, suuren merkin, neitsyt tulee raskaaksi.”

310 Ja kaikki nuo ihmiset, nuo uskovaiset, aivan niin kuin te kaikki täällä, he kuulivat tuon profeetan sanovan sen. Kaikki pienet tytöt... Kaikki miehet sanoivat: “Se tulee olemaan minun tyttäreni. Kyllä vaan.” Kaikki menivät ja ostivat pieniä kenkiä ja helistimiä ja kaikenlaista valmiiksi, koska he tiesivät, että juuri hänen tyttärensä tulisi saamaan sen. Tuo sukupolvi hävisi. He ajattelivat: “Tuo Jumalan vahvistama, tunnistettu profeetta, kuinka hän voi kertoa mitään mikä oli väärin? Sen täytyy olla niin!”

311 Se oli kahdeksansataa vuotta myöhemmin, kun neitsyt synnytti lapsen! “Taivaat ja maa katoavat, mutta Minun Sanani eivät katoa.”

312 “Ja on tapahtuva viimeisissä päivissä, sanoo Jumala!” Näettekö, täällä me olemme. Valo on Sanan yllä. Niin kuin auringonvalo muuttaa siemenen kirkkaudesta kirkkauteen, niin me myös tulemme enemmän Hänen kaltaisekseen, kun elämme Hänen Läsnäolossansa, me muutumme Hänen siunatun kuvansa kaltaisiksi, vaeltaessamme Hänen kanssaan.

313 Tarkatkaa mitä aurinko tekee. Kun te istutatte siemenen, mitä tapahtuu? Siemen mädäntyy. Siemenen sisäpuolella on elämä. Elämä tulee esiin ja tuottaa varren. No niin, se ei näytä siltä kuin se oli ensin. Siinä on Luther, se oli varsi. Hyvä on, ja varsi jatkoi kasvamista ja ennen pitkää se tuotti tähkän. Näettehän, se oli Wesleyn herätys, se ei ollut niin kuin edellinen. Sitten mukaan tuli helluntaiherätys, näettehän, tuoden esiin Pyhän Hengen kasteen. Hyvä on, mitä tapahtui? Me saamme hometta tähkään; se alkaa näyttää väärältä, on sitä ja on Tätä, se ei näytä Sanan kaltaiselta, se ei ole sen alkuperäisen Jyvän kaltainen, joka meni maahan. Mutta Jumala on yhä siellä tehdäkseen sen - kaikesta huolimatta.

[314] Huomatkaa, mitä se tekee? Se lopuksi palaa jälleen alkuperäiseen Siemeneen. Kun Hän tuli Martin Lutherin muodossa, kun Hän tuli John Wesleyn muodossa, kun Hän tuli helluntailaisten muodossa, niin Hänen pitäisi paljastaa itsensä jälleen sen Siemenen kaltaisena, joka meni maahan, Ihmisen Poikana. Hän paljasti itsensä Jumalan Poikana varren ajanjaksossa ja niin edelleen, mutta tässä viimeisessä ajassa Hänen tuli paljastaa Itsensä uudestaan Ihmisen Poikana. Käsitättekö sitä?

[315] Hyvä on, muodostettuna niin kuin alussa. Ja kuinka tuo varsi kasvaa? Se kasvaa koko ajan. Tuo pieni varsi kasvaa, mutta yhä se ei ole alkuperäisen jyvän kaltainen. Niin ei myöskään ollut Lutherin sanoma. Ei. Mukaan liittyi toisia sanomia, Finney, Sankey, Knox, Calvin, mutta mikään niistä ei ollut alkuperäisen kaltainen; ne olivat kuitenkin sanomia, mutta he eivät saaneet täydellistä Ilmestystä Siitä, koska ei ollut sen aika. Te että voi panna tähkää vehnään ennen kuin sen aika tulee. Ymmärrättekö? Ja sitten lopuksi se tulee jälleen takaisin alkuperäiseksi Siemeneksi, joka meni maahan.

[316] Näettehän, että Jumala seuraa luontoa täsmälleen. Katsokaahan, Hän syntyi karitsaksi, ja siitä syystä Hän syntyi seimessä. Karitsat eivät synny vuoteissa. Näettekö? Hänet johdettiin Golgatalle. Lampaita johdetaan. Se on totta. Vuohet johtavat niitä teurastettaviksi näissä teurastamoissa. Vuohi johtaa niitä, koska niitä täytyy johtaa. Oikein. Niin Hänetkin johdettiin teurastettavaksi, koska Hän oli Karitsa.

[317] Kaikki samasti Hänet luonnossa. Siitä syystä Hän syntyi maalis- tai huhtikuussa, eikä joulukuussa; Hän ei voinut, koska tuohon aikaan vuodesta siellä ylhäällä on kaksikymmentä jalkaa lunta. Hän ei ollut mikään aurinkojumala, vaan Jumalan Poika. Näettekö? Rooman aurinkojumalan päivä oli joulukuun 25, kun aurinko oli määrätyllä paikalla ja heillä oli Rooman sirkukset, ja he kutsuivat sitä aurinkojumalan syntymäpäiväksi, ja he tekivät siitä Jumalan Pojan. Ei, ei. Hän oli Jumalan Poika, Hänen syntymäpäivänsä oli muun luonnon mukaisesti. Täsmälleen.

Huomatkaa nyt jälleen mennessämme eteenpäin, kun meillä on vähän aikaa jäljellä.

[318] Nyt tuohon täydelliseen. Sen jälkeen, kun varsi on muodostunut, kun tähkä on muodostunut, sen jälkeen, kun jyvä on tullut tähkään, täytyy sen sitten tulla täydellisyyteen, takaisin jälleen jyväksi. Ja muistakaa, jyvän täytyy olla hedelmöitetty. Ymmärrättekö? Jos niin ei ole, ei se tule elämään. Näettehän? Ei mikään siitä, mikä oli ulkopuolella noiden sanomien, tule koskaan elämään. Sen täytyy olla hedelmöitetty Sille. Mutta muistakaa, sama Elämä, joka oli varressa on jyvässä. Se vain kypsyttää itsensä suoraan takaisin. Näettekö? Hän on paljastanut itsensä minä? Ihmisen Poikana, tuona jyvänä, joka meni maahan. Käsitättekö Sanoman?

Nuo kreikkalaiset sanoivat Hänelle: “Me haluamme nähdä Jeesuksen.”

[319] Hän sanoi: “Ellei vehnänjyvä putoa maahan.” Näettekö? Hyvä on.

[320] Nyt, minä Hän paljasti itsensä seuraavaksi? Eri muodoissa, vartena, tähkänä ja niin edelleen, ja kaikkina lehtinä ja kaikkea muuta. Hän paljasti itsensä sitten minä? Samana Henkenä, mutta eri muodossa. Näettekö? Mutta mikä on viimeinen vaihe tuossa viljassa? Se tulee takaisin alkuperäiseksi jyväksi. Onko se oikein?

[321] Ja Hänen palvelustehtävänsä tulee noista uskonpuhdistuksista jälleen takaisin alkuperäiseen Sanaan. Sana tulee profeetalle, ja Hän lupasi Malakia 4:ssä, että Hän ennalleen asettaisi ihmisten uskon takaisin alkuperäiseen jyvään. Se mikä meni maahan, on täällä sama. Jyvä on kulkenut sen lävitse tänne. Se kasvoi ylös Jumalan Poikana, ja nyt Se paljastaa itsensä täällä Ihmisen Poikana, ja sitten Se paljastaa itsensä Daavidin Poikana Valtaistuimella. Ymmärrättekö? Nuo kolme poikaa, aivan tarkalleen. Oi, jälleen alkuperäisen kaltainen!

322 No niin, Hänen itsensä täydellinen palvelustehtävä, ei jonkun miehen, ei jonkun kirkkokunnan, niin kuin he työskentelivät tuon ajanjakson lävitse siellä, näettehän), vaan itsensä julkituotuna, julkituoden itsensä lupauksen mukaan, tehden Luukas 17:30, ja Malakia 4, ja niin edelleen, Hebrelaiskirje 13:8, aivan tarkalleen oikeaksi. Tuohon aikaan, mikä aika sen täytyy olla? Aika jolloin Abrahamin kuninkaallinen Siemen odottaa luvattua Poikaa. Ja kaikkien esikuvien täytyy täyttyä. Ja Jumala itse ilmestyi inhimillisen olennon muodossa siellä Abrahamin luonnolliselle siemenelle, ennen Sodoman hävitystä, ja Jeesus sanoi, että se tulisi olemaan sama asia tälle kuninkaalliselle Siemenelle, ennen kuin luvattu Poika palaisi.

323 Huomatkaa tuo vanha verho, joka kätki Kirkkauden. Nuo vanhat mäyrännahat, siinä ei ollut kauneutta jota siltä olisi haluttu; eikä myöskään Hänen lihallansa. Siitä syystä ihmiset sanoivat: “Tuon kaltainenko pieni kumaraharteinen mies?” Luultavasti jo kolmekymmentävuotiaana harmaantunut - harmaa parta - hänessä ei ollut paljonkaan nähtävää. Raamattu sanoi: “Hänessä ei ollut kauneutta jota me olisimme halunneet Häneltä.” Hän ei näyttänyt Kuninkaan kaltaiselta, tuo vanha mäyrännahka. Mutta oi, mitä oli sisäpuolella!

324 Sitten pieni joukko pyhiä kieriskelijöitä istumassa yhdessä kuumassa rakennuksessa tällä tavalla, niin kuin he kutsuvat heitä, ei mitään kauneutta haluttavaksi, mutta mitä onkaan sisäpuolella! Olen varma, että se on verhottu monilta sydämiltä. Näettehän?

325 Hyvä on, ulkonaisesti se ei ollut mitään, mutta kaikki oli sisäpuolella. Kerran Sen sisäpuolella, silloin te näette Sen. Kuinka te pääsette sisälle Siihen? Käden puristuksellako? Liittymälläkö? Ei. Syntymällä Siihen sisälle. Kuolemalla, pääsemällä eroon vanhasta mäyrännahasta, näettehän, omasta vanhasta itsestänne, päästäksenne sisälle uuteen. Ymmärrättekö? Hylätkää tuo vanha mäyrännahka

326 Jehovan Näkyvän Läsnäolon Valo ei... Kuunnelkaa, sananpalvelijat! Saarnaajat, haluan teidän kuuntelevan Tätä. Kun olette kerran sisäpuolella... Tulen nyt ottamaan tämän todella helposti, niin että tulette varmasti ymmärtämään Sen. Kerran tultuanne verhon sisäpuolelle, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkauden alle, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Valo ei ota Jeesusta ja paljasta Häntä jonakin “Ennustelijana”, ei, kuten kirkkokunnat tekevät tänään, sanoen: “Telepatiaa, pyhä kieriskelijä, Belsebub.” Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus ei paljasta Häntä sellaisena.

327 Mutta Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus kypsyttää Siemenen, jonka Sana on luvannut tätä hetkeä varten, osoittaen Hänen yhä olevan Laakson Lilja. Se tuo esiin tuon Siemenen, Laakson Liljan, Elämän Leivän, Alphan ja Omegan, samana eilen, tänään ja iäti. Hän on uskovaisen osa. Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus paljastaa Hänet samaksi eilen tänään ja ikuisesti.

328 Ei, “Ihmeiden päivät... Hän on ohitse, Hän kuoli ja se on kaikki ohitse.” Niinpä ystävä, jos uskot niin, et ole vielä koskaan osunut Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkauteen. Kuinka Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus voisi koskaan paljastaa Häntä kolmena persoonana? Ymmärrättekö? Kuinka Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus koskaan voisi paljastaa Häntä kastamalla ihmisiä nimessä “Isä, Poika ja Pyhä Henki,” kun koskaan ei ketään Raamatussa kastettu sillä tavalla? Kuinka voisi Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus rajoittaa Häntä apostoleihin, kun Hän on sama eilen, tänään ja iäti?

329 Katsokaahan, Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus julkituo Hänet, tuoden esiin lupa uksen Sanan suoraan teille. Se oli syy miksi Hänen täytyi verhota Mooseksen kasvot, koska hänessä oli Sana. Hän verhosi Jeesuksen nöyränä pienenä Miehenä, estääkseen heitä näkemästä Jehovaa. Ja Hän verhoaa itsensä tänä päivänä saviastioissa, joissa on Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus. Ulkopuoli näyttää joukolta pyhiä kieriskelijöitä, vanhoilta mäyrännahoilta. Mutta sisäpuoli kätkee Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkauden, ja se kypsyttää Näkyleivän,

jolla me kestitsemme itseämme, ja ajamme halki maan satoja maileja, näettekö, Se on uskovaisen Ruoka. Se on vain uskovaista varten. Muistakaa, näkyleipä oli vain ja ainoastaan uskovaiselle, näettehän, näkyleipä Siemen. Huomatkaa, mitä se tekee? Tuo Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus näkyleivän yllä esti sitä pilaantumasta.

330 Muistakaa, se manna, joka tuli alas taivaasta, sitä säilytettiin Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaudessa sukupolvesta toiseen. Sen ulkopuolella siihen tuli matoja yli yön, se saastui. Onko se oikein?

331 Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkauden ulkopuolella: “Ihmeiden päivät ovat ohitse. Se on kaikki fanaattisuutta.” Mutta sisäpuolella...

332 Kuulkaa, heillä on joitakin auringonkukan siemeniä eräästä vilja-aitasta Egyptistä, jotka pantiin sinne Joosefin aikana, lähes neljätuhatta vuotta sitten. Joosef pani ne aittaa. He istuttivat ne, ne elivät. Miksi? Niissä oli elämä.

333 Mitä on tämä Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaus tänään, murtautumaanko verhon taakse nähdäksenne kuka Jumala on seisomassa edessänne? Näettekö kuka Jumala on seisomassa täällä edessämme? Tuo Tulipatsas, Hän on verhottuna ihmislihassa. Mutta mitä se tekee...” Mitä se teki? Tuo Näkyleipä Siemen, Sana, joka meidän tulee elää tässä päivässä näiden lupausten mukaan, Jehovan Näkyvän läsnäolon Kirkkaus kypsyttää tuon Näkyleivän, saaden sen tapahtumaan, tehden Sen Leiväksi uskovaiselle, sen mikä on levännyt Raamatun lehtien välissä vuodesta vuoteen, Sanan tätä ajanjaksoa varten.

334 Kirkkokunnille, Se on kompastuskivi. Kirkkokunnat, ne kompastuvat Siihen. Kautta vuosien, Martin Luther, Wesley, ja kaikki, Sankey, Finney, John Smith, Knox, kaikki kompastuivat Siinä.

335 Mutta mitä tulee tehdä viimeisissä päivissä? Mitä tarkoittaa paljastaa? “Tuoda esiin.” Mitä on Malakia 4 tekevä? Kääntävä ihmiset takaisin tuohon kompastuskiveen, särkevä perinteet ja paljastava Leivän Jehovan Näkyvän Läsnäolon Kirkkaudella. Tarkatkaa Sen kypsymistä ja kuinka Se tuottaa aivan tarkalleen sen mitä Se sanoi Sen tulevan tekemään, oi, tuo Näkyleipä tätä ajanjaksoa varten. Kirkkokunnille, kompastus kivi, “joukko fanaatikkoja.” Mutta meille, jotka uskomme Häntä...

336 Mutta nyt niin kuin Ilmestyskirja 10 lupasi: “Kaikki Jumalan salaisuudet, jotka ovat olleet kätkettyinä näillä sivuilla noiden vuosien ajan, tulisivat kypsymään ja tulisivat esiintuoduiksi seitsemännen enkelin Sanoman ajanjaksossa.” Onko se oikein? Mitä Hän sanoi puolitoista tai noin kaksi vuotta sitten? “Mene Tucsoniin, ole pohjoiseen Tucsonista, suuri räjähdys,” ja mitä tapahtuisi, sinetit avattaisiin, tuo sinetti, joka paljasti nämä asiat. Tulin takaisin juuri niin kuin Hän sanoi. Mitä se on? Se osoittaa, ettei se voi olla mies. Se osuu täydellisesti, niin suoraan kuin vain olla voi joka kerta. Mikä se on? Se on Jumalan käsi edessämme, näettehän. Ja koska se on jossakin pikkuryhmässä, verhottuna inhimillisessä lihassa, on se verhottu ulkopuoliselle maailmalle. Hän on kätkössä ulkopuoliselta maailmalta. Hän on paljastamassa itseään pienille lapsille, sen kaltaisille, jotka tahtovat oppia. Ymmärrättekö? Niin on.

337 Katsokaahan, jokainen vertaus Raamatussa, jokainen esikuva Raamatussa, on julkituotu täällä aivan edessämme. Tuo sama Jumala, tuossa Tulipatsaassa, joka kirjoitti Raamatun, sekä Vanhassa, että Uudessa Testamentissa, on juuri täällä julkituoden Sen, osoittaen tarkalleen mitä se oli, tulkiten Sen, ja varmistaen, että se on sen tulkinta.

338 “Meillä on tulkinta!” Silloin antakaa meidän nähdä sen tapahtuvan. Katsokaahan, siinä se on, antakaa meidän nähdä se julkituotuna.

339 Julki tuotuna! Jeesus sanoi: “Jos Minä en tee Isäni tekoja niin älkää uskoko Minua.” Näettehän, sen täytyy olla todistettu oikeaksi.

340 Mutta ei todistettu niin kuin he tekivät Jeesukselle, kun he panivat rievun Hänen päänsä ympärille ja löivät Häntä päähän sanoen: “Jos Sinä olet Profeetta, niin kerro meille kuka Sinua löi.” Ja “Jos Sinä olet Jumalan Poika, muuta nämä kivet leiviksi.” Näettehän, se on Perkele. “Jos Sinä olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä...” Minä tarkoitan Ilmestystä siitä mitä Hänen oletetaan tekevän, se on mitä se on.

341 Mutta nyt, kun Ilmestyskirja 10 on paljastettu, Jumalan salaisuudet on tehty ilmeiseksi, tunnetuksi, niin kuin tuo seitsemästi sinetöity Kirja lupasi.

342 Antakaa nyt uskonne olla Hänessä, joka on Sana. Koska Ilmestyskirja 10 sanoo... tai mieluumminkin Ilmestyskirja 19... Minulla oli kirjoitettuna täällä Ilmestyskirja 10, mennäkseni siihen; mutta se ei ole 10, se on 19. Kun Hän tulee, Häntä tullaan kutsumaan “Jumalan Sana,” ratsastaen valkoisella hevosella, ja seuraajat Taivaasta tulevat olemaan Hänen takanaan.

343 Särkekää tuo kirkkokunnallinen koulutuksen verho! Rikkokaa tuo kirkkokunnallinen perinnäissäännön verho! Murtakaa nuo verhot, jotka kätkevät Hänet teiltä! Särkekää ylpeyden verhot, te naiset; te olette Kuninkaan tyttäriä, toimikaa sen mukaisesti, eläkää sen mukaisesti. Rikkokaa jokainen verho! Ei väliä mitä joku Ph.D. ja LL.D. sanoo, jos se on vastoin Raamattua, särkekää tuo verho, sillä me olemme kulkeneet reväistyn esiripun lävitse. Me olemme toisella puolella nyt, toisella puolella. Ja te tulette näkemään sen, jos vain tahdotte tehdä sen, rikkoa nuo vanhat perinnäissäännöt ja asiat ja tulla Hänen tykönsä, silloin tulette näkemään Hänet seisomassa Mahtavana Voittajana, te näette lupauksen Sanan tätä ajanjaksoa varten julkituotuna. Te näette Mahtavan Jumalan paljastettuna, näette Hänet aivan täällä keskuudessamme, paljastettuna, Mahtavan Jumalan, jota perinnäissäännöt eivät ole voittaneet.

344 He yrittivät kätkeä Hänet niiden taakse, ja tekivät niin vuosia, mutta lupauksen aika tuli lähelle. Erään kerran Jumala nosti esiin Mooseksen ja päästi lapset vapaaksi noista asioista. Ja Hän on yhä,... Häntä ei voida voittaa. “Taivaat ja maa katoavat pois, mutta Minun Sanani eivät.” Hän on sama eilen, tänään Ja iäti.

345 He sanoivat: “Sitä ei voi tehdä.” Mutta se tehtiin. Sitten, kun se oli tehty, he sanoivat: “Se on Perkeleestä.”

346 Mutta se ei hitustakaan muuta Jumalan Sanaa, Se yhä pysyy “Jumalana” uskovaiselle. Mahtava Voittaja, sama eilen, tänään ja iäti; Hänen luonteensa, Hänen Sanansa, Hebr. 13:8.

347 Lopetan sanomalla tämän, sanon vain tämän, koska se on viisi minuuttia vaille kaksitoista. Minulla on noin kymmenen, kaksitoista sivua lisää. Tulen ottamaan sen jollakin toisella kerralla, ehkä tänä iltana.

348 Huomatkaa, huomatkaa tämä. Oli kerran huutokauppa ja heillä oli siellä vanha viulu. Te olette kuulleet sen monta kertaa, tuosta vanhasta viulusta. Ja huutokaupanpitäjä sanoi: “Mitä tarjotaan siitä?” En ehkä kerro tätä oikein tuon runon mukaisesti, se oli monia monia vuosia sitten, mutta tulee mieleeni. Ja he nostivat tuon vanhan viulun ylös, se ei ollut paljonkaan näköinen, se oli nukkavieru ja kaikkea muuta. Hän ei voinut saada siitä edes tarjousta. Lopulta, uskon, että hänelle tarjottiin siitä dollari tai jotakin sellaista.

349 Ja siellä seisoi eräs, joka ajatteli, ettei sitä tullut myydä sillä, joten hän meni ja nosti sen ylös. Hän hieroi sitä käsissään, otti jousen, hartsasi sen, ja soitti sävelen. Ja, kun hän teki sen, alkoi jokainen itkeä. He eivät koskaan elämässään olleet kuulleet senkaltaista musiikkia.

Huutokaupanpitäjä sanoi: “Mitä tarjotaan?”

350 “Kaksi tuhatta! Viisi tuhatta! Kymmenen tuhatta!” Näettekö? Mitä se oli? Mestarin käsi paljasti mitä oli verhottuna tuossa vanhassa instrumentissa.

351 Samoin on nyt! Tämä vanha Kirja, se on resuinen, Sitä on naurettu, poltettu, Siitä on tehty pilaa. Mutta on tullut aika, että heillä on kirkkokunnallinen huutokauppa, Kirkkojen maailmanneuvosto. He myyvät Sitä niin kuin tahtovat. On tulossa kirkkokunnallinen huutokauppa.

352 Mutta muistakaa, että on jotakin tuossa vanhassa Kirjassa, joka lupaa, että yhtenä päivänä tulisi ennalta määrätty, sitä varten säädetty käsi, joka nostaisi Sen ylös ja tekisi tämän Kirjan Sanan, ennaltamäärätylle sydämelle, tehtävään jota varten Se on tehty; paljastaen lupaukset, jotka ovat Siinä. Se voi näyttää kuin joltakin joukolta vanhoja pyhiä kieriskelijöitä tai jotakin muuta; mutta siinä tarvitaan Mestarin käsi, jossa Sana on, paljastamaan Sana, ja silloin siitä tulee enemmän kuin joku pyhä kieriskelijä. Siitä on tullut se jokaiselle meistä, eikö olekin ystävät? Se ei ole mitään fanaattisuutta. Riippuu siitä kenen kädessä jousi on. Rukoilkaamme:

353 Taivaallinen Isämme, uskon kautta me tänä päivänä näemme tämän vanhan Kirjan Mestarin, jonka he ovat vaihtaneet perinnäissääntöihin, he ovat vaihtaneet Sen kirkkokuntiin, he yrittävät tehdä kauppaa Siitä. Nyt he vaihtavat Sen ihmisten seurakuntien, kommunistien ja ateistien Maailman neuvostoon. Huutokauppa on meneillään, Herra.

354 Jumala, astu esiin! Varmasti, tulet tekemään sen. Lähetä meille tuo profeetta, Herra, joka nostaa ylös tuon jousen, joka nostaa ylös tämän Sanan, ja todistaa, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iäti. Monet, Herra, tulevat myymään elämänsä, he tulevat heittämään pois vanhat perinnäissääntönsä, he tulevat murtamaan nuo verhot. He tahtovat Sen, Herra. He tulevat antamaan mitä tahansa, mitä tahansa, vain anna heille Jeesus.

355 Tällä pöydällä tänä aamuna, Herra, on nenäliinoja. Ehkä jonkun heistä täytyy lähteä tänään, ennen illan parantamiskokousta. Oi, Iankaikkinen Jumala, katso alas. Minä tiedän Sinun olevan täällä, Sinä olet verhottu. Ja minä lähetän nämä pienet verhot, Herra, joita kutsutaan “nenäliinoiksi,” ja pienet esiliinat ja pienet lapsenkengät pieniä lapsia varten. Ja minä lähetän ne pieninä verhomerkkeinä, joiden yli Sinun Sanasi on saarnattu tänä aamuna, ja uskovaisena lasken käteni niiden päälle, ruumiini niiden päälle, osoitukseksi, että uskon Sen. Ja uskon kautta jokainen tässä rakennuksessa tekee samoin, Herra. Voikoot sairaat tulla terveiksi.

356 Sinä voit pyyhkäistä Sanan täältä, Herra, niin kuin tuo vanha viulunsoittaja teki tuolle viululle, ja tehdä sen olemaan niin, Herra. Pane se soittamaan oikeata säveltä, jousen ollessa Mestarin kädessä, ja me olemme näkevä Hänen seisovan täysin näkyvissä.

357 Herra, uskon Sinun todistaneen Sen heille nyt. He tulevat kaikkialta. He kuluttavat elämänsä, he tekevät kaiken, yrittäen päästä kokoukseen, tehdäkseen kaiken minkä osaavat, koska he ovat löytäneet tuon suuriarvoisen Helmen. Muut asiat ovat hyvin vähäarvoisia. Mutta siunaa heitä, Isä.

358 Mitä noiden ihmisten onkaan täytynyt ajatella tuona päivänä, kun he eivät halunneet antaa mitään tuosta vanhasta viulusta, he eivät halunneet sitä. He eivät halunneet sitä kotiinsa. Mutta, kun tuo mies nosti sen ylös, joka osasi hallita sen, he myivät kaiken mitä heillä oli saadakseen sen. He tappelivat ja touhusivat saadakseen sen. Silloin se oli liian myöhäistä.

359 Niin se tulee olemaan joskus, kun Herran Pasuuna soi, eikä aikaa enää ole. Ja nuo joita on ylenkatsottu ja joista on tehty pilaa, jotka seisoivat siellä avoimen verhon edessä ja näkivät Jumalan Sanan julkituotuna... Toiset tulevat huutamaan saadakseen Sen, mutta niin kuin Sinä sanoit: “Se tulee olemaan liian myöhäistä silloin.” (he menivät Hääaterialle), ja toiset jätettiin ulkopuolelle missä on itku ja valitus ja hampaiden kiristely.

360 Auta jokaista henkilöä uskomaan tänä aamuna, Isä. Murtautumaan jokaisen itsekkyyden ja epäuskon verhon lävitse, ja näkemään Mahtavan Voittajan paljastettuna uskovaisten edessä. Sillä, “Katso, Minä olen teidän kanssanne aina, maailman loppuun asti. Pieni hetki eikä

maailma enää Minua näe, kuitenkin te olette näkevä Minut.” Osoita itsesi keskuudessamme, Herra, niin kuin olet tehnyt. Pysy aina sillä tavalla, kunnes olemme näkyvästi edessäsi, kun en morphe on muutettu ja Sinä tulet jälleen ihmisen Pojaksi ja Daavidin Pojaksi. Suo se, Herra, Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

361 Päidemme ollessa kumarrettuina, kaikkien rukoillessa:

Olisikohan joitakin täällä jotka... sisäpuolella tai ulkona. Ei ole mitään tapaa kutsua tänne alttarille, koska täällä ei ole tilaa. Mutta uskotteko vilpittömästi tämän olevan Totuuden? Uskotteko, että tässä päivässä, jossa elämme, kun on kaikki tämä sekasorto ja tieteellinen ajanjakso, niin kuin oli Nooan päivissä, Mooseksen päivissä ja Kristuksen päivissä, että Jumala, meidän kaikkien suuri Isämme, jotka olemme syntyneet Häneen, seisoo keskuudessamme tänä päivänä?

362 Tämä näkyvä Tulipatsas, joka on tieteellisesti todistettu, joka monia vuosia sitten ollessani pieni poika puhui minulle siellä ja sanoi, että tulisin elämään juuri täällä ja mitä tulisi tapahtumaan. Kerroin teille Siitä ja sitten Se... Yhtenä päivänä täällä virralla, ennen palvelustehtävän alkua, kun pidin ensimmäistä herätystä, Hän ilmestyi taivaissa, samastaen itsensä ja antaen tehtävän. Kaikki nämä vuodet olen kätkenyt sen sydämessäni, verhoten Kristuksen, saman Tulipatsaan tulkitessa Sanan, niin kuin on luvattu. Me olemme viimeisissä päivissä, juuri Herran tulemuksessa. Ja, jos löydätte itsenne tuon verhon ulkopuolelta, joka on kuolemaksi pysyä ulkona, niin tahtoisitteko uskon kautta tänä aamuna sanoa: “Jumalan avulla. Sinun avullasi, Herra, haluan murtautua tuon verhon lävitse. Haluan päästä sinne missä Sinä olet, nähdäkseni koko Jumalan Sanan’?

363 Älkää yrittäkö olla joku Mooses. Älkää yrittäkö olla joku Aaron. Vain olkaa kuka olette, mutta olkaa kristitty.

364 Tahtoisitteko, päidenne ollessa kumarrettuina, kohottaa kätenne Jumalalle ja sanoa: “Herra Jumala, auta minut verhon sisäpuolelle”? Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä. Se näyttää hyvältä.

365 Ulkopuolella olevat, muistakaa, Minä en ehkä edes näe kättänne. Sillä ei kuitenkaan ole paljon arvoa näenkö minä sitä; vaan Jumala. Se vain... Minulle, se osoittaa minulle, että Siemen on pudonnut jonnekin, ja... mutta Jumala näkee todellisen sydämen.

366 Jos siellä on toisia, jotka eivät kohottaneet kättään, tehkää se nyt, tullaksenne muistetuksi rukouksessa. Jumala siunatkoon teitä. Se on hyvä. Jumala siunatkoon teitä.

367 Isä, me rukoilemme tänä päivänä, että nämä, Herra, jotka eivät vielä ole menneet tuon verhon lävitse. He seisovat siellä kuin Israel, he tarkkaavat. He uskovat, mutta eivät ole vielä koskaan murtautuneet sisälle Tähän, nähdäkseen tuon suuren Jehovan Näkyvän Läsnäolon Valon, sekä hengellisen, että fyysisen, siinä mitassa, että kameran mekaaninen silmä ottaa Siitä valokuvan; vain kaksi viikkoa sitten Siitä otettiin kuva jälleen. Sinä paljastat itsesi, Herra, Mahtava Jumala paljastettuna uskovaiselle; yhä verhottuna uskomattomalle, mutta paljastettuna uskovaiselle. Voikoot he murtautua lävitse tänään, Herra, näkemään Hänen suuren loistonsa ja Kirkkautensa. Voikoon heidän sydämensä olla muutetut ennen kuin edes tulemme takaisin tähän kirkkoon tänä iltana. Voikoot he kaikki olla täytetyt Sinun Hengelläsi, Sinun Läsnäolollasi. Voikoon Mestari nostaa ylös tuon uskon, joka heillä on ja vetää, sillä Sanan ylitse; voikoon sävel soida: “Sinut on säädetty ennen maailman perustamista uskomaan Tämä. Usko, lapseni ja pelastu.”

368 Isä, Jumala, me jätämme heidät Sinun käsiisi nyt, käsittäen, ettei ole mitään muuta mitä voisimme tehdä. Se on kaikki nyt Sinulla Isä. Minä annan heidät Sinulle. Jeesuksen Kristuksen, Sinun Poikasi nimessä. Aamen.

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä
Koska Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastukseni
Golgatan puulla.

369 Rakastatteko te Häntä?

Ihmeellinen, ihmeellinen, Jeesus on minulle,
Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala on Hän;
Pelastaa minut, pitää minut kaikesta synnistä ja häpeästä,
Ihmeellinen on Lunastajani, ylistys Hänen Nimelleen.
Kerran olin eksyksissä, nyt olen löydetty, vapaa tuomiosta,
Jeesus antaa vapauden ja täyden pelastuksen;
Pelastaa minut, pitää minut kaikesta synnistä ja häpeästä,
Ihmeellinen on Lunastajani, Ylistys Hänen Nimelleen.
Ihmeellinen, ihmeellinen, Jeesus on minulle,
Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala on Hän;
Oi, pelastaa minut, pitää minut kaikesta synnistä ja häpeästä,
Ihmeellinen on Lunastajani, ylistys Hänen Nimelleen.

370 Kuinka monet näkevät Hänet seisomassa, Mahtavan Voittajan, Sanan tehtynä lihaksi, paljastettuna edessämme, Alphana ja Omegana, Hänenä, joka oli, joka on ja, joka on tuleva, Daavidin juurena ja Jälkeläisenä; joka oli Ihmisen Poika, Jumalan Poika, Ihmisen Poika, ja tulee olemaan Daavidin Poika? Uskotteko Sen koko sydämellänne? Paljastaen itsensä jokaisessa ajanjaksossa, verhoten itsensä inhimilliseen lihaan uskomattomalta. Hän on kätkössä verhon takana. Voikoon Jumala murtaa jokaisen verhon ja antaa meidän nähdä Hänen niin kuin Hän on!

Jeesus murtaa jokaisen kahleen,
Jeesus murtaa jokaisen kahleen,
Oi, Jeesus murtaa jokaisen kahleen,
Kun Hän päästää teidät vapaaksi!
Jordanin toisella puolella,
Eedenin suloisilla niityillä
Missä Elämän Puu kukkii,
Siellä on lepo minua varten.

Jeesus murtaa...

Ettekö te nyt halua ylittää Jordania? Oltuamme tarpeeksi pitkään erämaassa, menkäämme ylitse lupauksiin!

Jeesus murtaa jokaisen kahleen, Jeesus murtaa jokaisen kahleen, Oi, ja Hän päästää teidät vapaaksi!

371 Kohottakaamme nyt kätemme:

Tulen aina, aina ylistämään Häntä,
Tulen aina, aina ylistämään Häntä,
Tulen aina, aina ylistämään Häntä,
Sillä Hän päästää minut vapaaksi!

372 Aamen! Eikö se saa teistä tuntumaan hyvältä? Oi, kuinka ihmeellistä! Kuinka ihmeellistä! Eikö Hän olekin? Silloin puristakaamme käsiä toistemme kanssa, sanoen:

Jeesus murtaa jokaisen kahleen,
Jeesus murtaa jokaisen kahleen,
Jeesus murtaa jokaisen kahleen,
Oi, ja Hän päästää teidät vapaaksi!
Tulen aina, aina ylistämään Häntä, (mahtava Jumala)
Tulen… (sama eilen, tänään ja iäti, vain muutti Muotonsa) … *ylistämään Häntä*
Tulen aina, aina ylistämään Häntä,

Sillä Hän…(otti kaikki uskontunnustukset pois minulta) … *asettaen minut…* (uskomaan Hänen Sanansa).

[373] Oi! Ettekö voi kuulla Mestarin Viulua, kun Hän jousella vetää tämän Sanan ylitse? Hän on sama eilen, tänään!

Tulen aina, aina ylistämään Häntä,
Tulen aina, aina ylistämään Häntä
Tulen... (Häntä, Sanaa) *...aina, aina ylistämään Häntä,*(Mitä Hän teki?)
Sillä Hän päästi minut (verhon takaa) *vapaaksi.*

[374] Ylistys olkoon Jumalalle! Minä rakastan Häntä. Ettekö tekin rakasta Häntä? Eikö tämä ole Taivaallista? Minä rakastan noita Sanan ominaisuuksia - vain Pyhä Henki suloisella, nöyrällä tavalla. Pidän yksinkertaisesti Siitä. Oi, ajatelkaa vain:

Jordanin toisella puolella (olen lähestymässä sitä nyt)
Suloisessa Eedenin Kuolemattomuudessa (mitä löydän sieltä?)
Missä Elämän Puu...(joka oli Eedenin puutarhassa)*...kukkii,*
Siellä on lepo minulle.

[375] Tahdotteko mennä? Hän murtaa jokaisen kahleen.

Jeesus murtaa (jokaisen perinteen) *jokaisen kahleen,*
Jeesus murtaa jokaisen kahleen (kaikki kirkkokunnat, kaikki uskontunnustukset)
Murtaa jokaisen kahleen,
Oi, ja Hän päästää teidät vapaaksi!

[376] Ylistys olkoon Jumalalle! Minä yksinkertaisesti rakastan Häntä. Ei ihme, että Jesaja sanoi Hänen olevan "Neuvonantajan, Rauhan Ruhtinaan, Mahtavan Jumalan, Iankaikkisen Isän, Ihmeellisen"!

Ihmeellinen, ihmeellinen, Jeesus on minulle,
Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinas, Mahtava Jumala on Hän;
Pelastaa minut, pitää minut kaikesta synnistä ja häpeästä,
Ihmeellinen on Lunastajani, ylistys Hänen Nimelleen!

[377] Oi! Se kiihottaa sydäntäni. Kuinka ihmeellinen Hän onkaan! Sanon teille, ettei Tälle ole mitään loppua. Tulin sisälle Tähän kolmekymmentäkolme vuotta sitten, tuntien tällä tavalla. Ja, jos Hän viipyy, yhtenä päivänä tulen sulkemaan silmäni ja menemään samalla tavalla. Aamen!

Ihmeellinen, ihmeellinen, Jeesus on minulle,
Neuvonantaja, Rauhan Ruhtinaani, Mahtava Jumala on Hän;
Hän pelastaa minut, pitää minut kaikesta synnistä ja häpeästä,
Ihmeellinen on Lunastajani, ylistys Hänen Nimelleen!

[378] Voisin viipyä Siinä täällä lopun päivää. Paavali sanoi: "Jos laulan, laulan Hengessä. Jos saarnaan, saarnaan Hengessä. Jos kävelen, kävelen Hengessä. Jos puhun, puhun Hengessä." Olkoon kaikki tehty Sanan ja Hengen mukaan. Kyllä vaan. Aamen se on koko Jumalan Totuus.

[379] Näen Hänet, Mahtavan Jumalan, paljastettuna. Näen Hänen vetävän syrjään uskontunnustukset, kirkkokunnat, epäilijät, koulutusohjelmat ja kaiken muun, astuvan esiin ja seisovan siellä. Luulisitteko uskontunnustusten voivan voittaa Hänet? Luulisitteko kirkkokuntien voivan voittaa Hänet? Luuletteko Kirkkojen maailmanneuvoston voivan voittaa Hänet? Hän voitti kaiken, murtaen jokaisen kahleen, reväisten auki helvetin, repien pois sinetin, mennen sisälle kaikkein pyhimpään, paljastaen itsensä meille, ollen Sana, Sana eilen, tänään ja iäti. Aamen! Minä rakastan Häntä.

[380] Nyt, kunnes tapaamme tänään iltapäivällä, haluamme teidän tekevän yhden asian, se on:

Ota Jeesus Nimi myötäs,
Murheen ja surun lapsi,
se tulee iloa ja lohtua antamaan sinulle,
Oi, ota se kaikkialle minne menet.
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!

Toivo maan ja ilo Taivaan;
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo Taivaan.

381 Jos Saatana yrittää kiusata teitä, sanomalla, että ette katso oikeaan asiaan, osoittakaa hänet Sanaan, niin kuin Jeesus teki. Näettekö? Ymmärrättekö? Aamen!

Jeesuksen Nimessä kumartuen,
Kaatuen kasvoilleen Hänen jalkoihinsa,
Kuningasten Kuninkaaksi Taivaassa tulemme Hänet kruunaamaan,
Kun matkamme on saatettu päätökseen
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo Taivaan;
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo Taivaan.

382 Billy tulee noin kello kuudelta antamaan rukouskortit niille, jotka tahtovat tulla rukousjonoon. Uskon, että meidän on parasta tehdä se. Me emme aikoneet tehdä sitä, mutta väenpaljouden tähden meidän on parasta tehdä se.

383 Nyt, muistakaa Häntä! Pitäkää Hänet aina mielessänne, sydämessänne, minne tahansa menette. Näettehän, pitäkää Jeesus mielessänne.

Jeesus Nimi ota myötäs... (kuunnelkaa nyt!)
Kilveksi jokaista ansaa vastaan; (mitä tapahtuu?)
Kun kiusaukset ympärillenne kerääntyvät (mitä teidän täytyy tehdä?)
Vain henkäiskää tuo Pyhä Nimi rukouksessa
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo Taivaan;
Kallis Nimi, Oi kuinka suloinen!
Toivo maan ja ilo Taivaan.

384 Kumartakaamme päämme nyt. Tulen pyytämään pastoria, jos hän tulisi ja lähettäisi kuulijat pois. Veli Neville, Jumala siunatkoon sinua, veli Neville.